

ΑΜΜΩΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ

ΟΜΟΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

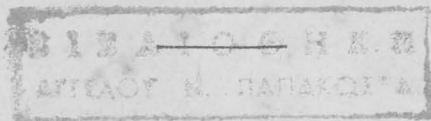
ΒΙΒΛΙΟΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΑΤΟΝ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΤΗΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑΝ ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΣΙ

ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΥΠΟ

ΖΩΣΙΜΑ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΟΥ.

Ἀπαντας ἡ παιδευσίς ἡμέρους ποιεῖ,
Βραβεῖον ἀρετῆς ἐστὶν εὐπαιδευσία.
Γράμματα μαθεῖν δεῖ, καὶ μαθόντα νοῦν ἔχειν.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
Ὁ γραμμάτων ἄπειρος, οὐ βλέπει βλέπων.
(Χρυσολωρῆς ἐν γνωμικῇ).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ν. ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΥ.

—
1873.

ΑΜΜΩΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ

ΟΜΟΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΑΤΟΝ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΤΗΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑΝ ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΣΙ

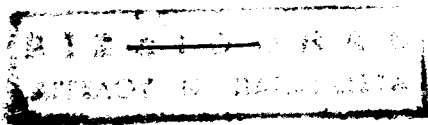
ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΥΠΟ

ΖΩΣΙΜΑ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΟΥ.

Ἄπαντας ἡ παιδείαις ἡμέρους πείσῃ.
Βραβεῖον ἀρετῆς ἐστὶν εὐπαιδευσία.
Γράμματα μαθεῖν δεῖ, καί μαθόντα νοῦν ἔχειν
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα
Ὁ γραμμάτων ἄπειρος, οὐ βλέπει βλέπων.

(Χρυσολωρᾶς ἐν γυναικῷ).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ν. ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΥ.

1873.

Κλυθι γυν τήνη, ἤλυθον, ὦ παῖ, εἵνεκεν σεῖο
Ὡς φάος πρῶτον γυν ὦδ' ὑπ' ἀδηϊέο.

124102

ΑΡΡΕΑΤΑ.

Ἐπειδὴ τὸ τοῦ Ἀμμωνίου περὶ Ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξεων σύγγραμμα, τὸ τυπωθὲν ἐν Βενετίᾳ κατὰ τὸ 1813 ἐξηντλήθη καὶ σχεδὸν ἐγένετο ἀγνωστον τοῖς πλείστοις τῶν φιλομούσων· ἀναλαμβάνω τὴν μετὰ θάρρους ἀνατύπωσιν τοῦ σπουδαίου καὶ ὠφελίμου τούτου βιβλιαρίου μετὰ προσθήκης λέξεων καὶ σημειώσεων, ἃς ἤρανίσθη ἐκ τῶν τοῦ Ἑρανίου ἢ Ἑρενίου Φίλωνος καὶ Θωμᾶ τοῦ Μαγκίστρου. (1)

Πρὸς ἀπότισιν δὲ τῶν ἐξόδων ἐπικαλοῦμαι τῆς συνδρομῆς τῶν φιλομούσων, εὐελπιζόμενος ὅτι θέλουσί μοι χορηγήσει αὐτὴν προθύμως ἀναγνωρίζοντες τὸ χρήσιμον τοῦ προκειμένου βιβλιαρίου.

Ἡ τιμὴ τοῦ βιβλιαρίου τούτου συγχειμένου ἀπὸ 6 τυπογραφικῶν φύλλων καὶ ἔχοντος σχῆμα ὀγδοὸν ὠρίσθη εἰς δραχμὴν.

Ὁ ἐκδότης

ΖΩΣΙΜΑΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΗΣ.

(1) Αἱ προστεθειμένα λέξεις φέρουσιν ἐν ἀρχῇ αὐτῶν ἀστερίσκον χάριν διακρίσεως τῆς προσθήκης.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΑΜΜΩΝΙΟΥ.

Σουίδας ἐν τῇ λέξει Ἀμμώνιος.

Ἀμμώνιος φιλόσοφος, Ἀλεξανδρεὺς, ὁ ἐπικληθεὶς Σακκάς, οὗτος ἀπὸ Χριστιανῶν γέγονεν Ἕλλην, ὡς φησι Ποργύριος.

Δανιὴλ ὁ Μάγνης.

Ἀμμώνιος, Ἀλεξανδρεὺς, Γραμματικὸς, συνέγραψε περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων βιβλίον πολλὰ ὠφέλιμον.

Στέφανος ὁ Βυζάντιος.

Ἀμμώνιος, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος περιπατικὸς, διδάξας ἐν Ἀθήναις περὶ τὴν πρώτην μετὰ Χριστὸν ἑκατονταετηρίδα. Μαθητὴς αὐτοῦ ἐχρημάτισεν ὁ Πλούταρχος (1).

(1) Ὁ βουλόμενος μαθεῖν τὴν τοῦ Ἀμμωνίου καὶ Πλουτάρχου συν-
δίδλεξιν ἀναγνώσάτω τὸ ἕννατον βιβλίον τῶν Συμποσιακῶν τοῦ Πλου-
τάρχου.

ΑΜΜΩΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ

ΟΜΟΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

1 **Α**βαξ καὶ Ἀβάκιον διαφέρει. Ἀβαξ μὲν γάρ, ἐφ' οὗ τὰ πράγ-
ματα (α) παρτιθέασιν, Ἀβάκιον δὲ, ἐφ' οὗ ψηφίζουσιν.

2 Ἀβέβηλα καὶ Βέβηλα διαφέρουσιν, ἄμφω ἐπ' ἀγαθῷ λαμβα-
νόμενα. Ἀβέβηλα μὲν, καὶ (α) τὰ ἱερὰ, καὶ τὰ ἄψαυστα, καὶ
μὴ βάσιμα. Βέβηλα δὲ, τὰ δσῖα μὲν, οὐχ ἱερὰ δὲ, οἷον βάσιμα
δντα· ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις τοῦ βεβήλου τὴν ἐναντιωτάτην ἔχει
πρὸς τὸ Ἀβέβηλον Διαφοράν.

3 Ἀγγελος καὶ ἐξάγγελος καὶ αὐτάγγελος διαφέρουσιν. Ἀγγε-
λος μὲν γάρ, πᾶς ὁ ἀγγέλλων τὰ ἐξωθεν. Ἐξάγγελος δὲ, ὁ τὰ
ἐνδοθεν τοῖς ἐξω διαγγέλλων (δν Θουκυδίδης (α) Διάγγελον λέ-
γει, ἦσαν γάρ τινες τῷ Νικίᾳ Διάγγελοι). Αὐτάγγελος δὲ, ὁ τὰ
ἐαυτοῦ διαγγέλλων (β), καὶ μὴ ὑφέτερου.

4 Ἀγειν καὶ φέρειν διαφέρει. Ἀγεται μὲν τὰ ἐμψυχα, φέρεται
δὲ τὰ ἄψυχα (α).

Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα (β), φέρων δ' εὐήνορα οἶνον.

5 Ἀγχιστεῖς καὶ συγγενεῖς καὶ οἰκεῖοι διαφέρουσιν. Ἀγχιστεῖς

1. (α) Γρ. καὶ βρώματα. καὶ τραγῆματα.

2. (α) Γρ. μὲν γάρ τὰ ἱερὰ.

3. (α) Ζ. 78. (β) Ἰδ. Ματ. Τυρ. ἐν διαλόγῳ 26, καὶ Ἡσύχ. ἐν τῇ
λέξει αὐτουργός, καὶ Θουκυδ. γ' 33 αὐτάγγελος δ' αὐτὸν ἰδοῦσαι ἐν τῇ
Κλέρω... ἔφρασαν· καὶ Σοφ. Οἰδ. ἐπὶ Κολ. 325. καὶ Φιλοκτῆτην 569.

4. (ο) [τα δε] γρ. καὶ τὰ ἄψ. (β) Ὀμηρ. Ὀδυσ. Δ. 622.

- (α) μὲν γάρ, οἷς, ἐπειδάν τις ἐκ τοῦ γένους ἀποθάνῃ, συγχωρεῖ ὁ νόμος ἀντιποιεῖσθαι τῶν τοιούτων δικαίων. Συγγενεῖς δέ, οἱ ὄντες ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, οὐ καλούμενοι δὲ ὑπὸ τῶν νόμων ἐπὶ τὰ ἀγχιαστικά δίκαια. Οἰκεῖται δέ, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν ἐπιμιχθέντες τῷ οἴκῳ.
- 6 Ἀγροῖκος καὶ ἄγροικος (α) διαφέρει· προπερισπωμένως μὲν, ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν· προπαροξυτόνως δέ, ὁ σκαιὸς τοὺς τρόπους.
- 7 Ἀγριος καὶ ἀγρεῖος διαφέρει. Ἀγριος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ὠμός. Ἀγρεῖος δέ, ὁ ἀγροῖκος.
- 8 Ἀγνοεῖν (α) καὶ ἀμφαγνοεῖν διαφέρει. Ἀγνοεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ καθόλου μηδὲν εἰδέναι· ἀμφαγνοεῖν δέ, τὸ ἐν τισιν ἐπιδιστάζειν.
- 9 Ἀγωνοθέται (α) μὲν ἐπὶ τῶν σκηνῶν λέγονται, ἀθλοθέται δὲ ἐπὶ τῶν γυμνικῶν.
- 10 Ἀγρονόμος, ἐάν μὲν παροξύνωμεν, ἔστιν ὁ ἐν ἀγροῖς νεμύμενος· τὰ γὰρ προπαροξυνόμενα χαίρουσιν ἀναλύεσθαι εἰς πάθη.
- 11 Ἀγόραιος (α), ἐάν προπαροξυτόνως, σημαίνει τὸν πονηρὸν τὸν ἐν ἀγορᾷ τετραμμένον· ἐάν δὲ προπερισπωμένως, σημαίνει τὸν ἐν ἀγορᾷ τιμώμενον.

6. (α) [Ἀγχιστέις] ἐκ τοῦ Ἀγχι. ἄγχιστος, Ὅμηρ. Ὀδυσ. Ε. 280. Σοφ. Οἰδ. τυρ. 929. πρὸς σ' ὦ Δύκαι· Ἀπολλων ἄγχιστος γὰρ εἰ. Πινδ. Πυθ. εἰδ. Θ'. 114. Λουκρητ. γ'. 733. Λουκιαν. ἐν Τίμωνι § 54. Τερεντ. Πολυβ. Ἀφρικ. Κωμ. Ἀδελφοὶ § 8 καὶ 24.

6. (α) Ἐράνιος Φίλων ἐν τῇ λέξει Ἀγροῖκος λέγει· Ἀγροῖκος βαρυντόνως, καὶ ἀγροῖκος περισπωμένως διαφέρει· Ἀγροῖκος μὲν γὰρ ὁ γνώσεως ἔμπορος, ἡ δὲ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν. Ἀγροῖκος δὲ περισπωμένως ὁ μὴ ἡμερος, ἴσος τῷ ἄγριος. Ἀριστοφ. Πλουτ. 708 ἄγροικον ἄρα σύγ' εἶναι τὸν Θεόν. Νεφ. 46. . . ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεως· ὑπάρχει βῆμα ἀγροικίζω Λιβαν. ἐν τῷ πρὸς Ἀχιλλέα λόγῳ· καὶ ἄγροικισάμην πρὸς ὄντινοῦ.

8. (α) (Ἀγνοεῖν) Ὁμω. Μαγ. λέγει διὰ τὸν μέλλοντα. Ἀγνοήσομαι κάλλιον ἢ ἀγνοήσω, ἄξομαι ἢ ἄξω, ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐχόντων μέσους μέλλοντας· ἤγουν ἀπολαύσομαι, ἀποποιτήσομαι, ζητήσομαι.

9. (α) Ἴδε Σουῖδ. καὶ Ἡσύχ. ἐν τῇ λέξει ἀγωνοθέτης.

11. (α) (Ἀγόραιος) ἴδε Ἡσύχ. ἐν τῇ λέξει ἀγοραῖος· καὶ Στεφ. τὸν Βυζαντ.

- 12 Ἀδελφός καὶ ἀδελφὴ διαφέρει. Ἀδελφός μὲν γὰρ διὰ τοῦ ἐφελιού, ὁ ἀφροδός. Διὰ δὲ διφθογγίου, ὁ ἀμαθής.
- 13 Ἀελλὰ καὶ θέλλα διαφέρει. Ἀελλὰ μὲν, ἄημα συνεστραμμένον. Θέλλα δὲ, ἄελλα θύουσα καὶ ὀρμῶσα.
- 14 Ἀθλος καὶ ἄθλον διαφέρει. Ἀρσενικῶς μὲν γὰρ τὸν ἀγῶνα δηλοῖ, οὐδετέρως δὲ τὸ ἔπαθλον.

Οὗτος μὲν γὰρ ἀεθλος ἀάτος ἐκτετέλεσται. (α)

Ἐπὶ δὲ τῶν ἐπάθλων, ἀέθλια πόσος ἀνελόντες (β).

- 15 * Ἀθλος ἐπάθλου διαφέρει. Ἀθλος μὲν γὰρ καλεῖται ὁ Ἀγών ἔπαθλον δὲ τὸ διδόμενον τῷ νικήσαντι δῶρον. (α)
- 16 Ἀθῆναι καὶ Ἀττικὴ διαφέρει. Ἀθῆναι μὲν γὰρ πόλις, ἐστίν, Ἀττικὴ δὲ ἦτε πόλις καὶ ἡ χώρα.
- 17 Αἰτῶ καὶ αἰτοῦμαι διαφέρει (α) τὸ μὲν γὰρ αἰτῶ ἐπὶ τοῦ ἀπαξ τι λαβεῖν καὶ ἀποδοῦναι· τὸ δ' αἰτοῦμαι, ἐπὶ τοῦ χρήσασθαι εἰς ἀπόδοσιν. Μένανδρος (β) ἐν τῷ ὕμνῳ διαστέλλει (γ).

Οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶ, οὐδὲ λωπάδ' αἰτοῦμαι.

- 18 Αἰδῶ καὶ αἰσχύνη διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν αἰδώς ἐστίν ἐντροπὴ πρὸς ἕκαστον, ὡς σεβόμενος τις ἔχει. Αἰσχύνη δ' ἐφ' οἷς ἕκαστος ἀμαρτῶν αἰσχύνεται, ὡς μὴ δεόν τί πράξας· καὶ αἰδεῖται μὲν τις τὸν πατέρα· αἰσχύνεται δὲ θεὸς μεθύσκειται. Διαστέλλει δὲ Ἀριστοξένος ὁ μουσικός (α) τὴν διαφορὰν ἐν τῷ πρώτῳ νόμῳ

14. (α) [Οὗτος μὲν γὰρ] Ὅμηρ. Ὀδυσσ. Χ. ὁ αὐτός μὲν δὲ ἀεθλος. (β) [ἀέθλια πόσος.] γρ. ἀέθλια δι' ἴσ' ἀνελόντες. Ἰλ. ψ. 736.

15. (α) Λέγει τις τῶν φιλολόγων ὅτι ἔπαθλον δὲ οὐχ εὔρηται, εἰμὴ ἀπαξ παρ' Εὐριπίδῃ.

17. (α) Ὡσμ. ὁ Μαγ. ἐν τῇ αἰτίσει· αἰτοῦμαι, λέγουσιν ὅταν ζητῇ τις δὲ μέλλει ἀποδώσειν· οἷον ἐπιδανίου, αὐτῷ δὲ ἄρτον, θν δηλονότι οὐκ ἀποδώσω. ἄλλος λέγει, αὐτῷ καὶ αἰτοῦμαι τὸ αὐτό, ὡς περ ποῖω καὶ ποιῶμαι, πλὴν ὅτι τὸ μὲν αἰτῶ, τὸ ἀπλῶς ζητῶ, τὸ δὲ αἰτοῦμαι, τὸ μεθ' ἱκεσίας. (β) Ὁ Μένανδρος ἦτο Ἀθηναῖος τὸ 300 π. χ. ποιητὴς τῆς Μήσης Κωμῳδίας, περίφημος μαθητὴς τοῦ Θεοφράστου. Συνέγραψε ὑπὲρ τὰς 200 Κωμῳδίας, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς λείψανά τινά διεσώθησαν.

18. (α) Ὁ Ἀριστοξένος Ταραντίνος υἱὸς Σανθάρου τοῦ Μουσικοῦ τὸ

παιδαυτικῶν· φησὶ γὰρ, διαφορὰν τήν δε νομιστέον αἰδοῦς τε καὶ αἰσχύνης, ὅτι ἡ μὲν αἰδώς, πρὸς ἡλικίαν, πρὸς ἀρετὴν, πρὸς ἐμπειρίαν, πρὸς εὐδοξίαν· ὁ γὰρ ἐπιστάμενος αἰδεῖσθαι, πρὸς ἐκαστὴν τῶν εἰρημένων ὑπεροχῶν προσέρχεται, οὕτω διακείμενος, οὐ διὰ τὸ ἡμαρτηκέναι τι, ἀλλὰ διὰ τὸ σέβεσθαι καὶ τιμᾶν τὰς εἰρημένας ὑπεροχάς· ἡ δ' αἰσχὺν πρῶτον μὲν πρὸς πάντα ἄνθρωπον, ἔπειτα ἐπὶ τοῖς νομιζομένοις αἰσχροῖς.

19 Αἶνος καὶ παροιμία διαφέρει (α') ὁ μὲν γὰρ αἶνος, ἐστὶ λόγος κατὰ ἀναπόλησιν μυθικὴν ἀπὸ ἀλόγων ζώων, ἢ φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὡς φησι Λούκιος Ταρράτιος (β') ἐν τῷ πρώτῳ παροιμιῶν· οἶον, ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ (γ').

Αἶνός τις ἀνθρώπων ὁ δ', ὡς ἄρ' ἀλώπηξ τε καὶ ἐτός.

Συνωνίαν ἔθεντο· καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ πάλιν ὅταν λέγη.

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον ὧν κρυκίδη,

Ἀγνυμένη σκυτάλη, εἴτ' ἐπιφέρει,

Πίθηκος ἔχει θηρίων ἀποκριθεὶς

Μοῦνος ἀν' ἐχατιήν.

Τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλὴ συνήντετο.

Πυκνὸν ἔχουσα νόον.

καὶ Ἡσίοδος (δ)

Νῦν δ' αἶνον Βασιλεύς· ἐρέω νοέουσι καὶ αὐτοῖς.

Ἦ δι' ἱρήζ· προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδαιρον.

Ἀπὸ δὲ φυτῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ (ε').

Ἄκουε δὴ τὸν αἶνον, ἐν κότῃ Τμώλῳ,

Δάφνην ἐλαίην εἰκός· οἱ παλαιοὶ Λυδοὶ

320 π. Χ. ἀκμάσας, συνέγραψε περὶ Μουσικῆς ἐκ τῆς ὁποίας ἐσώθησαν τρία βιβλία ἀρμονικῶν στοιχείων.

19. (α) [Αἶνος] Ἰδε Εὐστάθ. εἰς τὰς Παρεκβολὰς Ἰλ. Α. Σελ. 796. καὶ Ὀδυσσ. Ε. σελ. 556. Ὅμηρ. Ὀδ. Ε 508, ὡ γέρων, αἶνος μὲν τοι..

(β) Οὐδὲις τῶν ἱστορικῶν ἔγραψεν ἀκριβῶς περὶ τοῦ Ταρράτιου τούτου Λουκίου, διὸ καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν, ἡ δὲ Τάρρα ἦτο πόλις ἐν Ἑρῇτῃ, ἐν Λυδίᾳ, καὶ περὶ τὸν Καύκασον. (γ) Ἀρχιλοχος ὁ Πάριος ἀκμάσας περὶ τὰ 660 ἢ 690 Π. Χ. οὗτος πρῶτος, ὡς λέγουσιν, ἔγραψε στίχους εἰς Ἰαμβικὸν μέτρον, διέτριψεν ἱκανὸν καιρὸν ἐν Θάσῳ· ἐκ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ σώζονται ὀλίγα τ. ν. (δ) ἔργα καὶ ἡμέρ. 202. (ε) Ὁ Καλλιμάχος

Λέγουσι θέσθαι· καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ ἔστιν ὁ αἶνος ἐξηπλωμένη παροιμία μετὰ διγγήσεως ἀπαρτιζούσα τὸ νοούμενον, πρὸς παραιμυθίαν τε καὶ ὠφέλειαν ἀνθρώπων. Παροιμία δὲ ἡ τὴν ἀπὸ κεφαλαίου (στ) ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀναφορὰν ἔχει ἐνδέουσαν (ζ) τοῦ αἶνου, καὶ τὴν ἐξώθεν ἐνδεχομένην μετάβασιν· οἶον Μένε βοῦς πότ' ἐν βοτάνῃ (η) καὶ ἀλκισσὸς μετ' ἀνθεστήρια (θ).

20 Αἶθε καὶ ὠφελον διαφέρει· τὸ μὲν γάρ ἐστιν ἀπαρεμφάτων προσώπων (α)· τὸ δ' ὠφελον ἐμφαίνει πρόσωπα, οἶον, ὠφελον ἐγώ, ὠφελες σὺ, ὠφελεν ἐκεῖνος· διὸ τὸ εἶθε ἐστὶν ἐπιρρήμα, τὸ δ' ὠφελον, ῥῆμα.

21 Αἰκίαι καὶ ὕβρεις διαφέρουσιν. Αἰκίαι μὲν γάρ εἰσιν αἱ ἀνευ προπηλακισμοῦ πληγαί· καθὰ καὶ Δημοσθένης· ὁ ῥήτωρ φησὶν (α), ὕβρισμαί μὲν ἐγώ, προπετηλάκισται δὲ σῶμα τοῦμόν.

22 Αἰπόλος καὶ ποιμὴν διαφέρει. Αἰπόλος μὲν γάρ ὁ ἐπὶ τῶν αἰγῶν τεταγμένος νομεύς. Ποιμὴν δὲ, ὁ ἐπὶ τῶν προβάτων.

23 Ἀκταὶ καὶ θῖνες διαφέρουσιν (α). Ἀκταὶ μὲν γάρ εἰσιν οἱ πετρώδεις τόποι τῆς θαλάσσης. Θῖνες δὲ, οἱ ἀμμώδεις.

ὁ ἐκ Κυρήνης τῆς Λιθύας τὸ 280 Π. Χ. κατ' ἀρχὰς διδῆξας εἰς τὴν τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐλευσίνα συνεριθμῆθη μετὰ τῶν πεπαιδευμένων παρὰ Πτολεμαίου τοῦ Φιλ. ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἦτο ὁ περιφημότερος. ὁ Καλλιμαχος ἀφῆκεν εἰς ἡμᾶς βίω 60 ἐπιγράμματα, 35 ὕμνους καὶ ἄλλα μικροῦ λόγου ἄξια. (στ) [ἀπὸ κεφαλαίου] ὁ Εὐστάθιος λέγει· καὶ ἔστιν ὁ Αἶνος ἡπλουμένη παροιμία, ἥτις καὶ αὕτη ἀποκεφαλαιοῦται μὲν εἰς τινὰ παραίνεσιν. Ὁ δὲ Ἀμμώνιος παραιοῦσθε γὰρ λέξεις πρὸς περισσοτέραν ἔμφασιν. (ζ) (ἐνδέουσαν) γραφ. ἐνδεχομένην. (η) [ποτ' ἐν] ἐν ἄλλοις. Μένε βοῦς ποτε βοτάνην. (θ) [Ἀλκισσὸς] γρ. Ἀλκισσος καὶ Ἀκισσὸς καὶ Ἀκισσὸς μετὰ δατείας.

20. (α) (Ἀπαρεμφάτων) γραφ. τὸ μὲν γὰρ Αἶθε ἐστὶν ἀπαρέμφατον προσώπων. καὶ ἀλλαχού. ἀπαρέμφατον πρόσωπων.

21. (α) [Δημοσθένης] ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ὕβρισμαί μὲν ἐγώ καὶ προπηλάκισται τὸ σῶμα τοῦμόν τότε, καὶ ἐν ἄλλοις, προπηλάκισαι δὲ τοῦμόν.

23. (α) (Ἀκταὶ καὶ θ) Τίς τῶν φιλολόγων λέγει· Ἀκταὶ μὲν ἐστὶν οἱ πετρώδεις τόποι παρακείμενοι τῇ θαλάσῃ ἀπὸ τοῦ ἄγνουσθαι τὰ κύματα τὰς πέτραις προσορμησόμενα. Θῖνες δὲ οἱ ἀμμώδεις αἰγιαλοί. Ἰδε καὶ Πισύχ. ἐν τῇ λέξει ἀκτῆ, καὶ Ὁμ. Ἰλ. λ. 630 μετὰ ἄλλης σημασίας.

- 24 Ἀκόντιον δόρατος διαφέρει. Ἀκόντιον μὲν γάρ, τὸ ἀκοντιζόμενον ἔλαττον δόρατος. Δόρου δὲ, τὸ μεῖζον, ὃ ἐκ χειρὸς ἐχρῶντο παρὰ δὲ Ὀμήρῳ (α) καὶ τὸ προΐεναι.
- 25 Ἀκαιρία ἀσχολίας διαφέρει. Ἀκαιρία μὲν γάρ ἐστιν ἔνδεια καιροῦ ἐπιτηδείου (α). Ἀσχολία δὲ, ἡ περὶ τι ἄλλο ἀναστροφή.
- 26 Ἀκαρῆς σὺν τῷ σ, καὶ ἀκαρῇ ἄνευ τοῦ σ, διαφέρει. Ἀκαρῇ μὲν ἄνευ τοῦ σ, σημαίνει τὸ παρὰ βραχὺ, οἶον, οὐδ' ὅσον ἀκαρῇ τῆς τύχης ἐπίσταμαι. Ἀκαρῆς δὲ σημαίνει τὸ παρὰ βραχὺ ὄν. Κατέπεσον ἀκαρῆς τῷ δέει.
- 27 Ἀληθές καὶ ἄληθες διαφέρει. Ἀληθές μὲν γάρ ὀξυτόνως, τὸ ἐναντίον τῷ ψεύδει. (α) Ἀληθες δὲ προπαροξυτόνως, τὸ κατ' ἐπερώτησιν λεγόμενον.
- 28 Ἀλοᾶν καὶ ἀλοιᾶν διαφέρει. Ἀλοᾶν μὲν γάρ δασέως, ἐπὶ τῆς ἄλλω πατεῖν καὶ τρίβειν τοὺς στάχους. Ἀλοιᾶν δὲ ψιλῶς, τὸ τυπτειν, Ἀριστοφάνης (α).

*Ἡ μητὲρ ἠλοΐησεν, ἡ πατρὸς γνάθον ἐπάταξεν.

Ἀφ' οὗ καὶ μητραλοῖαν φαμέν καὶ πατραλοῖαν.

- 29 Ἀλλοιώσις ἐτεροιώσεως διαφέρει. Ἀλλοιώσις μὲν γάρ οὐ μόνον μεταχαρακτηρισμός, ἀλλὰ καὶ τῆς πρότερον ὑπολήψεως οἷσις ἑτέρα. Ἐτεροιώσις δὲ, ὅταν ἑτέρου χρώματος εἰς ἕτερον μεταβάλλῃ.
- 30 Ἀλίπαστον καὶ ἀλίσπαρτον διαφέρει· τὸ μὲν γάρ ἀλλ' πεπα-

... παρ' δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτῆ· καὶ Σοφ. Αἰάν, Μαστ. 414... καὶ νέμος ἐπ' ἕκτιον.

24. (α) Ὀμηρ. Ἰλ. Σ, 438. περοίει δόρυ, καὶ τόγε Ἀθήνη. καὶ Ε. 15 περοίει δολιχόσκιον.

25. (α) Ἰδε Ὡσμ. Μαγν. Ἀκαιρία. ἔνδεια καιροῦ ἐπιτηδείου. Ἀσχολία ἡ περὶ τι ἀναστροφή.

27. (α) (Ἀληθές) Ὡσμ. Μαγ. ἀληθές, τὸ ἐναντίον τῷ ψεύδει. Ἀληθες δὲ παρὰ ποιηταῖς, τὸ κατ' εἰρωνείαν ἀντὶ τοῦ ὄντως λαμβανόμενον ὡς τὸ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ (123). Ἀληθες, ὃ δειλότατος πάντων δαιμόνων. Σοφ. Ἀντ. 773 Ἀληθες; Ἀλλ' οὐ, τόνδ' Ὀλυμπον. Εὐριπ. Κυκλ. 240 Ἀληθες; οὐκ οὖν σκοπίδας.

28. (α) Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις 149. Ἰδε καὶ Θεόκριτ. Εἰδυλ. Γ. 48. Σίτος ἀλοϊῶντος φεύγειν. ... καὶ κβ'. 128 συνηλοΐησε παρ' ἴα.

σμένον κρέας ἢ ἰχθύν, ἔλεγον ἀλίπαστον. Ἀλίπαστον δὲ, τὴν ἀλὶ ἐσπαρμένην χώραν, ὡς τινῶν φθονερῶν τοῦτο ποιούντων· ὁ-
θεν καὶ ὁ βίος (α) τοὺς ἡκισμένους (β) καὶ δυσθεραπεύτως ἔχον-
τας τὰ σώματα, ἀλισπάρτους καλεῖ.

31 Ἄλλος καὶ ἕτερος διαφέρει. Ἐτερος μὲν, ἐπὶ δυοῖν, Ἄλλος
δὲ, ἐπὶ πλείονων.

32 Ἀματροχία καὶ ἀρματροχία διαφέρει (α). Ἀματροχία μὲν γάρ
ἐστίν, ἡ εἰς ταυτὸ συνδρομὴ τῶν ἀρμάτων.

Τῇ ρ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχίας ἀλεείνων (β). Ἀρματροχία
δὲ, ὁ τόπος καὶ ἡ ἐγγάραις τοῦ τροχοῦ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς.

οὐδέτι πολλή (γ).

Γίνεται ἐπισσώτρων ἀρματροχία κατόπισθεν
ἐν λεπτῇ κονίῃ.

33 Ἀμυγδαλῇ καὶ ἀμυγδάλῃ διαφέρουσιν (α), ἀμυγδαλῇ μὲν γάρ
περισπωμένως, τὸ δένδρον δηλοῖ. Ἀμυγδάλη δὲ παροξυστώνως,
τὸν καρπὸν καθὰ καὶ Εὐπολις (β) ἐν ταξιάρχοις φησί (γ).

Δίδου μασᾶσθαι Ναξίας ἀμυγδάλας.

34 Ἀμα καὶ ὁμοῦ διαφέρει. Ἀμα μὲν γάρ ἐστι χρονικὸν ἐπὶρ-

30. (α) (Ὁ βίος) ἡ συνήθεια τῶν ἀνθρώπων· ὅθεν καὶ Εὐστάθιος ἐν
Ἰλ. Ρ. σελ. 642 λέγει· καὶ οἱ δεινῶς δυσθεράπειτοι τὰ σώματα ἀλίσπαρ-
τοι κωμικώτερον ἐκαλοῦντο (β) [τοὺς ἡκισμένους] γρ. τοὺς οἰκισμένους,

32. (α) [Ἀματροχία] Ἰδε Ἑτυμολ. σελ. 145. (β) τῇ ρ' εἶχε Μενέ-
λαος ἀματροχίας ἀλεείνων. Ὁμ. Ἰλ. Ψ. 422. (γ) Οὐδέ τι πολλή...
ἀρματροχία] Ὁμ. Ἰλ. Ψ. 504 γρ. οὐδέ τι πολλή — Γίνεται ἐπισσώτρων
ἀρματροχία· καὶ ἐν ἄλλοις· γίγνεται ἐπισσώτρως.

33. (α) (Ἀμυγδαλῇ) Θωμ. Μαγ. Ἀμυγδάλη ἐπὶ τῶν καρπῶν οὐκ
ἀμύγδαλα, ἀμυγδαλαὶ δὲ τὰ δένδρα. (β) (Καθὰ καὶ Εὐπολις), ὁ Εὐπο-
λις ἦτο Ἀθηναῖος τὸ 440 π. Χ. ποιητὴς κωμικὸς καὶ τελευταῖος συγ-
γραφεὺς τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας· ἔλαβε δεκάκις τὸ βραβεῖον τῆς νίκης·
προσέβαλε τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ ἄλλους ἰσχυροὺς ἄνδρας τῆς ἐποχῆς
του· τὰ μικρὰ αὐτοῦ ποιήματα ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Γοργίου. (γ) Ἐν Τα-
ξιάρχοις φημί· «Δίδου ματᾶσθαι Ναξίας ἀμυγδάλας. Οἶνόν τε πίνειν Να-
ξίων ἀμπέλας».

ῥημα. Ὅμοῦ δὲ, τοπικόν (α). Σόλων μὲν γὰρ ἄμα ἐγένετο Ἄνα-
χάρσιδι τῷ Σκύθῃ, εἴπερ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἤμασαν ὁμοῦ
μὲν τοι οὐκέτι· οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐγενήθησαν, ἀλλ' ὁ
μὲν Ἀθήνησιν, ὁ δ' ἐν Σκυθίᾳ· καὶ Ὅμηρος διαστελλεῖ (β).

Ἐνθ' ἄμα οἰμωγήτε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ὀλλύντων καὶ ὀλλυμένων· ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν χρό-
νον καί,
Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι· καί,
Οἱ δ' ἄμα πάντες ἐφ' ἵπποισι μᾶστιγας ἄειραν (γ)· τοπι-
κῶς δὲ τὸ ὁμοῦ, τῇ ὁμοῦ ἐστρεφόμενῃ (δ)· καὶ πάλιν,
Ἀλλάθ' ὁμοῦ πίνακας τε κρεῶν καὶ σώματα φωτῶν (ε)·
ἀντὶ τῶν, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. καί,
Τοῦ περ καὶ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων, (στ)
Εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκείας ἵππους.

ἐσθ' ὅτε δ' ὁ ποιητὴς τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ χρονικοῦ τάσσει ἐπιβόρη-
ματος, ὡς φησὶν Ἀσκληπιάδης.

Εἰδὴ ὁμοῦ πόλεμος τε δαμά· καὶ λοιμός· Ἀχαιοῖς· (ζ) εἰ μὴ
ἄρα τις εἴποι. καὶ νῦν δὲ ὁμοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· οἷον ἐν
Τροίᾳ, ὅτε λοιμός· καὶ ὁ πόλεμος δαμάζει τοὺς Ἀχαιοὺς.

35 * Ἀμφὶ μὲν σημαίνει τὸ περί, Ἀμφὶς δὲ τὸ χωρὶς ἀμφοτέ-
ρωθεν.

36 Ἀμφοτέροι καὶ ἑκάτεροι διαφέρουσιν. Ἀμφοτέροι μὲν γὰρ
ἐροῦμεν, ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ τὸ αὐτὸ πράττωσιν, ἀμ-
φότεροι τὴν δοκὸν μίαν οὔσαν φέρουσιν. Ἐκάτεροι δὲ, ἐπειδὴν
χωρὶς ἑκάτερος τὸ ἑαυτοῦ πράττει, οἷον ἑκάτερος αὐτῶν δοκὸν

34. (α) [Ὅμοῦ δὲ τοπικόν] τὸ ὁμοῦ σημαίνει καὶ χρόνον. Ἀπολλ.
Ῥαδ. βιβ. α'. 1079, ἡμεθ' ὁμοῦ νυκτός. Σοφ. Οἰδ. τυρ. 4. «Πόλις δ' ὁ-
μοῦ μὲν θυμιάματα γέμει. ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων». (β)
(ἐνθ' ἄμα] Ὅμ. Ἰλ. Θ. 64. γρ. ἐνθάδ' ἄμα σ' μωγήτε... (γ) (ἐφ' ἵπποισι)
Ὅμ. Ἰλ. Ψ. 362. εἰ δ' ἄ· α πάντες ἐφ' ἵπποισιν μᾶστιγας ἄειραν, τὰ
δὲ στερεότυπα ἔχουσιν ἐφ' ἵπποισιν. (δ) Τῇ ὁμοῦ. Ὅμ. Ὀδυσσ. Ο. 364.
(ε) (Ἀλλάθ' ὁμοῦ πίνακας) Ὀδυσσ. Μ. 67 γρ. Ἀλλοθ' ὁμοῦ. (στ) [τοῦ
περ] Ἰλ. Α. 126. ἐν ἄλλοις εὑρηται τοῦ περ δὴ δύο παῖδε. (ζ) Ἰλ.
Α. 61.

- φέρων (α) ἦτοι ὅταν ἐκάτερος αὐτῶν μίαν φέρῃ κατ' ἰδίαν.
- 37 Ἀμύνεσθαι καὶ ἀμύνειν διαφέρει. Ἀμύνεσθαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κολάζειν τοὺς προαδικήσαντας. Ἀμύνειν δὲ, τὸ βοηθεῖν.
- 38 Ἀμαρτάνει μὲν ὁ πλημμελῶν, διαμαρτάνει δὲ ὁ ἀποτυγχάνων.
- 39 Ἀμητος καὶ ἀμητὸς διαφέρει. Ἀμητος (α) μὲν γὰρ προπαροξυτόνως, σημαίνει αὐτὰ τὰ θερίσματα, τοῦτ' ἐστὶ τὸν καρπὸν ὁξυτόνως δὲ, ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, ὥσπερ καὶ ὁ τρυγητὸς, τοῦ τρυγᾶν.
- 40 Ἀμαθος καὶ ψάμαθος διαφέρει. Ἀμαθος μὲν γὰρ, ἡ ἐν πεδίῳ κόνις. Ψάμαθος δὲ, ἡ παραθαλασσία ἄμμος.
- 41 Ἀνακείσθαι καὶ κατακείσθαι διαφέρει. Ἀνάκειται μὲν γὰρ ὁ ἀνδρίας (α), καὶ ἡ εἰκὼν τῷ δε καὶ τιμῇ, κατὰκειται δὲ ὁ εὐωχούμενος.
- 42 Ἀνδραγάθημα καὶ ἀνδρία διαφέρει. Ἀνδραγάθημα μὲν γὰρ ἐστίν, εἰ καὶ τὴν ψυχικὴν ἀρετὴν ἔχει μαρτυροῦσαν. Ἀνδρία δὲ, δύναμις ἐπαινουμένη.
- 43 * Ἀνδραγαθία Ἀνδρείας διαφέρει. Ἀνδρεία μὲν γὰρ ἐστὶ δύναμις σώματος ἐπαινουμένη. Ἀνδραγαθία δὲ τῆς κατὰ ψυχὴν ἀρετῆς μαρτυρία.
- 44 Ἀνοχὴ καὶ ἐπικηρυκεία διαφέρει. Ἀνοχὴ μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐν πολέμῳ διὰ τινα χρειαὴν ἀναβολὴ κατὰ συνθήκην κοινῇ, τοῦ ἐπιέναι ἀλλήλοις. Ἐπικηρυκεία δὲ ἐστίν, ὅταν οἱ ἕτεροι πέμπουσιν τοὺς αἰτησομένους ἀνοχάς, ἢ σπονδάς, ἢ εἰρήνην.
- 45 Ἀνάμνησις καὶ ὑπόμνησις διαφέρει. Ἀνάμνησις μὲν γὰρ ἐστίν ὅταν τις ἔλθῃ εἰς μνήμην τῶν παρελθόντων. Ὑπόμνησις δὲ, ὅταν ὑφ' ἑτέρου εἰς τοῦτο προαχθῇ.
- 46 Ἀναβάλλεσθαι καὶ ὑπερτίθεσθαι διαφέρει. Ἀναβάλλεσθαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ προῖεσθαι καὶ παριέναι τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν

36. (α) [φέρων] γρ. φέρει.

39. (α) [*Ἀμητος] Ὁμ. Ἰλ. Τ. 223.

41. (α) (*Ἀνακείσθαι) Φρύχιος Ἀρράδιος σελ. 36. Ἀνακείσθαι, καὶ τοῦτο μὲν ἄλλο παρ' αὐτοῖς σημαίνει, ἀντ' ἄλλου δὲ ὑπὸ πολλῶν τίθεται, ἀνάκειται μὲν γὰρ ἀνδρίας καὶ ἀναθήματα, καλῶς ἐρεῖς· ἀνάκειται ἐπὶ κλίνης οὐκέτι, ἀλλὰ κείται.

- πράξεων. Ὑπερτίθεσθαι δὲ, τὸ ἐπιμένειν τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων.
- 47 Ἀνακωχή καὶ ἀνακοχή διαφέρει (α). Ἀνακωχή μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπὶ τῶν νεῶν ἀναχώρησις, ἡ δὲ διὰ τοῦ ο ἀνακοχή, ἀνοχή μακρὰ πολέμου. Διακωχή, καὶ ἀκωχή. Διάλειψις τις καὶ ἄνεσις.
- 48 Ἀνάληγτος καὶ ἀναλγῆς διαφέρει. Ἀνάληγτος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἀνεπίστρεπτος τοῦ καθήκοντος. Ἀναλγῆς δὲ, ὁ μὴ ἀνεῶν.
- 49 * Ἀντικὺν, τὸ ἀπ' εὐθείας, ὀξυτόνως. Ἀντικρυς δὲ τὸ διαβρῆδην καὶ φανερώς.
- 50 * Ἀνὴρ ἀνθρώπου (α) διαφέρει. Ἀνὴρ μὲν γὰρ ἐστὶ κυρίως ὁ ἐπ' ἀρετῇ διαπρέπων ἄνθρωπος. Ὁ ἐπὶ μηδενὶ διαπρέπων.
- 51 Ἀντικρυς καὶ ἀντικρὺ διαφέρει. Ἀντικρὺ μὲν γὰρ τὸ ἀπ' εὐθείας, καὶ ἐξ ἐναντίας, χωρὶς τοῦ σ, ὡς καταντικρὺ, Ἀντικρυς δὲ, τὸ διαβρῆδην καὶ φανερώς, καὶ ἐπ' εὐθείας τοπικόν.
- 52 Ἀναβάτης καὶ ἐπιβάτης διαφέρει. Ἀναβάτης μὲν γὰρ, ἐπὶ ἵππου. Ἐπιβάτης δὲ, ἐπὶ νηός.
- 53 Ἀναστῆναι καὶ ἐγερθῆναι διαφέρει. Ἀναστῆναι μὲν γὰρ ἐπὶ ἔργον. Ἐγερθῆναι δὲ ἐξ ὕπνου (α).
- 54 Ἀναγόμενοι καὶ ἐγερθέντες διαφέρουσιν. Ἀνήγοντο μὲν γὰρ οἱ πλεόντες, ἀναγόμεναί τε αἱ νῆες. ἀνήχθησαν δὲ τινες εἰς τὸ στρατηγεῖον.

47. (α) [Ἀνακωχή καὶ ἀνακοχή διαφέρει] ἴδε Θουκυδ. α'. 40 Κορινθίοις μὲν γὰρ ἔνσπονδοι ἔσσι, Κερκυραίοις δὲ οὐδὲ δι' ἀνοικωχῆς πώποτε' ἐγένεσθαι. καὶ Γ. 87 ἐγένετο δὲ τις ὁμοῦς διακωχή. καὶ Ὀμ. Ἰλ. Β. 218. Κυρτῶ ἐπὶ στήθος συνοχωκότε. καὶ Ἑτυμ. σελ. 516 καὶ Ἡσυχ.

50. (α) [Ἀνὴρ καὶ ἄνθρωπος δ] Ἰδε Σοφ. Ἀντιγ. ἡ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἄνθρωπος, αὐτὴ ὁ ἄνθρωπος. Εὐριπ. Ἡλεκ. 349 ἄνθρωπος ἐστὶ καὶ λεύσει φάος; καὶ 370 πρὸς θεῶν ὁ δ' ἄνθρωπος. καὶ 370 καὶ 397. καὶ Δημοσθένους. ὄντες Ἀθηναῖοι, βάρβαρον ἄνθρωπον, καὶ ταῦτα γυναῖκα φοβηθήσασθε;

53. (α) (Ἀναστῆναι) Θωμ. Μαγ. ἐν τῇ λεξ. ἐνέστησα· ἀνέστησα τεῖχος, ἡ ἀνέγειρα. καὶ ἀνωκοδόμησα. καὶ ἀνέστησα δῆμον, ἤγουν ἀνάστατον ἐποίησα. Ἀριστέιδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ. Σκιωναίους ἡ Συκιωναίους μὲν Ἀνέστησαν. καὶ ἀνέστησα τὸν δεῖνα ἐπὶ ἔργον, καὶ ἀνέστην ἐγὼ ἐπὶ ταῦτο, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ὕπνου τὸ ἀνέστην καὶ ἀνέστησα λέγοντες ἀμαρτάνουσι. δεῖ γὰρ ἐξήγειρα καὶ ἐξηγέρθην λέγειν, καὶ Θουκυδ. Α'. 2. ἀλλὰ μετὰ ναστάσεις τε οὗται τὰ πρότερα.

- 55 * Ἀναφορά καὶ εἰσφορά διαφέρει. Ἀναφορά μὲν γὰρ τῶ ὑποταγμένων δούλων τελούμενον τοῖς Δεσπόταις· τὸ δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν δημοσίᾳ διδόμενον τέλος, εἰσφορά.
- 56 Ἀνεψιοὶ καὶ ἐξανεψιοὶ διαφέρουσιν. Ἀνεψιοὶ μὲν γὰρ εἰσιν οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες. Ἐξανεψιοὶ δὲ οἱ τῶν ἀνεψιῶν παῖδες.
- 57 Ἀναγκάζειν καὶ βιάζεσθαι διαφέρει. (α) Ἀναγκάζειν μὲν γὰρ ἔστιν ἐπὶ ἐμψύχων (β). Βιάζεσθαι δὲ ἐπὶ ἀψύχων· οἷον βιάζεσθαι τὴν ναῦν.
- 58 Ἀναρχον καὶ ἀναίτιον διαφέρει, ὅτι τὸ μὲν ἀναίτιον πρὸς ἑτερον λεγεται, τὸ δ' ἀναρχον πρὸς ἑαυτόν.
- 59 Ἄντρον καὶ σπήλαιον διαφέρει. Ἄντρον μὲν, τὸ αὐτοφυὲς κοίλωμα, σπήλαιον δὲ τὸ χειροποίητον.
- 60 Ἀνόητος καὶ ἀφροσύνη διαφέρει. Ἀνόητος μὲν γὰρ ἔστιν ὁ μὴ δὲν νοῶν. Ἀφρων δὲ, ὁ νοῶν μὲν, οὐ φρονίμως δὲ διοικῶν.
- 61 Ἀξονες καὶ κύρβεις διαφέρει (α). οἱ μὲν ἄξονες ἦσαν τετράγωνοι. οἱ δὲ κύρβεις, τρίγωνοι. καὶ οἱ μὲν ἄξονες εἶχον τοὺς ἰδιωτικούς νόμους ἐγγεγραμμένους, οἱ δὲ κύρβεις δημοσίας ἱεροποιίας καὶ εἴτι ἕτερον τοιοῦτον.
- 62 Ἀξιόχρεως μὲν ἔστιν ὁ ἐπιλύσαι τι ἱκανός, ἀξιόπιστος δὲ, ὁ πιστεῦεσθαι ἄξιος.
- 63 Ἀξίωμα μὲν ἔστι τὸ καθ' ὑπερβολὴν διαπρέπον. Ἀξία δὲ, ἡ ἐκ δοκιμασίας εὐαρέστησις.
- 64 * Ἀπαράσκευος καὶ ἀπαρασκευάστος διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ δι-ἑαυτοῦ τὴν χορηγίαν ἔχων, Ἀπαράσκευος ἂν λέγοιτο· ὁ δὲ ἐξ ἑτέρου, Ἀπαρασκευάστος.
- 65 Ἀποστάσιος ἀκροστασίου διαφέρει. Ἀποστασίου (α) μὲν δι-

57. (α) Θωμ. Μαγ. Ἀναγκάζειν ἐπὶ ἐμψύχου μόνον... βιάζειν δὲ ἐπὶ ἀψύχου, οἷον ἐβιάσατο τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ [β]Θουκυδ. Ζ. 38 τοὺς τε τριηράρχους ἠνάγκαζεν ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς. . . ὅπως εἴ τις βιάζοιτο ναῦς.

61. (α) Θωμ. Μαγ. Ἀξονες τετράγωνοι ὄντες, εἶχον ἰδιωτικούς νόμους ἐγγεγραμμένους· κύρβεις δὲ τρίγωνοι οὖσαι, εἶχον δημοσίους νόμους καὶ ἱεροποιίας.

65. (α) Θωμ. Μαγ. Ἀποστασίου δίκην ἔλεγον, ὁπότε ἐπελεύθερος κρίναιτο, ὡς ἀποστάς τοῦ Δεσπότου. ἀπροστασίου δὲ, ὁπότε μέτοιχος ἐγκαλεῖτο, ὡς μὴ ἔχων προστατήν.

κην ἔλεγον, ὅποτε ἀπελεύθερος κρίνοιτο, ὡς ἀποστᾶς τοῦ Δεσπότη. Ἀπροστασίῳ δὲ, ὅποτε μέτοικος ἐγκαλοῖτο ὡς μὴ ἔχων προστάτην.

- 66 * Ἀπεκέρυξε καὶ Ἐπεκέρυξε διαφέρει. Κηρύξαι μὲν γὰρ καὶ ἀποκηρύξαι λέγεται ἐπὶ τῷ ὑπὸ κήρυκι (α) ἀποδεδόσθαι τι. Μένανδρος ἀπεκέρυξεν αὐτὴν Ἀγαμέμνων οἶον ἐπὶ κήρυκι ἀπώλεσεν. Ἐπικηρύξαι δὲ τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα.
- 67 Ἀποκέρυκτος, καὶ ἐκποίησητος διαφέρει. Ἀποκέρυκτος μὲν γὰρ ἐστίν, ὁ ἐπὶ ἀδικήματι ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκβληθεὶς τῆς οἰκίας. Ἐκποίησητος δὲ, ὁ δοθείς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς υἱοθεσίαν ἄλλῳ, ὃ λέγουσιν, εἰσποίητος· γέγονεν (α).
- 68 Ἀπολογεῖσθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι (α) διαφέρει. Ἀπολογεῖσθαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῷ λόγῳ τὴν κατηγορίαν ἀνασκευάζειν Ἀπολογίζεσθαι δὲ, (β). τὸ ἀποδοῦναι τὸν λόγον τῶν δαπανημάτων (γ) καὶ γὰρ τὸ ἀπλοῦν λογιζέσθαι καὶ λογισταί, καὶ ἀριθμηταί.
- 69 Ἀποδράναι καὶ ἀποφεύγειν διαφέρει. Ἀποδράναι μὲν γὰρ, τὸ ἀναχωρήσαντά τινα εὐδὴλον εἶναι ὅπου ἐστίν. Ἀποφεύγειν δὲ, τὸ μὴ δύνασθε ἐπιληρθῆναι. λέγει δὲ Ξενοφῶν τὴν διαφορὰν ἐν τῇ ἀναβάσει (α) οὔτε ἀποδεδράκασιν, (οἶδα γὰρ ὅπου ἔχονται, (β) οὔτε ἀποφεύγουσιν.

66. (α) Γρ. ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κ.

67. (α) Θωμ. Μαγ. Ἀποκέρυκτος, ὁ ἐπὶ ἀδικήματι ἐκβληθεὶς τῆς οἰκίας παρὰ τοῦ πατρὸς μετὰ ψήφου δικαστικῆς καὶ ἀποκηρύττειν, τὸ τοῦτο ἐργάζεσθαι· καὶ διὰ τοῦ κηρύγματος πωλεῖν. Λουκιανὸς ἐν τῷ Βίων Πράξεις. ἀποκηρύζομεν δὲ Βίους φιλοσόφους. καὶ ἀπεκέρυκτος ὁ οὕτω πωλούμενον. ἀπόκληρος δὲ, ὁ ἐν διαθήκαις πατρός μὴ τυχὼν κλήρου. ἐκποίησητος δὲ, ὁ δοθείς εἰς υἱοθεσίαν ἄλλῳ, ὃ λέγεται ὁ τοιοῦτος ἐκποίησητος.

68. (α) Γρ. τοῦ ἀπολογίζεσθαι. (β) Ἀπολογεῖσθαι] Αἰσχίν. ἐν τῷ κατὰ Τιμαρ. μήτε ἐμοῦ κατηγορεῖν, μήτε τοῦτο ἀπολογεῖσθαι. (γ) ὁ αὐτὸς κατὰ Κτησιφ. § 6. ὦ Ἀθηναῖοι ἀντιφραφεὺς ἦν... ἀπολογίζετο τοὺς προσόδους τῷ δήμῳ.

69. (α) βιβ. α'. (β) γρ. οὐδὲ ἀποδεδράσκειν (ὅπου ἔχονται) γρ. ὅπη ἔχονται, καὶ ὅπη ἔρχονται οὐδὲ ἀποφεύγουσιν,

70 * Ἀπόνοια Ἀνοία; διαφέρει. Ἀπάνοια μὲν γὰρ μανία τίς ἐστι καὶ ὑπερηφανία μισουμενή. ἡ δὲ ἄνοια, στέρησις φρενῶν οὖσα, ἐλεεῖται μᾶλλον ἢ μισεῖται.

71 Ἀπὸ καὶ παρὰ διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ, τίθεται ἐπὶ τῶν ἀψύχων. οἷον, ἀπ' Ἀθηνῶν. ἡ δὲ παρὰ, ἐπὶ τῶν ἐμψύχων. οἷον, παρὰ Σωκράτους. οἱ ἐναλλάσσοντες δὲ ἀμαρτάνουσιν, ἢ ἀλλαγῇ προθέσεως χρῶνται, ὥς καὶ Ὀμηρος (α). παρὰ νηῶν ἀνιόντες ἀντὶ τοῦ ἀπὸ νηῶν. ὥς καὶ ἀλλαχθοῦ φησὶ κυρίως,

Ὅτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν (β).

72 Ἀπελεύθερος καὶ ἐξελεύθερος διαφέρουσιν.

Ἀπελεύθερος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐκ δούλου ἡλευθερωμένος.

Ἐξελεύθερος δὲ, ὁ γενόμενος διὰ χρέη προσήλυτος, ἢ κατὰ ἄλλην τινὰ αἰτίαν δουλεύσας, (α) εἴτα ἐλευθερωθεὶς, ἥδη μὲν τοὶ ἀδιαφόρως χρῶνται τοῖς νοήμασιν.

73 Ἀποφορά καὶ εἰσφορά διαφέρει. Ἀποφορά μὲν γάρ ἐστι τὰ ἀπὸ τῶν δούλων τοῖς δεσπótαις παρεχόμενα χρήματα, ἣν καὶ ἀναφορὰν καλοῦσιν. Εἰσφορά δὲ, τὰ ὑπὸ τῶν πολιτῶν. (α)

74 Ἀποκριθῆναι καὶ ἀποκρίνεσθαι διαφέρει. Ἀποκριθῆναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἀποχωρισθῆναι. Ἀποκρίνεσθαι δὲ, τὸν ἐρωτηθέντα λόγον δοῦναι. (α)

71. (α) Ἰλ. Ε. 28 γρ. Παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅτοι βεβλήατο χαλκῷ. (β) Ἰλ. Ε. 700 γρ. οὔτε ποτὲ... μελαινάων ἀπο νηῶν. (καὶ ἐπὶ νηῶν). Ἰλ. Π. 304. Προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

72. (α) Εὐσταθ. Θεσσ. ἐν Ὀδυσσ. Ε. σελ. 571 λέγει. οὐδέ... τὴν ἐλευθερίαν διασκειρόμενοι, ἐξελεύθερον μὲν εἶπον τὴν διὰ χρέος ὑπὸ τῷ δανειστῇ γενόμενον, δούλου δίκην, εἴτα ἐπολύθετα, ἀπελεύθερον δὲ τὸν ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ.

73. (α) Θωμ. Μαγ. ἐν τῇ λεξ. Ἀποφ. Ἀποφέρεισθαι οὐ μόνον τὸ πόρρω φέρεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ κερδαίνειν. Παράδειγμα τοῦ πόρρω φέρεσθαι. Παρὰ τῷ Λιβανίῳ. εἰ μὲν γὰρ φιλοσοφία; ἀπτόμενος ἀπεφέρειτο τοῦ χρήματος, καὶ ἦν ἐν προσηγορίᾳ, φιλοσοφία; ἀποφέρειν δὲ, καὶ ἀποφορά; τὰ παρὰ τῶν ἡττόνων τοῖς μείζονσι παρεχόμενα χρήματα. Θουκυδ. ἐν τῷ πέμπτῳ (31) τάλαντον ἔταξαν τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ ἀποφέρειν. λέγεται μὲν τοὶ ἀποφορά καὶ ἡ δυσώδης ὁσμὴ.

74. [α] Φρυνιχ. Ἀρρ. σελ. 18 ἐπὶ μὲν τοῦ ἀποδοῦναι τὴν ἐρώτησιν,

75 Ἀπονίψασθαι, καὶ κατὰ χειρὸς ὕδωρ αἰτῆσαι, διαφέρει. Ἀπονίψασθαι μὲν γάρ ἐστι μετὰ τὸ φαγεῖν. Κατὰ χειρὸς δὲ ὕδωρ αἰτῆσαι, πρὸ τοῦ φαγεῖν (α).

76 Ἀποφορὰ καὶ ἀναφορὰ διαφέρει. Ἀποφορὰ μὲν γάρ ἐστιν ὁ νῦν καλούμενος φόρος. Ἀναφορὰ δὲ, ὁ ἀπὸ τῶν εὐωδῶν ἢ δυσωδῶν ἀναφερόμενος ὁσμός (α).

77 Ἀπέθανε καὶ τέθνηκε διαφέρει. Ἀπέθανε μὲν νῦν, τέθνηκε δὲ πάλαι. ὡς περιεπάτησε μὲν ὁ δεῖνα σήμερον, περιπεπάτηκε δὲ πάλαι.

78 * Ἀπολείπει καὶ ἐκβάλει διαφέρει. Ἀπολείπει μὲν ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα. ἐκβάλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. (α)

79 Ἀπόδοσις μὲν ἀψύχου λέγεται, ἀποκατάστασις δὲ ἐμψύχου καὶ ἀγομένου.

80 Ἀρχεῖν καὶ κρατεῖν διαφέρει. Ἀρχεῖν μὲν γάρ, τὸ τινῶν ἐπ' ὠφελείᾳ προΐστασθαι. Κρατεῖν δὲ, τὸ βίᾳ τινὰς ἄγειν ὑπακούοντους ἐπὶ δουλείᾳ, καθὼ καὶ τῶν θηρίων κρατεῖν, ἀλλ' οὐκ ἄρχεῖν λέγεται.

81 Ἀρπαγὴ καὶ ἀρπάγη παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ἀττικοῖς, ὡς φησι

τὸ ἀποκρίνεσθαι λέγει· ἐπὶ δὲ τοῦ διαχωρισθῆναι, τὸ ἀποκριθῆναι. Θωμ. Μαγ. ἀποκρίνασθαι, τὸ ἀπολογήσασθαι, ἀποκριθῆναι, τὸ χωρισθῆναι· οὐ γὰρ εὐρηται ὅλως παρὰ ῥήτορι τοῦτο, ἀντὶ τοῦ ἀπολογήσασθαι. ἀποκρίνω δὲ, τὸ ἀποσκυβελλίζω, καὶ ἀποκρίνω, τὸ χωρίζω. Ἀριστείδης· ὧν ἀποκρίναι τοὺς ἐταίρους οὐκ ἔστιν.

75. (α) Θωμ. Μαγ. Ἀπόνιπτρον, καὶ ἀπονίψασθαι. οὐ νίμμα, οὐδὲ νίψασθαι, ὡς ὁ πολὺς λέγει· ἀπονίψασθαι δὲ φησιν οἱ τεχνικοὶ μετὰ τὸ φαγεῖν. πρὸ μὲν τοι τοῦ φαγεῖν ὕδωρ κατὰ χειρὸς δέξασθαι. Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξίν 1244·

Ἵδωρ κατὰ χειρὸς τὰς τραπέζας εἰσφέρειν.

Δειπνοῦμεν ἀπονενίμμεθ' ἤδη σπέδομεν.

76. (α) γρ. ἄσμος, καὶ ἄσμός. Ἴδε Ἑσυχ. καὶ Κυρίλλ. λεξικ.

78. (α) Ἀπολείπει ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα. Ἀριστοφ. Νεφ. ἐκβάλλει ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Λιβάνιος ἐν μελέτῃ τοῦ ἁλίου. καὶ, ἐκβάλε τὸ γύναιον. καὶ ἀλλαχοῦ· ἐὰν ἀπολίπη ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα ἢ ἐὰν ὁ ἀνὴρ ἐκπέμψῃ τὴν γυναῖκα· καί, γυνή σοι ἐστὶ κατὰ ψυχὴν· μὴ ἐκβάλλῃς αὐτήν.

Τρύφων (α) ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Ἀττικῆς πρωτοδίας. ἐὰν μὲν ὀξύ-
τόνως προσεγκώμεθα, καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ, τὴν αἰφνίδιον
καὶ μετὰ βίας ἀφαίρεσιν δηλώσει. ἐὰν δὲ βαρυτόνως ἀρπάγη,
ὡς ἀνάφην. ἐν ἣ ἐκ τῶν φρεάτων τοῦς κάδους ἐξαίρουσι καὶ
παρὰ Μενάνδρῳ (β) ἀναγινώσκωμεν.

Ποτήριον, τράπεζαν, ἀρπάγην, δεύτερον κάδον.

Καὶ ἐν Ἑνιόχῳ.

Τὸν παῖδα δ' οὐ δίδωμεν, ἀλλ' ἀρπάγην (γ)

Αὐτῷ κατασκευάζομεν.

82 Ἄρα καὶ ἄρα διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ κατὰ περισπασμὸν λεγόμε-
νος σύνδεσμος, ἀπορηματικός ἐστιν, ὅτι ἀποροῦντες λέγομεν.
Ἄρα τέλος ἔξει τὸ πρᾶγμα. ὁ δὲ κατὰ συστολήν, συλλογιστι-
κός. εἰ ἡμέρα ἐστί, φῶς ἐστίν. ἀλλὰ μὴν ἡμέρα ἐστί. φῶς ἄρα
ἐστίν. εἰ τοῦτο συμφέρον ποιεῖν, ποιητέον ἡμῖν ἄρα ἐστίν.

83 Ἄρτι καὶ ἀρτίως διαφέρει. Ἄρτι μὲν γὰρ ἐστὶ χρονικὸν ἐπίρ-
ρημα, τὸ δ' ἀρτίως, ἐπὶ τοῦ ἀπρητισμένου ἔργου τελείως. ὥστε
ἀμαρτάνει Σαπφῷ (α) λέγουσα.

Ἄρτίως μὲν ἂ χρυσοπέδιλος κῦ.

81. [α] Περί τοῦ Τρύφωνος τούτου ἔσωσεν ὁ Σουίδας τὰ ἐξῆς. Τρύ-
φων, Ἀμμωνίου, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός καὶ ποιητής, γενόμενος
κατὰ τοῦ Αὐγούστου χρόνους καὶ πρότερον. Περί πλεονασμοῦ τοῦ ἐν τῇ
Αἰολίδι διαλέκτῳ βιβλία 7. περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ διαλέκτων καὶ Σιμωνί-
δῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ Ἀλκιμαῖνι καὶ ἄλλοις Δωρικοῖς. Περί τῆς τῶν Ἑλ-
λήνων διαλέκτου καὶ Ἀργείων καὶ Ἱμεραίων καὶ Ὀνηγίων καὶ Δωριέων
καὶ Συρακουσίων. Περί τῆς ἐν κλίσεσι ἀναλογίας. Περί τῆς ἐν εὐθείᾳ ἀ-
ναλογίας. Περί ὀνομάτων συγκριτικῶν. Περί τῆς ἐν μονοσυλλάβοις ἀ-
ναλογίας. Περί ὀνομάτων χαρακτήρων. Περί ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτό-
νων. Περί ῥημάτων ἐγκλητικῶν καὶ ἀπαρεμφάτων καὶ προστακτικῶν
καὶ εὐκτικῶν καὶ ἀπλῶς πάντων. Περί ὀρθογραφίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζη-
τωμένων. Περί πνευμάτων, καὶ τρόπων καὶ ἄλλων [β] ὅρα ὀπισθεν §
47. (γ) Εὐρύπ. Κυκ. 32 Σαίρην σιδηρᾷ τῇδε μ' ἀρπάγῃ δόμους. καὶ ἄλ-
λος. Κρεάγγρα ἐν ἣ αἴρεται τὰ κρέα. Ἀρπάγῃ, καὶ λύκος ἐν ᾧ τὰ ἐκ
τῶν φρεάτων ἀνέλκουσιν.

83. [α]. Σαπφῷ ἐκ τῆς ἐν Λέσβῳ Ἑρεσοῦ τὸ 600 Π. Χ. ποιήτρια

ὡς ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἀρτίως σημαίνει αὐτῆς τῆς ὥρας. τὸ δ' ἄρτι παρατατικό, καὶ ἐπὶ τοῦ παρωχικότος.

84 Ἀράχνη καὶ ἀράχνιον διαφέρει (α). Ἀράχνη μὲν γὰρ θηλυκῶς τὸ ὕφασμα, καὶ οὐδετέρως τὸ ἀράχνιον, ἀρσενικῶς δὲ ὁ ἀράχνης τὸ ζῶον.

85 Ἄρνες καὶ ἀρνεῖοι διαφέρουσιν. Ἄρνες μὲν γὰρ λέγονται οἱ νεογνοί.

Ὡς δὲ λύκοι ἀρνεσσὶν ἐπέγρουν (α).

Ἀρνεῖοι δὲ, οἱ προήκοντες τῇ ἡλικίᾳ.

Ἀρνεῖῳ μιν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμᾶλλω,

Ὅστ' οἷον μέγα πῶῤ διέρχεται ἀργενάων (β).

86 Ἀρρώστος καὶ ἀρρώστῶν διαφέρει. Ἀρρώστος μὲν γὰρ, ὁ νοσῶν. Ἀρρώστῶν δὲ ἐστὶν, ὁ ἀδυνατῶν ἐπιτελεῖν τὰ κατὰ τὰς ὁρέξεις, ὡς Ἀριστοφάνης φησὶν.

87 Ἀρρώστεῖν τοῦ νοσεῖν διαφέρει. Ἀρρώστεῖ μὲν γὰρ ὁ καχεκτῶν τῷ σώματι, νοσεῖ δὲ ὁ κλινήρης.

88 Ἀρρώδειν καὶ ὀρρώδειν διαφέρει (α). τὸ μὲν γὰρ διὰ τοῦ ο, σημαίνει τὸ εὐλαθεῖσθαι· οὕτω γὰρ ἐξηγοῦνται τὴν λέξιν. Ὀρρος λέγεται ὁ περὶ τοὺς γλουτοὺς τόπος (β), ὃν τινες ταῦρον λέγουσιν, ὅθεν καὶ τῶν ὀρνέων ὁ τόπος οὗτος ὀρροπύγιον καλεῖται, οὐχ ὡς τινες ἀγνοοῦντες, ὀρροπύγιον. ἐτύμως δ' εἴρηται ὀρρος ὢν τῆς πυγῆς. καὶ οἰονεῖ ὀροπύγιον, οἱ διευλαβοῦμενοι περὶ

λυρικῇ, θυγάτηρ τοῦ Σκαμαντρωόνου καὶ τῆς Κλείδος· κρημνισθεῖσα διὰ τινὰ αἰτίαν ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς νήσου Λευκάδος ἀπέθανεν. ἐκ τῶν ποιημάτων αὐτῆς σώζονται δύο ᾠδαί, τρεῖς ἐπιγράμματα, καὶ τινὰ ἄλλα ἀποσπάσματα· τὸ μέτρον τῆς Σαπφούς ἦτο τραχαικοδακτυλικόν.

84. (α) Θωμ. Μαγ., Ἀράχνη τὸ ὕφασμα, ἀράχνιον τὸ νῆμα· ἀράχνης τὸ ζῶον. Ἡσιόδου ἐργ. 777 ἀρσιπόκτητος ἀράχνης.

85 (α) Ὀμ. Ἰλ. Π, 352. (β) Ἰλ. Γ. 497 καὶ Ἑρηνίος Φίλων ἐν τῇ λεξ. ἀρν. Ἀρνεοὶ καὶ ἄρνες διαφέρουσιν· ἀρνεοὶ μὲν γὰρ οἱ τέλει, ἄρνες δὲ οἱ νέοι.

88. (α) ἴδε Εὐσταθ. Θεσσα. Ἰλ. Μ' σελ. 867. καὶ Ὀδυσσ. Τ. σελ. 7· (β) Ἡσιόδ. ἐργ. 512.

τινος, ἀνασπᾶν εἰώθασι τὸ αἰδοῖον, πολλάκις δὲ καὶ τὰ ἄλογα τῶν ζώων ὑποστέλλειν εἰώθασι τὴν οὐρανόν, ὅταν εὐλαβεῖται. εὐλόγως οὖν ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος, τὸ ὀρῶδειν εἴρηται ἐπὶ τοῦ εὐλαβεῖσθαι, καὶ Εὐριπίδης τὸν Περσέα λέγοντα εἰσάγει.

Τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπρηχότων.

Οὐ πώποθ' ὕβρις, αὐτὸς ὀρῶδων παθεῖν. καὶ τὸ μὲν Ὀρῶδειον τοιοῦτον. τὸ δ' ὀρῶδειν, οἷον κατὰ στέρησιν, τοῦτ' ἐστι, μὴ εὐλαβεῖσθαι, ἀλλὰ καταφρονεῖν, καὶ τεθαρρῆκεναι.

89 Ἀσφοδελος καὶ ασφοδελός διαφέρει. προπαροξυτόνως μὲν γὰρ, τὸ φυτόν. ὀξυτόνως δ' ὁ τόπος. κατ' ασφοδελόν λειμῶνα (α).

90 Ἀστεῖος καὶ ἀστικός διαφέρει. Ἀστεῖος μὲν γὰρ ὁ πιθανὸς καὶ χαρίεις, ἡ καθόλου ἐπιδέξις ἐν πολιτικῇ ὁμιλίᾳ. Ἀστικός δὲ, ὁ ἐν ἄστει διατρίβων.

91 Ἄστρον καὶ ἀστήρ διαφέρει. Ἄστρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων μεμορφωμένον ζῶδιον, οἷον ὠρίων, ἄρκτος. Ἀστήρ δὲ, ὁ εἰς.

92 * Ἀστρολογία ἀστρονομίας διαφέρει. Ἀστρονομία μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ κατάληψις τῶν ἀστρων. Ἀστρολογία δὲ ἡ τὰ ἐκ τῶν κινήσεων τῶν ἀστέρων ἀποτελέσματα δηλοῦσα ἐπιστήμη.

93 Ἀτέχνως καὶ ἀτεχνῶς διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ παροξυτόνως σημαίνει τὸ χωρὶς τέχνης, καὶ ἀμαθῶς. τὸ δὲ περισπῶμενον (α) τίθεται ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς, καὶ ἀδόλως, (β) καὶ καθάπαξ, καὶ καθόλου, ἀντικρυς, ἢ φανερώς.

94 Ἀτιμοῦται καὶ ἀτιμάζεται διαφέρει. Ἀτιμοῦται μὲν γὰρ τις ὑπὸ τῶν νόμων ὀλοσχερεῖ ἀτιμία. Ἀτιμάζεται δὲ ὁ ὑβρίζομενος ἐν τινι πράγματι.

95 Ἀττα φιλούμενον καὶ δασυνόμενον διαφέρει. φιλούμενον μὲν γὰρ σημαίνει τὸ τινά. δασυνόμενον δὲ, τὸ ἅτινα.

96 Ἀτελὲς καὶ ἀτέλεστον διαφέρει (α). Ἀτελὲς μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ

89. (α) Ὁμ. Ὀδυσσ. Α. 538 ἢ 539.

93. (α) Ἀριστοφ. Πλουτ. 109 Ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ. (β) γρ. ἐν ἄλλοις ἀδόλως.

96. (α) Θωμ. Μαγ. Ἀτέλεστον τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι. ἀτελὲς δὲ τὸ μὴ πῶς τετελεσμένον. τὸ μὲν τοι τετελεσμένον λαμβάνεται παρ' Ὁμήρου.

μήπω τετελεσμένον. Ἀτέλεστον δέ, τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι. οἱ οὖν ἐναλλάσσοντες ταῦτα, ἀκυρολογοῦσιν.

- 97 Αὐχὴν καὶ δέρεθ' ἀναφέρει. Αὐχὴν μὲν γὰρ λέγεται τὸ ὀπισθεν τοῦ τραχήλου. Δέρη δὲ τὸ ἐμπροσθεν, καθ' ὃ ἐστὶν ἡ φάρυγξ. Αὐθὶς καὶ αὐθι χωρὶς τοῦ σ διαφέρει. τὸ μὲν αὐθὶς ἐστὶ τὸ πάλιν, ἡ μετὰ ταῦτα. τὸ δ' αὐθι, αὐτόθι. κακῶς οὖν Καλλιμάχος φησι. (α)

Αὐθὶ τόδ' ἐκδύοιμι. ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα.

- 98 Αὐθὶς διὰ μὲν τοῦ θ, σημαίνει τὸ πάλιν.

Διὰ δὲ τοῦ τ, τὸ ὕστερον.

- 99 Ἄχρη χωρὶς τοῦ σ, χρονικὸν ἐπιρρόημα. Ἄχρης δὲ μετὰ τοῦ σ, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ἀπέκοψεν.

Ὅμῃρος, Ἄχρης ἀπηλοίησεν, οἷον ἀκριβῶς ἀπέκοψεν (α).

Βασιλεὺς (α), κοίρανος, καὶ ἡγεμὼν διαφέρει. Βασιλεὺς μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ πατρώθεν ἢ ἀπὸ γένους τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν.

(Ιλ. Α. 212. Β. 257. Θ. 286. Ξ, 196.) καὶ ἐπὶ τοῦ μήπω μὲν τελεσθέντος· δύναμιν δὲ ἔχοντος τελεσθῆναι. ὅσον εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν. ἀνήνυτον δὲ ἀλλίον ἢ ἀτέλεστον. ἔστι δὲ καὶ ἀτέλεστος ὁ μὴ μυηθεὶς· καὶ ἀτελής ὁ ἀμέτοχος. Λουκιανὸς ἐν τῷ Μενίππου καὶ Χάρωνος διαλόγῳ· ἄλλ' ἀτελεῖς τούτων πάντων ἐσμέν.

97. (α) Ὅμοιοι. § 19.

99. (α) Ὅμοιοι. Ιλ. Α. 522.

4. (α) Ὅμοιοι. Μαγ. Βασιλεὺς κυρίως, ὁ πατρώθεν ἢ ἄλλως ἀπὸ γένους ἔχων τὴν ἀρχήν· κοίρανος, ὁ πρὸς καιρὸν τὸ τοῦ βασιλείως ἔργον ποιῶν. ἡγεμὼν δὲ, ὁ τὰς στρατιωτικὰς ἡγούμενος. τὸ δὲ ἄρχων, καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν λαμβάνεται· τὸ μὲν τοῖς κρατῶν, ἐπὶ μόνου τοῦ βασιλεύοντος. Ἄλλος δὲ ἄλλως λέγει. Διαφέρει δὲ βασιλεὺς τυράννου. Βασιλεὺς μὲν γὰρ ἀπὸ προγόνων κατὰ διαδοχὴν τὴν ἀρχὴν ἐπὶ ἔτησι λαβὼν πέρας. Τύραννος δὲ, ὅς βιαίως τὴν ἀρχὴν σφετερίζεται. Χρῶνται δὲ ἀδιαφόρως ἐκατέρωθεν ὀνόμασιν. Ἰέρωνα γὰρ βασιλέα ὁ Πίνδαρος καλεῖ, τύραννον

Κοίρανος δέ, ὁ πρὸς καιρὸν τὸ τοῦ βασιλέως ἔργον ἐπιτελῶν, οἷος ἦν πρὸ τῆς μηνίδος ὁ Ἀχιλλεύς.

Ὡς ὅγε κοιρανέων διέπτε στρατόν.

Ἡγεμῶν (β) δέ ἐστίν ὁ τάξεως στρατιωτικῆς ἡγούμενος, ὡς ὁ ποιητὴς φησιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι.

- 2 Βάρβαρον καὶ βαρβαρικὸν διαφέρει. Βάρβαρον μὲν γὰρ ἐστὶν ὄνομα τὸ οὐχ Ἑλληνικόν. Βαρβαρικόν δέ, τὸ τῶν βαρβάρων.
- 3 Βάραθρος καὶ βάραθρον διαφέρει. Βάραθρος μὲν γὰρ, ὁ βαράθρου ἄξιος ἄνθρωπος. Βάραθρον δέ, ὄρυγμά τι ἐν Ἀθήνησιν, (α) εἰς ὃ τοὺς κακούργους ἐνέβαλλον ὥσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς καταδικαζομένους ἐβαλλον εἰς τὴν Κεάδα (β).
- 4 Βασιλεία καὶ βασιλεια διαφέρει· παροξυστικῶς μὲν, ἡ βασιλείως ἀρχή. προπαροξυστικῶς δέ, ἡ βασιλείως γυνή. (α)
- 5 Βάρις μὲν ἐστὶν Αἰγύπτιον πλοῖον. Δέγεται δὲ καὶ ἡ μεγάλη οἰκία, ὡς ὑπὸ Φιλίππου.
- Βάσανος, ἥτε δοκιμασία, καὶ ἡ τῶν πληγῶν.
- 6 Βασκαίνειν οὐ μόνον τὸ φθονεῖν, ἀλλὰ καὶ συκοφαντεῖν, ὡς

ὄντα, καὶ Διονύσιον. Καὶ Εὐπολὶς Πεισίστρατον βασιλεία καλεῖ. καὶ τοὺς βασιλεῖς τυράννους. (β) Ἰω. Ζωναρᾶ. ἐν τῇ λεξ. ἡγεμῶν. ἡγεμῶν ὁ τῆς ὁδοῦ ἡγούμενος. Ξεν. καὶ τὸν ἡγεμόνα δῆσαντας παραδιδόσιν αὐτοῖς. Συμπ. Κεφ. 5.

3. (α) Ὑπῆρχεν ἐν Ἀθήναις ὄρυγμά τι ἐν τῷ δήμῳ Κερήδων. (β) Θουκυδ. Α'. 135. καὶ αὐτὰ ἐμέλλησαν μὲν εἰς τὸν Κεάδαν, οὐπὲρ τοὺς κακούργους ἐμβάλλειν εἰώθεσαν.

4. (α) Θωμ. Μαγ. Βασιλεια ἡ γυνή (Αἰσχύλ. Πέρσ. 625) Βασιλεια γύναι! καὶ βασιλεῖς. βασιλεῖς μὲν τοι καὶ βασιλείος πόλις, οἰκία, καὶ ναὺς, οὐ μὲν καὶ βασιλεια (ἴδε Αἰσχύλ. Πέρσ. 273 καὶ 592 τὴν διαφορὰν) βασιλείος δ' αὐ μόνον δημηγορία καὶ ἐπιστολή. Φιλόστρατος ἐν σοφιστῶν βίοις. διῆγε τὰς βασιλείους φρονιίδας. βασιλίσσα δὲ γυνὴ οὐδὲς τῶν ἀρχαίων εἶπε. (εἰς τὸ οὐδεὶς τῶν ἀρχ. εἶπε βασιλίσσα. Ψεύδεται ὁ Θωμ. διότι ὁ Ἀρριανὸς ἐν τῇ ἀναβάσει τοῦ Ἀλεξ. λέγει. Θερασίδα τὴν βασιλικὴν καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ καλεῖσθαι βασιλίσσας. Δ. 15 εἰ καὶ ἀπαξιοὶ τῶν Σκυθῶν βασιλίσσαν γῆμαι Ἀλεξ.).

Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Στεφάνου, ἂν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνουσιν. (α)

7 Βεβλήσθαι καὶ οὐτᾶσθαι διαφέρει. Βεβλήσθαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐκ βολῆς τετρώσθαι, καὶ ἐκ τῶν ἐναντιῶν. Οὐτᾶσθαι δὲ, τὸ ἐκ χειρὸς τετρώσθαι.

8 Βιοῦν καὶ ζῆν διαφέρει. Βιοῦν μὲν γὰρ, ἐπὶ ἀνθρώπων μόνων λέγεται (α). Ζῆν δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων ζώων. ἤδη δὲ ποτε καὶ ἐπὶ φυτῶν.

9 Βίος ζωῆς διαφέρει. Βίος μὲν ἐπὶ τῶν λογικῶν τάσσεται ζώων, τούτέστιν ἀνθρώπων μόνων. Ζωὴ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων. ἐντεῦθεν Ἀριστοτέλης τὸν εἶον ὠρίσατο οὕτως, βίος ἐστὶ λογικὴ ζωή. ὁ οὖν ἐπὶ τῶν θηρίων εἶον τάσσειν ἀκυρολογεῖ.

10 Βιώναι μὲν ἐστὶ τὸ ζῆν, βιοτεύειν (α) δὲ, τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν εἶον. Βιοῦν μὲν φήσομεν ἀνθρώπους. Ζῆν δὲ τὸ ἀλογον ζῶον.

11 Βλέπειν καὶ θεᾶσθαι διαφέρουσι. Βλέπειν μὲν γὰρ κυρίως, τὸ ὁρᾶν τι ὅπως οὖν. Θεᾶσθαι δὲ τὸ ὁρᾶν τί τῶν τεχνικῶς γινομένων, οἷον πάλην, Παγκράτιον, γραφὴν. (α)

12 Βλέφαρα καὶ ἐλεφαρίδες διαφέρουσι. Βλέφαρα μὲν γὰρ ἐστὶν

6. (α) Θωμ. Μαγ. Βασκαίνειν οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ φθονῶ, ὅπερ πρὸς δοτικὴν συντάσσεται, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ μέφομαι. καὶ διαβάλλω παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὐρηται, καὶ συντάσσεται πρὸς αἰτιατικὴν. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Χερρόνησῳ. ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν πειρᾶσθαι. καὶ, ἀλλὰ βασκαίνομεν καὶ σκοποῦμαι πόθεν καὶ τί μέλλει ποιεῖν. καὶ, Ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ πέμπειν βοήθειαν τοῖς ἐν Σικελίᾳ. ὅσον φιλονεικίας ἢ τοῦ βασκαίνειν τὸν ἄνδρα ἀφέστικα.

8. (α) Εὐρηται καὶ τὸ βιοῦν ἐπὶ ζώων. γέγραπται· ὄρνιθες λουόμενοι μὲν ἐν ὕδατι βιούντες... καὶ· ὥσπερ ἀμφίβια...

10. (α) Θεοκυδ. Α'. 11. καὶ ὅσον ἡλιπίζον αὐτόθεν πολεμοῦντα βιοτεύουσιν.

14. (α) Θωμ. Μαγ. Βλέπειν, τὸ ἀπλῶς ὁρᾶν. Θεᾶσθαι δὲ, τὸ ὁρᾶν τι τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένων, οἷον πάλην πυγμὴν καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐξ οὗ καὶ θέατρον ὁ ἄγων, ἐστὶ δὲ θεᾶσθαι, καὶ τὸ κατανοεῖν. Εὐριπίδης ἐν τῷ Ὀρίστη (909). Θεᾶσθαι δ' ὡς χρὴ τὸν προστάτην.

αὐτὰ τὰ ἐπικλειόμενα δέρματα. (α) Βλεφαρίδες δὲ, αἱ τρίχες αἱ ἐπὶ τῶν βλεφάρων.

13 Βόος καὶ βόειος διαφέρει. Βόος μὲν γὰρ ποῦς ἐστὶν ἐπὶ ζῶν-
τος. Βόειος δὲ, ὁ τοῦ νεκροῦ.

14 Βούλει καὶ βούλῃ διαφέρει. τὸ βούλει μὲν γὰρ ὀριστικὸν ἐ-
στιν, οἷον βούλει σχολάσαι μοι (α) τὸ βούλῃ δὲ, διστακτικῶς,
οἷον βούλῃ πρηνεύμεθα.

15 Βοηθεὶ μὲν ὁ συνών, Ἐπικουρεὶ δὲ ὁ ἐξωθεν εἰς βοήθειαν ἤ-
κων. Συμμαχεῖ δὲ ὁ αὐτόθεν. Ὑπερμαχεῖ δὲ ὁ ἀδυνάτῳ χρη-
σιμεύων. ἀμύνει δὲ ὁ τιμωρούμενος ὑπὲρ τοῦ ἀπολωλότες (α).

16 Βουκολεῖν καὶ ἐξαπατᾶν διαφέρει. Βουκολεῖν μὲν ἐστὶ τὸ ἐπὶ
πλείστον αἰὶ παραλογίζεσθαι. Ἐξαπατᾶν δὲ, τὸ περὶ οἴου (α)
πράγματα συναρπάζειν.

17 Βουλευέσασθαι καὶ βουλευσαι διαφέρει. Βουλευέσασθαι μὲν γὰρ
ἐστὶ ταυτὸν τῷ σκέψασθαι. Βουλευσαι δὲ, τὸ ἐνθυμηθῆναι τι,
καὶ συντάξαι κακόν. οἷον βουλευσαι φόνον ἢ ἱεροσυλίαν.

18 Βούλεσθαι μὲν, ἐπὶ μόνου λεκτέον τοῦ λογικοῦ. τὸ δὲ θέλγειν,
καὶ ἐπὶ ἀλόγου ζώου.

19 * Βοῦς ὁ τέλειος. Μόσχος δὲ, ὁ νεωγνός. ἀφ' οὗ καὶ Μοσχία
ἢ νέα (α).

20 Βλύειν καὶ βρύειν διαφέρει. Βρύειν μὲν γὰρ, ἐπὶ τοῦ ἀνθεῖν,
βλύειν δὲ ἐπὶ τοῦ ἀναβάλλειν.

21 Βρύκειν καὶ βρύχειν διαφέρει. Βρύκειν μὲν γὰρ διὰ τοῦ κ,
τοῖς ὁδοῦσι. Βρύχειν δὲ διὰ τοῦ χ, ἐπὶ λέοντος τὸ βρύχεσθαι.

22 Βωμός, ἐστία, ἐσχάρα, καὶ μέγαρον διαφέρουσι· καθὰ καὶ
Ἀμμώνιος· ὁ Λαμπριεύς (α) ἐν πρώτῳ περὶ θυσίων. φησὶ γάρ,

42. (α) Γρ. Τὰ ἐπικλυόμενα δέρματα.

14. (α) βούλει σχολάσαι μοι] γρ. βούλει σχολάσαιμι

15. (α) Θωμ. Μαγ. Βοηθεὶ μὲν, ὁ συνών τινι. ἐπικουρεὶ δὲ, ὁ ἐξωθεν
εἰς βοήθειαν ἤκων. καὶ συμμαχεῖ δὲ, ὁ αὐτός. Ὑπερμαχεῖ δὲ, ὁ ἀδυνάτῳ
χρησιμεύων. ἀμύνει δὲ, ὁ ὑπὲρ τοῦ πεπονθότες κακῶς τῷ δεδρακότι
μαχόμενος. Πάντα δὲ ταῦτα καὶ ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν ἀπλῶς λαμβάνεται.

16. (α) Τὸ περὶ οἴου] γρ. τὸ περὶ εἴου, καὶ οἴου.

19. (α) Ὁμ. Μόσχια, λέγει, τὰ ἀπαλὰ ψυτὰ. Ἰλ. Α, 405 μόσχους
λύγοισιν.

22. (α) Σουίδας ἐν τῇ λεξ. Λαμπραί. Λαμπραὶ δῆμος τῆς Ἐρυχθίδος

βωμοὶ μὲν γὰρ οἱ τὰς προβάσεις ἔχοντες. Ἐσχάρα δὲ, ἡ πρὸς τὴν βιωτικὴν γινομένη, ἐπὶ τῆς τάδε πολυεστία. τὴ δὲ μέγαρον, ἡ περιωκοδομημένη ἐστία, ἐνθα τὰ μυστικὰ τῆς Δήμητρος. παρὰ δ' Ὀμήρῳ ἐσχάρα ἡ αὐτὴ καὶ ἐστία καλεῖται. ὁ δὲ βωμὸς καὶ τὴν βάσιν σημαίνει.

Χρήσιμοι δ' ἄρα κοῦροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ βάσεων. καὶ ἡ ἐστία σημαίνει τὸν οἶκον.

Ἔστίη τ' Ὀδυσσεὺς ἀνύμωμος (β).

καὶ Ἀνέστιος, ὁ ἄνικος παρ' Ἡσιόδῳ (γ), καὶ ἡ σωματοειδὴς Θεὸς ἐστία ἐστίν.

Ἦν καὶ Δήμητραν, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον.

ιδίως δὲ Νεάνθης ὁ Κυζικηνός (δ) τρίτῳ τῶν κατὰ πόλιν, βωμοὺς θεῶν φησὶν, ἐσχάρα· δ' ἡρώων, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα (ε) ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κεῖται ἐν Πλεισθένει.

Μῆλος φάγεται (στ) δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις.

καὶ Σοφοκλῆς ἐν χρύση.

1 Γαμήλιος, καὶ ἐπιθαλάμιος διαφέρει. Ἐπιθαλάμιος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῷ θαλάμῳ τῆς γαμουμένης γραφὴν ποίημα. ὁ δὲ γαμήλιος οὐ περιώριστα χρόνῳ. τάττοιο δ' ἂν καὶ κατὰ τῆς δωρεᾶς ἐν γάμῳ διδομένης.

2 * Γαμήλια καὶ Γαμηλία διαφέρει. Γαμήλια μὲν γὰρ τὰ τε-

δος, δύο δὲ εἰσι λαμπραὶ, αἱ μὲν παράλαιοι, αἱ δὲ καθύπερθε. καὶ Δημοσθ. λέγει. Ἀρχιδιάδῃ τῷ Λαμπρῷ. καὶ ἄλλος. Φιλίψων τὸν Λαμπρὸν. (β) Ὀμ. Ὀδυσσ. Η. 100. Ε. 159. (γ) Θεογον. 454. Ὀμ. Ἰλ. I 63. (δ) Νεάνθης ὁ Κυζικηνός κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Σουῖδα ἦτο βήτωρ καὶ μαθητὴς Φιλίσκου τοῦ Μαλησίου (ε) Εὐριπ. Κυκλ. 383. Ἀνδρομ. 1138. Ἡρακλ. Μειν 922. Ἡρακλιδ. 122 καὶ 342. Φοιν. 281. Ἀλκυσ. 117 καὶ 131. Ἀνδρομ. 1240. Ἰκατ. 33. καὶ 1200 (στ) Μῆλος φαγ.] γρ. Μήλοσφαγείται.

λούμενα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ᾗ ὁ γάμος τελεῖται. Γαμήλια δὲ, ἡ εἰς τὸν γαμοφύλακα δεδομένη ἐγγραφὴ.

3 Γεγενῆσθαι, ἐροῦμεν τὸ ὡσπανεῖ γεγεννημένον. Γεγονέναι δὲ, τὸ ἄψυχον πρᾶγμα.

4 Γενέθλια καὶ γενέσια διαφέρει· ὅτι μὲν γὰρ γενέθλια τάσσεται ἐπὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐν ᾗ ἕκαστος ἡμέρᾳ ἐγεννήθη, αὐτῇ καλεῖται, γενέθλιος ἡμέρα. Γενέσια δὲ ἐπὶ τῶν τεθνηκότων, ἐν ᾗ ἕκαστος ἡμέρᾳ τετελεύτηκεν. ὁ οὖν λέγων ἐπὶ τῶν ζώντων γενέσια ἀκυρολογεῖ.

5 Γέρων (α) προσβύτης, καὶ προσβεβηκῶς διαφέρει. Ἀλεξίων δηλοῖ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Διδύμου συμμίκτων, λέγων οὕτως, ἐκ τῶν Ἀρίστωνος, (β) περὶ ἀνθρώπου γενέσεως, καὶ αὐξήσεως ἄχρι γήρας. Βρέφος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ γεννηθὲν εὐθέως. Παιδίον δὲ, τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τιθνηοῦ. Παιδάριον δὲ, τὸ ἤδη περιπατοῦν, καὶ τῆς λέξεως ἀντερχόμενον. Παιδίσκος δὲ, ὁ ἐν τῇ ἐχομένῃ ἡλικίᾳ. Παῖς δὲ, ὁ διὰ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων δυνάμενος ἵεναι. τὴν δ' ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν, οἱ μὲν πάλληκα, οἱ δὲ βούπαιδα, οἱ δ' ἀντίπαιδα, οἱ δὲ μελλέφηβον καλοῦσιν. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα, ἔφηβος. ἐν δὲ Κυρήνῃ τοὺς ἐφήβους τρικατίους καλοῦσιν· ἐν Κρήτῃ ἀποδρόμους, διὰ τὸ μηδέπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχειν. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα, μεираκιον, εἴτα μεираξ, εἴτα νεανίσκος, εἴτα νεανίας. εἴτα ἀνὴρ μέσος, εἴτα προσβεβηκῶς, (δν καὶ ὡμο-

5. (α) Γέρων] ἔτυμ. Γέρων σημαίνει τρία· τὸν προσβεβηκότα τῇ ἡλικίᾳ, ὡς τὰ, παῖδας προθήβους πολιοκροτάφους τεὺ γέροντος. καὶ τὸν ἔντιμον, ὡς τὸ, Δαῖνον δαῖτα γέρουσι. καὶ τὸν παλαιόν. ὡς τό, εἴλατι δὲ σάκκο εὐρὺ γέροντος. (β) Διονύς. ὁ Αἰέρτ. ἀναφέρει πολλοὺς Ἀρίστωνας λέγει. Ἀρίστων Χίος ὁ Φάλανθος. εἴτα. γέγονε δὲ καὶ ἄλλος Ἀρίστων Ἰουλιάτης περιπατικός. ὁ δὲ καὶ μουσικὸς Ἀθηναῖος. τέταρτος ποιητὴς τραγωδίας. Πέμπτος Ἀλκιεύς τέχνας γεγραφώς· ῥητορικός. Ἔκτος, Ἀλεξανδρεὺς περιπατικός. τίς δὲ ἐστὶν οὗτος ὁ ἀναφερόμενος; οὐκ οἶδα, ἄλλος εἶπεν, ὅτι ἐκαλεῖτο Ἀριστοφάνης, ὡς καὶ Εὐσταθ. Θεσσα. Ἰλ. Ν. σελ. 944. στιχ. 18. Βρέφος, ὡς ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης φησὶ. τὸ ἄρτι γεγονὸς παιδίον, δ' ἡ τῆθ' ἰτρέφει. Παιδάριον, τὸ περιπατοῦν καὶ ἤδη λέξεως ἀντιποιούμενον. παιδίσκος, ὁ τῆς ἐχομένης ἡλικίας. Παῖς, ὁ δι' ἐγκυκλίων ἤδη μαθημάτων δυνάμενος ἵεναι· ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πάλλαξ, καὶ βούπαις, καὶ ἀντίπαις, καὶ μελλέφηβος.

γέροντα καλοῦσιν) εἶτα γέρων, εἶτα πρεσβύτης, εἶτα ἐσχατό-
γῃρος.

6 Γελοῖον, καὶ εὐτράπελον διαφέρει. Γελοῖον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπὶ διαχύσει τῶν ἀκρατῶν χωρὶς τινος ὕβρεως. Εὐτράπελον δὲ, τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον. εἰρηται δὲ παρὰ τὸ εὖ τρέπεσθαι τὸν λόγον.

7 Γέλοιος, καὶ γελοῖος (α) διαφέρει. Γέλοιος μὲν, ὁ καταγέλαστος. Γελοῖος δὲ ὁ γελωτοποιός.

8 Γῆμαι, τοῦ γήμασθαι διαφέρει. ὅτι γαμεῖ μὲν ὁ ἀνὴρ. γαμεῖται δὲ ἡ γυνή. καὶ Ὅμηρος (κ) τὴν διαφορὰν τετήρηκεν αὐτῶν, ἐπὶ τοῦ γήμασθαι εἰπών.

Γημαμένη ὦ υἱῷ. ὁ δ' ὄν πατέρ' ἐξεναρίξας,
Γῆμε.

Καὶ Ἀνακρέων (β) διασύρων τινὰ ἐπὶ θηλότητι,

Καὶ θαλάμοις ἐν ᾧ λεῖνος οὐκ ἔγμην, ἀλλ' ἐγῆματο.

καὶ Αἰσχύλος ἐν ἀμυμώνῃ,

Σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δὲ μή.

9 Γῆρας μὲν ἐστὶν ἡ τελευταία ἡλικία. Γήρασις δὲ, ἡ ἐπ' αὐτὴν πόρευσις, μήποτε οὖν ταύτῃ καὶ γῆρᾱν τοῦ γηράσκειν διαφέρει.

10 Γράμμα, στοιχείου διαφέρει (α). Στοιχεῖον μὲν γὰρ ἐστὶν αὐτὴ ἡ ἐκφώνησις. καὶ ὁ φθόγγος, οὗ τὸ γράμμα σημεῖον, ἡ τύπος, ἡ σχῆμα, ὡς ἐν τῷ, τρίγωνον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ Δ, στρογγύλον δὲ τὸ Ο, τύπος. τὸ δὲ στοιχεῖον τὸ ὁλόκληρον, οἷον Α, Β, καὶ τὰ λοιπὰ· τὰ δὲ στοιχεῖα καταχρηστικῶς γράμματα, καὶ τὰ συγγράμματα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ γράμματα, Καλλιμάχος που φησί.

Γράμματα δ' οὐκ εἰλίσσαν ἀπόκρυφα,

7. (α) Θωμ. Μαγ Γελοῖος, ὁ καταγέλαστος· γελοῖον δὲ οὐδετέρως, μόνον τοῦ γέλωτος ἄξιον. Διμοσθένης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ὀλυθιακῶν. μίμους λεγοίων καὶ ποιητὰς οἰσχυρῶν ἑσμάτων.

8. (α) Ὁμ. Ὀδισσ. Δ. 272. (β) Ἀνακρ. § 18.

40. (α) Ἐτυμολ. ἡ λέξις γῆμμα ἐπταχῶς ἐρμηνεύεται.

τοῦτ' ἔστι τὰ γράμματα.

καὶ πάλιν.

Πλάτωνος ἐν τῷ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ πολλὰ φαμέν εἶδέναι γράμματα τόν δε. οὐ γὰρ τὰ εἴκοσι τέσσαρα, ἀλλὰ τὰ τῶν πολλῶν ἔμπειρον γραμμάτων.

- 11 Γυμνασθῆναι καὶ γυμνᾶσθαι (α) διαφέρει. Γυμνασθῆναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ὑφ' ἑτέρου. Γυμνᾶσθαι δὲ, τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ.
- 12 Γυμνασία μὲν λέγεται ἡ τῶν γεγυμνασμένων ἀσκήσις. Ἀσκήσις δὲ, ἡ τῶν λεγόντων καὶ σκηνικῶν.

1 Δαμάλης, καὶ δάμαλις διαφέρει. Δαμάλης μὲν γάρ, ὁ ἄρρην μόσχος. Δάμαλις δὲ, ἡ θήλεια. Μόσχος δὲ, κοινῶς ἐπ' ἀμφότερα.

2 Δαὶ σύνδεσμος (α) ἐρωτηματικῶς ἐκτεταμένος.

Τίς δαὶ ὄμιλος;

καὶ,

Πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων;

ὁ δὲ συμπλεκτικός δὲ, συνεσταλμένος.

3 Δεσπότης, καὶ κύριος διαφέρει. Δεσπότης μὲν γάρ, ὁ τῶν ἀργυρωνήτων, καὶ κύριος. κύριος δὲ, καὶ πατὴρ υἱοῦ, καὶ αὐτὸς τις ἑαυτοῦ.

4 Δέος, καὶ φόβος διαφέρει. Δέος μὲν γάρ ἐστι πολυχρόνιος κακοῦ ὑπόνοια. Φόβος δὲ, ἡ παραυτίκα πτόησις. Διόπερ Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ (α) ἡμέρας ἔχει φόβος τε καὶ δέος.

5 Δήμιος, καὶ δημόναικος διαφέρει. Δήμιος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἀναιρῶν τοὺς καταδίκους. Δημόναικος δὲ, ὁ βασανίζων.

6 Δήμητερ, καὶ δάματερ διαφέρει, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, φησὶ

11. (α) Τὸ γυμνᾶσθαι] γρ. γυμνάσασθαι.

2. (α) Ἰδ. Ὁμ. Ὀδυσσ. Α. 225, καὶ Ἰλ. Κ. 408. καὶ Πλατ. ὁ δὲ Ἡσυχ. λέγει, ὁ δαὶ σύνδεσμος ἴσος τῷ δὲ συμπλεκτικῷ παρὰ τῷ ποιητῇ.

4. (α) Ἡροδ. ἐν τετάρτῃ] Κεφ 415.

Τρύφων. Δήμητερ γάρ, φησὶν, ἐστὶν ἐπὶ τοῦ Θεοῦ. Δάματερ δὲ, ἐπὶ θαυμασμοῦ.

7 Δῆμος, καὶ δημός διαφέρει, Δῆμος μὲν προπερισπωμένως, τὸ πλῆθος τῆς πόλεως. Δημός (α) δὲ βαρυτόνως, τὸ λίπος.

8 Δίσκος, καὶ σόλος διαφέρει. Δίσκος μὲν γάρ ἐστι λίθος τετρημένος, ὡς φησι Τρύφων ἐν πέμπτῳ περὶ Ἑλληνισμοῦ. Σόλος δὲ, τὸ χαλκοῦν ὀλοσφύριον (α).

Ὀμτρος.

Σόλον ἀτοχόωνον (β).

καὶ ἐν ἄλλοις.

λάβε δίσκον.

εἴτ' ἐπιφέρει,

Βόμβησεν δὲ λίθος.

καὶ Πίνδαρος (γ).

Λιθίνους ποτ' ἀνὰ δίσκοισι.

9 Δικαστής, καὶ διαιτητής διαφέρει. Δικαστής μὲν γάρ ἐστιν ὁ κατὰ νόμον αἰρεθεὶς κριτής. Διαιτητής δὲ, ὁ κατὰ συμφωνίαν αἰρεθεὶς, συμβιβάσεως χάριν. Μένανδρος ἐν πέμπτῳ.

Εἴ τις δικαστής, ἢ διαιτητής θεῶν.

10 Λιέφθαρται, καὶ διέφθορε διαφέρουσι. Λιέφθαρται μὲν γάρ ὑφ' ἑτέρου, διέφθορε δ' ἑτέρων. Ἀριστοφάνης

κόρυς. Λιέφθορας τὸν ὄρκον ἡμῶν.

Μένανδρος ἀδελφοῖς.

7. Ἰδε 'Ησυχ. ἐν τῇ λεξ. δημός· καὶ Ἑτυμολ. Δῆμος προπερισπωμένως ὁ συνδεδημένος ὄχλος. δημός δὲ, τὸ λίπος ὀξύτόνως κτλ. Ἀπολλ. 'Ροδ. Α'. 434.... πύκα δημῶ. ὁ σκολ. αὐτοῦ λέγει, δημῶ τῷ ἐπίπλῳ ἐνείλουσι τὰ ἱερὰ, ἵνα εὐκαέστερα ᾧσι.

8. (α) Ὀμ. Ἰλ. Β. 774. (β) Ἰλ. Ψ. 828. καὶ Ὀδυσσ. Θ. 486. (γ) Πινδ. Ἰσθμ. Εἰδ. Α'. 34.

Καὶ λιθίναις ὁπότε δίσκοις ἴεν.

40. (α) Ὀμ. Ἰλ. Ο. 128.

Εἰδ' ἔστι τὴν κόρην διεφθορώς.

Ὅμηρος, (α)

φρένας ἤλεε διεφθορας.

Διεφθάρης τὰς σαυτοῦ φρένας.

- 11 Διαβόητος (α), ἐπιβόητος διαφέρει. Διαβόητος μὲν γὰρ ἔστι ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος. Ἐπιβόητος δὲ, ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην. Ἀνακρέων ἐν δευτέρῳ (β).

Καὶ μ' ἐπιβόητον κατὰ γείτονας ποιήσεις.

τοῦτον δ' ἔνιοι τῶν ποιητῶν ἐπίσφατον καλοῦσιν.

- 12 Διαβόητος, περιβόητος διαφέρει (α). Διαβόητος μὲν γὰρ ἔστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλλητος. Περιβόητος δὲ, ὁ ἐπὶ κακίᾳ. καὶ περιβόητον πᾶσιν ἀνθρώποις αὐτὸν παραδίδωσιν ὁ ἀκρατής· καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον.

Ἦττων ἑαυτοῦ πορνιδίῳ τρισαθλίῳ.

Ἐαυτὸν οὕτω παραδέδωκεν.

- 13 Διπλοῦν, καὶ διπλάσιον διαφέρει. Διπλοῦν μὲν γὰρ ἔστι κατὰ μέγεθος. Διπλάσιον δὲ, κατὰ ἀριθμὸν. ὥς διπλάσιον καὶ τετραπλάσιον. οἷον διπλάσια χρήματα ἔχει. ἐπὶ δὲ τῶν διπλουμένων τὸ διπλοῦν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν πτυσσομένων (α) ἱματίων, διπλοῦν τὸ ἱμάτιον, οὐκέτι διπλάσιον.

- 14 Διχότομος, καὶ διχοτόμος διαφέρει. Διχότομος μὲν, ὁ εἰς δύο διηρημένος. διχοτόμος δὲ, ὁ εἰς δύο διαίρων.

14. (α) Θωμ. Μαγ. Διαβόητος ὁ ἐπὶ κακίᾳ ἀπλῶς φημιζόμενος. Συνέσις ἐν ἐπιστολῇ τῇ ὥσπερ ἄλλοτε πολλάκις. ὁ διαβόητος σπάταλος. ἐπιβόητος ὁ ἐφ' ἐνὶ τινι κακῷ, ἴστίον δὲ ὅτι ἀπλᾶ μὲν ταῦτα τιθέμενα, οὕτως ὥς ἔφημεν ἔχουσι. μετὰ δὲ προσθήκης, ἐνίοτε καὶ ἐναλλάττουσι. Λουκιανὸς ἐν τῷ «Μένιππος» ἢ νεκυομαντεῖα. μετὰ πολλῶν καὶ σοφῶν. καὶ σφόδρα ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένων. περιβόητος δὲ, ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος. (β) Ἀνακρ. ἐν Β'. καὶ ἐν Δ'.

12. Θουκυδ. σ', 16 ὧν γὰρ περὶ ἐπιβόητός εἰμι, τοῖς μὲν προγόνοις μου καὶ ἐμοὶ δόξαν φέρει ταῦτα.

13. (α) Πτυσσομένων] γρ. πτυρομένων μεθ' ἐνός π.

- 15 Διήγησις (α), καὶ διήγημα διαφέρει. Διήγησις μὲν γὰρ καὶ ποίησις ἐστὶν ἡ ἐν μήκει τὸ τέλειον ἔχουσα. Διήγημα δὲ, καὶ ποίημα τὸ βραχύτερον.
- 16 Διδάξω, καὶ διδάξομαι διαφέρει. Διδάξω μὲν γὰρ, δι' ἑαυτοῦ. Διδάξομαι δὲ, δι' ἑτέρου. ὥς οἰκοδομήσειν μὲν δι' ἑαυτοῦ, οἰκοδομήσασθαι δὲ, δι' ἑτέρου.
- 17 Διφθέρα, καὶ μηλωτὴ διαφέρει. Διφθέρα μὲν γὰρ, αἰγῶν. Μηλωτὴ δὲ, προβάτων.
- 18 Διορβοῦν, καὶ ἐπανορβοῦν (α) διαφέρει. Διορβοῦν μὲν γὰρ, ἐπὶ δοράτων, καὶ ἐπὶ ὀβελίσκων, καὶ ἐπὶ λόγων. Ἐπανορβοῦν δὲ, ἐπὶ μόνων λόγων.
- 19 Διαπολιτεύεσθαι, καὶ ἀντιπολιτεύεσθαι διαφέρει. Διαπολιτεύεσθαι μὲν γὰρ λέγουσι τοὺς ἐκ τῆς πόλεως. Ἀντιπολιτεύεσθαι δὲ, τοὺς ἐξ ἐτέρας ἀντιδιαστατοῦντας ἀλλήλοις. Θεόπομπος δὲ (α), καὶ τοὺς ἐν μιᾷ πόλει φιλοτιμουμένους πρὸς ἀλλήλους, ἀντιπολιτεύεσθαι ἔφη.
- 20 Διδάσκαλος, καὶ ἐπιστάτης, (α) διαφέρει. Διδάσκαλος μὲν γὰρ ἐστὶ λόγων. Ἐπιστάτης δ' ἔργων.
- 21 Δικλέγεται μὲν ὁ διδοὺς λόγον καὶ λαμβάνων. Λαλεῖ δὲ, ὁ μὴ σπουδαῖον λεγόμενος. Λέγει δὲ καὶ ὁ κατὰ διεξοδὸν ἐπεξιὼν πρᾶγμα. Φάσκει, δὲ ὁ βραχυλόγος.
- 22 Δίκη, ἥτε κρίσις, καὶ ἡ τιμωρία, καὶ τὸ δίκαιον.
- 23 Δοάσσατο, τοῦ δοιάσσατο διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ δοάσσατο, σημαίνει τὸ ἐδοξε. τὸ δὲ δοιάσσατο, ἀντὶ τοῦ ἐδίστασε.

15. (α) Θωμ. Μαγ. Διήγησις ὅλον τὸ σύγγραμμα. ἦγον ἡ Ἰλιάς ἢ ἡ Ὀδύσσεια. διήγημα δὲ, μέρος τι. οἶον. ἡ τοῦ Ἑκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία. ὥσπερ ποίησις καὶ ποίημα. παραχρῶνται δὲ τινες.

18. (α) Θωμ. Μαγ. διορβοῦν κυρίως ἐπὶ δοράτων βουλῆς ἐπανορβοῦν δὲ ἐπὶ λόγων. Εὐριπ. Ἰκετ. 417 ἄλλως δὲ πῶς ἂν μὴ διορβοῦν λόγους.

19. (α) Ὁ Θεόπομπος οὗτος ἦτο Χίος ἤκμασε 360 Π. Χ. υἱὸς Διαμασιστράτου, μαθητὴς τοῦ Ἰσοκράτους, συνέγραψε 58 βιβλία, ὧν λεῖψανα σώζονται.

20. (α) Σοφ. Αἴαντ 27. ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις. Ἡλεκ. 707 λίθους ζυγωτῶν ἀρμάτων ἐπιστάται. Λουκᾶς Εὐαγγ. Ε'. 8 ἐπιστάται δι' ὅλης τῆς νυκτός. Θωμ. Μαγ. διδάσκαλος, λόγων καὶ ἀρετῆς. ἐπιστάτης δὲ ἔργου.

24 Δούλοι καὶ οἰκέται διαφέρουσι. Δούλοι μὲν γὰρ εἰσι καὶ οἱ τῶν ἡδονῶν, καὶ πάντες οἱ ὑποτεταγμένοι ὑπὸ βασιλέα. Δικέται δὲ, δεσποτῶν (α).

25 * Δούλοι οἰκέται καὶ θεράποντες διαφέρουσι. Δούλοι μὲν γὰρ καὶ τῶν ἡδονῶν λέγονται καὶ πάντες οἱ ὑποτεταγμένοι τῷ βασιλεῖ· οἰκέται δὲ, οἱ ἀργυρώνητοι. Θεράποντες δὲ, οἱ ὑποτεταγμένοι φίλοι· ὑπ' ὧν θεραπεύονται οἱ προτήκοντες, ὡς Ἀχιλλεύς καὶ Πάτροκλος.

26 Δόξα καὶ κλέος διαφέρει. Δόξα μὲν ἐστὶν ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος. Κλέος δὲ, ὁ παρὰ τῶν σπουδαίων.

27 Δύναμις καὶ ἰσχὺς διαφέρει, ὡς φησι Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ (α) οὐ γὰρ ταῦτόν ἐστι, δύναμιν τε καὶ ἰσχύν. ἡ μὲν γὰρ δύναμις καὶ ἀπὸ ἐπιστήμης γίνεται καὶ μανίας καὶ θυμοῦ. ἡ δὲ

28 ἰσχὺς ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν σωματίων.

Δυσπειθής καὶ ἀπειθής διαφέρει. Δυσπειθής γὰρ ἐστὶν, ὃς δυσχερῶς παραδέχεται τὸν πιστὸν λόγον. Ἀπειθής δὲ, ὃς ἀποκρούεται, καὶ οὐχ οἷός τ' ἐστὶ πείθεσθαι.

29 Δῶμα καὶ δωμάτιον διαφέρει. Δῶμα μὲν γὰρ, κοινῶς τὸ οἰκοδόμημα. τὸ δωμάτιον δὲ, θάλαμος.

30 Δωροδοκία, ἥτε δόσις τῶν δώρων, καὶ ἡ λήψις.

1* **Ε**ξδόμη (α) οὐ μόνον ἡ μετὰ τῆς ἐξ μονάδας μονάς, ἀλλὰ καὶ ἅπας ὁ ἐπτά ἀριθμός. Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἐπτά ἐπὶ Θήβαις,

(β) κἄπτά δ' ἀγήνορες πρέποντος στρατοῦ

24. (α) Θωμ. Μαγ. Δούλοι, οἱ ταῖς ἡδοναῖς κάτοχοι, καὶ οἱ ὑποτασσόμενοι βασιλεῦσιν. οἰκέται δὲ, δεσποτῶν.

27. (α) Πλατ. Πρωτ. 100 ἐγὼ δὲ οὐδαμοῦ .. ὁμολογῶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχυροὺς εἶναι. τοὺς μὲν τοὺς ἰσχυροὺς δυνατούς· οὐ γὰρ ταῦτόν εἶναι δύναμιν τε καὶ ἰσχύν, ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀπὸ ἐπιστήμης γίνεσθαι τὴν δύναμιν, ἰσχὺν δὲ ἀπὸ φύσεως.

1. (α) Διογ. Λαέρτ. βιβ. Β'. 47. φητίν, ὅτι Κλέης· ὁ Θηβαῖος εἶχε τρεῖς βιβλία, ἐξ ὧν ἐν ἐκάστῳ ἐξδόμην. (β) Αἰσχύλ. Ἑπτὰ ἐπὶ Θηβ. 426

Δρυσσοῖς πηγαῖς, πύλαις ἐπτόμαις,
Προσίστανται.

Ὡςπερ τούναντίον καὶ ἡ ἐβδομάς οὐ μόνον τὰ ἐπτὰ, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ μετὰ τὰς ἐξ μονάδας μονάς, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ ὁ θεολόγος (γ), τὴν ἐβδομάδα τιμῶσιν Ἑβραίων παῖδες. ἤγουν τὴν ἐβδόμην.

2 * Ἐβουλόμην καὶ ἐβουλήθην πλειστάκις οἱ δοκιμώτατοι λέγουσιν, ἤβουλόμην δὲ καὶ ἤβουλήθην, ἅπαξ, τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδυνάμην καὶ ἐδυνήθην, νόει.

3 Ἐγχρίσαι καὶ ἀναλεῖψαι διαφέρει. Ἐγχρίσαι μὲν γάρ, ἐπὶ σκορπίου ἢ σφηκῶν, ἢ τινες τοιούτου λέγουσιν. Ἀναλεῖψαι δὲ ἐπὶ ὀφθαλμῶν.

4 Ἐγγυᾶ. καὶ ἐγγυᾶται διαφέρει. Ἐγγυᾶ μὲν γάρ ὁ διδούς. Ἐγγυᾶται δ' ὁ λαμβάνων,

5 Ἐδίδαξε, καὶ ἐδιδάξατο διαφέρει. Ἐδίδαξε μὲν γάρ ὁ καθηγητής. Ἐδιδάξατο δ' ὁ πατήρ συστήσας.
Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις (α).

Ἐδιδάξαμην μὲν τοι νῆ δι' ὦ μέλαιε (β).

6 Εἰκὼν καὶ προτομή διαφέρει. Εἰκὼν μὲν γάρ ἐστιν ἐπ' ἀνθρώπου. Προτομή δὲ λέοντος, καὶ ἵππου, καὶ τῶν ἄλλων.

7 * Ἐγκονος καὶ Ἀπόγονος διαφέρει. Ἐγκονος μὲν γάρ ὁ υἱός. Ἀπόγονος δὲ, ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

8 * Εἰκότα Ἐοικότων διαφέρει. τὰ μὲν πίστεως ἐχόμενα, εἰκότα. τὰ δ' ἐμπερῆ, εοικότα.

9 Ἐκκλησία καὶ κατάκλησις διαφέρει. Ἐκκλησίαν μὲν γάρ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν σύνοδον τῶν κατὰ τὴν πόλιν. Κατάκλησιν δὲ, ὅποτε καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν συνεκάλουν, πρὸς ἐπίσκεψιν μεῖζονα τῶν πραγμάτων.

10 Ἐκεῖ καὶ ἐκεῖσε διαφέρει. τὸ μὲν γάρ ἐκεῖ δηλοῖ τὸ ἐν τόπῳ, τὸ δὲ ἐκεῖσε εἰς τόπον. οὕτως ἐροῦμεν, ἐκεῖ κατέλαβον αὐτόν, καὶ ἐκεῖσε πορεύσομαι.

(γ) Θεολογ.] Γρηγόριος Ναζιανζηνὸς λόγος 44 εἰς τὴν ἀγίαν Πεντηκοστήν.

5. (α) Ἀριστοφ. Νεφ. 1341. (β) μέλαιε] γρ. μέλεε, καὶ μέλε.

11 Ἐκπολεμῶσαι καὶ ἐκπολεμῆσαι διαφέρουσιν (α). Ἐκπολεμῶσαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ εἰς πόλεμον ἐμβαλεῖν. Ἐκπολεμῆσαι δὲ, τὸ πόλιν ἐξελεῖν.

12 Ἐκγονος καὶ ἀπόγονος διαφέρει. Ἐκγονος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ υἱός· φησὶ γὰρ Ὅμηρος, (α)
εἰ ἑτεόν γε.

Κείνου ἔκγονός ἐσσι, σέβας μ' ἔχει εἰσφορῶντα. καὶ δι' ὅλης τῆς ποιήσεως τετήρηκεν. Ἀπόγονος δ' ὁ ἥτοι υἱωνεύς, ἡ ἔτι ἀποθεν. καταχρῶνται δ' ἐσθ' ὅτε οἱ ἱστορικοὶ τῷ ἀπογόνῳ ἀντὶ υἱοῦ.

13 Ἐκμαρτυρίαν μαρτυρίας ἐν τινι διαφέρειν (α), δηλοῖ Δείναρχος (β) ἐν τῷ κατὰ Κλεωμένεοντος, λεγὼν· ἀναγνώσεται (γ) δὲ τῶν μὲν ἐπιδημούντων τὰς μαρτυρίας, τῶν δὲ ἀποδημούντων ἐκμαρτυρίας.

14 Ἐλκος ὠτειλῆς διαφέρει. Ἐλκος μὲν γὰρ ἐστὶ χρόνιον πύθος, μόνον ἐκ σιδήρου γινόμενον, ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ἐξ αὐτομάτου. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ διεκλύσθαι τὴν σάρκα. Ὤτειλῃ δὲ ἐστὶν ἡ ἐκ τοῦ συνέγγυς ὑπὸ σιδήρου πληγή.

15 Ἐλέατρος καὶ ἐδέατρος διαφέρει. Ἐλέατρος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ μύγειρος, παρὰ τοὺς Ἑλεοὺς (α). τράπεζαι δ' εἰσὶ μαγειρικάι. Ὅμηρος (β).

11. (α) Θωμ. Μαγ. πεπολέμωται, καὶ ἐκπεπολέμωται, ὁ εἰς ἔχθραν προεχθεὶς τινί, καὶ πολέμιος γινόμενος. ἐξεπολέμωσε δὲ ὁ πολέμιόν τινα ἐτέρῳ ποιήσας. πεπολέμηται δὲ ὁ πολεμηθεὶς. Δημοσθ. Ὀλλυνθ. 4. 1 ὡς Ὀλυνθίους, ἐκπολεμῶνται δὲ Φιλίππῳ, καὶ Γ', 2 πρὸς ἡμᾶς ἐκπολεμῶσαι δεῖν φέμεθα.

12. (α) Ὅμ. Ὀδυσσ. Γ'. 122.

13. (α) Ἐν τινι διαφέρει] γρ. ἐν τίνι διαφέρει. (β) Δείναρχος εὑρηται γεγραμ. Μέναρχος. Ὁ Δείναρχος οὗτος Κορίνθιος, μαθητὴς τοῦ Θιοφράστου καὶ ἐχθρὸς τοῦ Δημοσθένους, τῷ 320 Π. Χ., μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐχθροῦ του ἔζη ἐν Ἀθήναις ὡς ῥήτωρ· ζήσας λοιπὸν ὑπὲρ τὰ 70 ἔτη ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις, σώζονται δὲ αὐτοῦ τρεῖς λόγοι, κατὰ Δημοσθένους, κατὰ Ἀριστοτέλους, καὶ κατὰ Φιλοκλέους. (γ) ἀναγνώσεται] γρ. ἀναγνώσεται.

15. (α) περὶ τοῦ· Ἑλεοῦ·] γρ. περὶ τοῖς Ἑλεαταῖς. (β) Ὅμ. Ἰλ. I.

καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχουσιν.

Ἐδέατρος δὲ, ὁ προσηύτης (γ) παρὰ τὰ ἐδέσματα.

- 16 Ἐμβάδες καὶ ἔμβατα διαφέρει. Ἐμβάδες μὲν γάρ, τὰ κωμικὰ ὑποδήματα (α) ἔμβατα δὲ, τὰ τραγικά.
17 Ἐμεῖο καὶ ἑμοῖο διαφέρει. Ἐμεῖο μὲν γάρ ἐστιν ἀσύναρθρον, ὡς Ὅμηρος (α).

ἑμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον.

τὸ δὲ ἑμοῖο ἀσύναρθρον, τοῦ ἑμοῖο παιδός, καί,
Μνηστὰι πατρός σοῦ θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, ἀντὶ τοῦ πατρός σου.

- 18 Ἐμπειρία πείρας διαφέρει. Πείρα μὲν γάρ ἐφ' ἑνὸς ἢ δύο γνώσις ἐστὶ δοκιμαζομένη. Ἐμπειρία δὲ, ἡ ἐπὶ πολλῶν κατάληψις βεβαία. πάλιν δὲ τέχνη ἐμπειρίας διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν ἐν τοῖς κανόσιν. ἡ γραμματικὴ δὲ τέχνη ἀδιάπτωτος, (α) ὡς καὶ ἡ ἐπιστήμη.
19 Ἐνδοξός καὶ Ἐπίδοξος διαφέρει. ὁ μὲν γάρ ἐπίσημος ἐπίδοξος δὲ, ὁ προσδοκώμενος.
20 Ἐνδόν καὶ ἔσω διαφέρει. Ἐνδόν μὲν γάρ, τὸ ἐν τόπῳ σημαίνει. Ἐσω δὲ τὸ εἰς τόπον. Ἐνδόν μὲν γάρ ἐστὶ ὁ παῖς, ἔσω δὲ εἰσέρχομαι. ἀμαρτάνει οὖν ὁ λέγων. Ἐνδόν εἰσέρχομαι, ἡ ἔσω

245. γρ. καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχευεν. (γ) Ὁ προσηύτης:] γρ. ὁ προγεύστης.

16. (α) Ἡροδ. Α'. 193, ὑποδήματα ἔχουσι ἐπιχώρια παραπλήσια τῇσι βοιωτικῇσι ἐμβάσι καὶ Λουκιανός που, λέγει. ὅτι ἔμβαται ἢ ἐμβάται κωμικῶς ὑποδήματα μεγάλα τε καὶ τὰς κρηπίδας ὑψηλὰς ἐξεργασμένα τοῦ πρὸς μείζον ὕψους τὸ χρώμενον εἶναι. καὶ Θωμ. Μαγ. ἐμβάδες τὰ κωμικὰ ὑποδήματα, ἐμβάδια δὲ ἀπλῶς ὑποδήματα. Ἀριστοφάνης (Πλουτ. 942.) τις δὲ ἐμβάδιος τί χρῆσται τις; εἶπ' ἔμκα. ἔμβατα δὲ, καὶ ἐμβάται τὰ τραγικά.

47. (α) Ὅμ. Ὀδυσσ. Ρ. 153 Ἠλ. Ω. 486.

18. (α) Θωμ. Μαγ. Ἐμπειρία ἡ ἀπὸ πολλῶν κατάληψις βεβαία, ὡς ἔχει καὶ τῆς γραμματικῆς ὅρος. Ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγομένων. πείρα δὲ, ἡ ἀφ' ἑνὸς ἢ δύο γνώσις δοκιμαζομένη.

ἐστὶν ὁ παῖς. Σοφοκλῆς τὴν διαφορὰν συγχέει. φησὶ γὰρ ἐν τρα-
χινίαις (α).

Γυναικες αἶτε ἔσω στέγης, αἶτε ἐκτός.

δέον εἰπεῖν, γυναῖκες αἶτε ἔνδον. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἡρακλείδῃ (β).

Καὶ τὸν γέροντα, τήντ' ἔσω γραῖαν δόμων. ἀντὶ τοῦ ἔνδον.

Εὐδουλος (γ) ὁ τῆς μέσης κωμωδίας ποιητῆς ἐν καλαθηρόροις.

Ὅπως δὲ σπεύσεσθ' ὅτι τίς γέρων ἔσω.

δέον εἰπεῖν, ἔνδον.

- 21 Ἐνταυθοὶ καὶ ἐνταῦθα, καὶ ἐνθάδε διαφέρει. Ἐνταυθοὶ μὲν
γάρ, τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. Ἐνταῦθα δέ, καὶ τὴν ἐν
τόπῳ, καὶ τὴν εἰς τόπον, ὁμοίως καὶ τὸ ἐνθάδε· τὸ δ' ἐνταῦθα
καὶ ἐνθάδε, καὶ τὴν ἐν τόπῳ, καὶ τὴν εἰς τόπον, καὶ ἀντὶ χρο-
νικοῦ ἐπιρρήματος

τοῦ τότε. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ ἐνταυθοῖ,

Ἐνταυθοὶ νῦν ἦσο κύνας ἀπερύκων (α).

ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνταῦθα, Σοφοκλῆς ἐν ἡλέκτρῳ (β).

Ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μήποδ' ἡλίου

φέγγος καθαρῇ.

ἔχει γὰρ καὶ τὴν εἰς τόπον σημασίαν, καὶ τὴν ἐν τόπῳ, ὁμοίως
καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνθάδε φησὶν ἡ Καλυψώ (γ).

Ἐνθάδε αὖθις μένων σὺν ἐμοί, τότε δῶμα φυλάσσεις.

καὶ Ἐκτωρ φησὶ.

20. (α) Σοφ. ἐν Τραχ. 204. (β) Εὐριπ. ἐν Ἡρακλείδῃ γρ. ἐν Ἡρα-
κλείδῃ. (γ) Εὐδουλος, Ἀθηναῖος, 360 Π.Χ., ποιητῆς τῆς Μῆδης κω-
μωδίας, τὰ ἀποσπάσματα τῶν ποιημάτων του εἰσάγει ἐν τῇ συνα-
γωγῇ τῶν ἑλληνικῶν κωμωδιῶν.

21. (α) Όμ. Όδ. Σ. 104 (δ) Σοφ. Ἡλέκ. 331. (γ) ἐπὶ τοῦ ἐνθάδε
φησὶν ἡ Καλ- γρ. ἐπὶ τοῦδε ἔνθα φησὶν ἡ Καλυψώ. Όδυσσ. Ε. 208.

σὲ δέτ' ἐνθάδε (δ) γῦπες ἔδονται.

ταῦτα γὰρ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ, τὴν δ' εἰς τόπον, οὕτως.

τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,

Τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς (ε).

ἐπὶ τοῦ ἐνθα ἐν τόπῳ,

Ἐνθα μὲν αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς. εἰς τόπον.

Ἐνθα κατεπλέομεν, καὶ τις Θεὸς ἡγεμόνευεν.

ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος τοῦ τότε.

Ἐνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη.

22 Ἐνθύμημα καὶ ἐνθύμιον διαφέρει. (α). Ἐνθύμημα μὲν γὰρ ἐστὶ ποιοῦ λόγου σχῆμα. τὸ δ' ἐνθύμιον ἐτίθετο ἐπὶ τοῦ προστροπαίου παρ' Ἀττικοῖς. οὐ γοῦν Ἀντιφῶν (β) ἐν τοῖς Φοινικοῖς φησὶ, τεθνεὺς τοῦτο ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται.

23 Ἐνδοξος καὶ ἐπίδοξος διαφέρει. Ἐνδοξος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπίσημος. Ἐπίδοξος δὲ, ὁ προσδοκώμενος καὶ ἐλπιζόμενος. (α)

24 Ἐνεκα καὶ χάριν διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ἔνεκα, ψιλὴν τὴν αἰτίαν δηλοῖ, οἷον, ἔνεκα Ἀλεξάνδρου, καὶ ἔνεκα Ἑλένης ἐστράτευσε Μενέλαος. ὁ δὲ χάριν, μετὰ τῆς αἰτίας δηλοῖ καὶ τὴν χάριν. Χάριν Μενελάου Ἀχιλλεύς ἐστράτευσε, τουτέστι Μενελάῳ χαρίζομενος.

(δ) Στ δὲ τ' ἐνθάδε] γρ. Στ δ' ἐνθάδε. Ἰλ. Π. 836. (ε) τοῦ δ' αὐτοῦ] Ὀδυσσ. Γ. 109. Ι. 442. Ξ. 461. καὶ Ἰλ. Ε. 1.

22 (α) Ἰδε Θουκυδ. βιβλίον Ε'. (β) Ἀντιφῶν ἦτο ἐκ Ῥαμνοῦντος διήμου τῆς Ἀττικῆς, ῥήτωρ, πρῶτος ἔγραψε κανόνας τῆς ῥητορικῆς, τῷ 441 Π. Χ. κατεδικάσθη εἰς θάνατον. σώζονται ἐκ τῶν πολλῶν λόγων τοῦ 15 ἢ 16.

23. (α) Θωμ. Μαγ. ἐπίδοξος οὐχ ὁ ἐνδοξος, ὥς τινες, ἀλλ' ὁ προσδοκίμος. ἐνδοξος μὲν τοι γράφεται καὶ Ἐνδοξος παρὰ Θουκυδίδῃ (α' 84) καὶ ἅμα ἐλευθέραν καὶ εὐδοξοτάτην πόλιν διὰ παντός νεμόμεθα Ἰδε καὶ Ἡρόδ. Α' 89.

- 25 Ἐννοεῖν καὶ ἐννοεῖσθαι διαφέρει. Ἐννοεῖν μὲν γὰρ ἄρνω καὶ μὴ ἐπιστάς. Ἐννοεῖσθαι δὲ, ἀπὸ μακρὰν διαλογιζόμενος.
- 26 Ἐξόσου, καὶ ἐξότου διαφέρει. Ἐξόσου μὲν γὰρ, χρόνου. Ἐξότου δὲ, τὸ ἐξ οὐτινος.
- 27 Ἐξανέψιοι καὶ ἐξανέψιοι διαφέρει, καὶ βαρυτόνως προφέρονται τοῦνομα. φησὶ γὰρ Τρύφων (α) ἐν δευτέρῳ περὶ αἰτιατικῆς προσώδιας, ἐξανέψιοι, ὡς ἀμέριμνοι, ἀναττελλομένης τῆς ὀξείας ἐκ τοῦ ἀνεψιοῦ ὀνόματος ὀξυνομένου. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν ἀνεψιοί, τῶν ἀδελφῶν παῖδες, καθὰ καὶ ἡμῖς ἐκδεχόμεθα. Ἐξανέψιοι δὲ, οἱ τῶν ἀνεψιῶν παῖδες.
- 28 Ἐοικότα εἰκότων διαφέρει. Τὰ μὲν γὰρ τῆς πίστεως ἐχόμενα, τὰ δ' ἐμπερῇ εἰκότα.
- 29 Ἐπικηδίων καὶ θρήνος διαφέρουσιν. Ἐπικηδεῖον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῷ κήδει. Θρήνος δὲ, τὸ ἐν ᾧδῃ. οὕτω Τρύφων Ἀριστοκλῆς δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς, τοῦμπαλιν. φησὶ γὰρ. θρήνος δ' ἐστὶν ᾧδῃ τῆς συμφορᾶς οἰκτεῖον ὄνομα ἔχοντα, ὁδυρμὸν ἔχει σὺν ἐγκωμίῳ τοῦ τελευτήσαντος. τινὲς μὲν οὖν κοινῶς πάντα εἶπον θρήνους· ἄδεσθαι παρ' αὐτῇ τῇ συμφορᾷ πρὸ τῆς ταφῆς, καὶ μετὰ τὴν ταφὴν, καὶ μετὰ τὸν ἐνιαύσιον χρόνον τῆς κηδείας, ἀδόμενον ὑπὸ τῶν θεραπεινίδων, καὶ τῶν σὺν αὐταῖς, τὸ δ' ἐπικηδεῖον, ἔπαινόν τινα τοῦ τελευτήσαντος μετὰ τινος μετρίου σχετλιασμοῦ.
- 30 Ἐπιστραφῆς εὐστραφοῦς διαφέρει. Ἐπιστραφῆς, ὁ προστατικός καὶ ἐπιμελής. Εὐστραφῆς δ' ὁ ἐπιδῆξις ἐν ταῖς μεταβολαῖς.
- 31 Ἐπίκουροι καὶ Σύμμαχοι διαφέρουσι. Ἐπίκουροι μὲν γὰρ εἰσιν, οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες καὶ συλλαμβανόμενοι. Σύμμαχοι δὲ οἱ τῶν πολεμούντων. Ὀμηρος δι' ὅλης ἐφύλαξε τῆς ποιήσεως τὴν διαφορὰν. (α) οὐκ ἐστὶν οὖν παρ' αὐτῷ Ἐπίκουρος Ἑλλήνων λεγόμενος, ἀλλὰ Τρώων.
- 32 Ἐπιστεῖλαι καὶ ἐπισκῆψαι διαφέρουσιν. Ἐπιστεῖλαι μὲν διὰ γραμμάτων, ἐπισκῆψαι δὲ, διὰ λόγων.
- 33 Ἐπαγγέλλει καὶ ἐπαγγέλλεται διαφέρει. Ἐπαγγέλλει μὲν, τὸ προστάσσει. Ἐπαγγέλλεται δὲ, τὸ ὑπισχνεῖται. Ἐπισχνεῖ-

27. (α) Τρύφων] Ἰδε ὅπισθ. § 81 τῆς Α.

31. (α) Ὀμ. Ἰλ. Β. 130 καὶ 803.

ται δὲ ὁ τῷ αἰτήσαντι δώσειν ὁμολογήσας. Ἐπαγγέλλεται δὲ, ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ δώσειν ὁμολογήσας.

34 Ἐπιτίμιον καὶ ἐπίτιμον διαφέρει. Ἐπιτίμιον μὲν γάρ, ἡ ζημία. Ἐπίτιμον δὲ, τὸ τῆς τιμῆς μετέχον· ὥστε οὐ δεῖ λέγειν, ἐξέτισε τὸ ἐπίτιμον. ἀλλ' ἐξέτισε τὸ ἐπιτίμιον.

35 Ἐπικηρύξαι καὶ ἐπικηρυκεύσασθαι διαφέρει. Ἐπικηρύξαι μὲν γάρ ἔλεγον, τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι. καὶ ἀνάγοντες ἢ ἀποκτειναντές τινα τῶν καταδικασθέντων. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεκήρυξαν, εἰ μὲν τις ζῶντα ἐνάγοιτο δι' ἀγορὴν, τὸ μῆλιον δώσειν τάλαντον, εἰδ' ἀνέλοιτο ἡμισυ. Ἐπικηρυκεύσασθαι δὲ ἔλεγον (α) τὸ περὶ συμβιβάσεως, καὶ σπονδῶν τὰς πόλεις κήρυκας πρὸς ἀλλήλας διαπέμψασθαι.

36 Ἐπίτιμος, καὶ ἐπιτίμιος διαφέρει. Ἐπίτιμος μὲν γάρ, ἔντιμος (α). Ἐπιτίμιος δὲ, ὁ ἐπίζήμιος, καὶ ἐπίπληκτος, ἀφ' οὗ τὴν ἐπίπληξιν.

37 Ἐπιχαίρειν, καὶ συγχαίρειν διαφέρει. Ἐπιχαίρειν μὲν γάρ ἐστι τὸ συνεπιγελᾶν τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς. Συγχαίρειν δὲ, τὸ συνῆδεσθαι τινὸς ἀγαθοῖς.

38 Ἐπιδοτικὸς μὲν ἐστίν, ὁ δεομένοις ἐπιδιδούς. Μεταδοτικὸς δὲ, ὁ φίλοις.

39 * Ἐρκος καὶ ἐρκίον (α) διαφέρει. Ἐρκος ἐπὶ πόλεων. Ἐρκίον ἐπὶ ἐπαύλεων.

40 Ἐρωτᾶν τοῦ πυνθάνεσθαι διαφέρει. Πυνθάνεσθαι μὲν γάρ ἐστι, τὸ κατ' ἀκοὴν διεξοδικῶς ἀκούειν τὰ ὑπὸ τινος λεγόμενα, αὐτὸν οὐδ' ἐρωτῶντα. Ἐρωτᾶν δὲ, τὸ ἐθέλειν τινὰ κεφαλαιώδη λαβεῖν ἀπόφασιν περὶ τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. ὁ γοῦν Τηλέμαχος φησὶ πρὸς Νέστορα.

Ἐῖρεαι (α) ὀππόθεν εἰ μὲν, ἐγὼ δὲ κίτοι καταλέξω.

καὶ Ἀχιλλεύς φησιν·

35. (α) Θουκυδ. Ζ'. 48 ἢ γάρ τι καὶ ἐν ταῖς Συρακούσαις βουλευόμενοι τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδεῶναι, ἐπεκηρυκεύετο ὡς αὐτόν.

36. (α) Ἐντιμος] γρ. ὁ ἔντιμος.

39. (α) Σοφ. Αἴν. 108 πρὶν ἂν δεθῇ πρὸς κίον ἔρκιου στήγης. Ἀπολ. Ῥόδ. Β'. 1075 ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ κατερέψεται ἔρκιον ἄνθρωπον.

40. (α) Εἶρεαι. Ὀδυσσ. Γ. 80. Ἠ. Λ. 610 ἔρριοι, γρ. ἔρειοι.

Ἄλλ' ἴθι νῦν Πάτροκλε διὰ φίλε, Νέστορ ἔροιο.

Ὅν τινα τοῦτον ἄγει.

ὅτι δὲ τὸ πυνθάνεσθαι ἐπὶ φιλοῦ τοῦ ἀκούειν τάσσεται, φανερόν ἐκ τοῦ λέγειν Τηλέμαχον. (β)

Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων,

Πυνθάνομαι, καὶ δῆμοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός.

καὶ Ὀδυσσεύς φησι·

Πυνθανόμην Ἰθάκης ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ.

Κατὰ δὲ τοὺς φιλοσόφους ἐρώτησις, ἐστὶ φράσις συμβολικὴ ἀποκρίσιν ζητοῦσα, οἷον, νέον, ἀμφίβολον, σαφές, ἀδύλον. αὗται γὰρ αἱ πέντε ἀποφάσεις, συμβολικαὶ καλοῦνται. ἐστὶ μὲν τοίγχε ὅτε οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἑτέρως ἀποκρινόμεθα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις. οἷον, ἡμέρα ἐστὶ. καὶ οὕτως, ἡμέρα ἐστὶν ἡμέρα καὶ οὕτως, ἡμέρα ἐστίν. Πεύσις δὲ ἐστὶ λέξις πρὸς ἣν οὐκ ἐστὶ συμβολικῶς ἀποκρίνεσθαι, οἷον, ποῦ οἰκεῖ Ἀρίστων; φησὶ γάρ, ἐν τῷ δε τῷ τόπῳ. καὶ, πῇ ἔβη Ἀνδρομάχῃ; ἡ δ' ἀποκρίνεται.

Ἄλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὐνεκ' ἀκουσε

Τείρεσθαι Τρῳας.

Οὐ γὰρ ἐνεγχείρει ἐνταῦθα συμβολικῶς εἰπεῖν ναὶ ἢ οὐ. κατὰ τι οὖν περὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης φέρονται καὶ οἱ φιλόσοφοι. συμφώνως τοῖς προηρημένοις. Ποτάμων περὶ τῆς διαφορᾶς φησὶν οὕτως.

41 Ἐρώτησις, πεύσεως, καὶ ἀνἀκρίσεως διαφέρει. Ἐρώτησις μὲν γάρ ἐστὶ σύντομος ἀπόκρισις. Πεύσις δὲ, μυχρὰς πράξεως ἐπαγγελία. Ἀνἀκρισις δὲ, ὑποδεεστέρων ἐξήγησις.

42 Ἐρως καὶ πόθος διαφέρουσιν. Ἐρως μὲν γάρ, τῶν παρόντων. Πόθος δὲ, τῶν ἀπόντων.

43 Ἐρᾶν καὶ ποθεῖν διαφέρει. Ἐρᾶν μὲν γάρ ἐστὶ, τῶν ἐν ὄψει. Ποθεῖν δὲ, τοὺς ἀπόντας, διαστέλλει δὲ καὶ Ὀμηρος (α)

(β) Ὀδυσσ. Β. 814. Ν. 256.

43. (α) Ὀμ. Ἰλ. Γ. 446. Ὀδυσσ. Α. 201.

ἵς σεο νῦν ἔραμαι, καίμε γλυκὺς ἡμερος αἶρεϊ. πρὸς τὴν Ἥραν φησὶν ὁ Ζεὺς παροῦσαν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπόντος.

Ἀλλὰ με σὸς τε πόθος, σάτε μήδεα, φρίδιμ' Ὀδυσσεῦ.

Σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπήρα. φυλάσσει γὰρ ἄκρως ὁ ποιητὴς τὰ τοιαῦτα ἐναλλαγὰς.

44 Ἐρωτᾶν μὲν ἐστὶ, τὸ θέλειν κεφαλαιώδη λαβεῖν ἀπόφασιν, ἢ καί, ἢ οὐ. Πυνθάνεσθαι δὲ, τὸ κατὰ διέξοδον ἀξιῶν πρᾶγμα, οἶον, πῶς ἐπολεμήσατε;

45 Ἐρως μὲν ἐστὶν ἐπιβολὴ φιλοποίας. Πόθος δ' ἀπόντος. Ἰμερος δ' ἔρως σπανίζων τῆς πρὸς τὸν ἐρώμενον χρείας.

46 Ἔσται τοῦ γενήσεται διαφέρει. Ἔσται μὲν γὰρ, τὰ καὶ νῦν ὄντα. Γενήσεται δὲ, τὰ γενέστω; τευξήμενα. οἶον, νέος πρεσβύτης ἔσται. τῷ δ' ἀτέκνω παῖδες γενήσονται. Ἀλλως. Ἔσται μὲν γὰρ τὸ ὑποκείμενον, οἶον, ὁ παῖς ἔσται ἀνὴρ· γενήσεται δὲ τὸ ἄριστον.

47 Ἐστιάτωρ καὶ δαιτυμὼν διαφέρει. Ἐστιάτωρ μὲν γὰρ, ὁ ὑποδοχεύς. Δαιτυμὼνες δὲ οἱ ἐστιώμενοι.

48 Ἐσπέρα, καὶ ὅψε διαφέρει. Ἐσπέρα μὲν γὰρ ἐστὶ, δυομένου τοῦ ἡλίου. Ὅψε, δὲ, βραδέως, καὶ μεθ' ὀτινοῦν χρόνον, διὰ τοῦτο καὶ προστιθέασιν, ὅψε τῆς ἡμέρας.

49 Ἐταῖρος, καὶ φίλος διαφέρουσιν. ὁ μὲν γὰρ φίλος, καὶ ἐταῖρος. ὁ δὲ ἐταῖρος, οὐ πάντως φίλος. διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνέμου φησὶν Ὀμηρος (α).

πλησίστιον ἐσθλὸν ἐταῖρον.

καὶ ἄλλως. Φίλοι μὲν κοινῶς λέγονται, πάντες οἱ τὰ τῆς φιλίας δίκαια πρὸς ἑαυτοῦ; ἔχοντες. Ἐταῖροι δὲ, ἰδίως οἱ καὶ τῇ ἡλικίᾳ παραπλησίως ἔχοντες, καὶ ἐν συνηθείᾳ καὶ ἐν συνεργίᾳ πολλὸν χρόνον γεγονότες.

50 * Ἐταῖρος καὶ φίλος καὶ ξένος διαφέρει. Ἐταῖρος μὲν γὰρ, ὁ σύναργος καὶ ἐν παντὶ συναιρόμενος. Φίλος δὲ ὁ ἀπὸ συμποσίου γεγονώς. Ξένος δὲ, ὁ ἀπὸ ξενιτείας φίλος.

51 Ἐτερόφθαλμος καὶ μονόφθαλμος διαφέρουσιν. Ἐτερόφθαλ-

μος μὲν γάρ, ὁ κατὰ περίπτωσιν πηρωθεὶς τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν. Μονόφθαλμος δὲ, ὁ μόνον ὀφθαλμὸν ἔχων, ὡς ὁ Κύκλωψ.

- 52 Ἐτερος καὶ ἄλλος διαφέρει. Ἐτερος μὲν ἐπὶ δυοῖν τάσσεται ὡς Ὅμηρος (α).

Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα.

τὸ δὲ ἄλλος ἐπὶ πολλῶν, ὡς αὐτὸς Ὅμηρος.

Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.

- 53 Εὐφῆς καὶ εὐμαθὲς διαφέρει (α). Εὐφῆς μὲν γάρ λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς ὁ σκωπτικός. Εὐμαθὲς δὲ, ὁ εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς.

- 54 Εὐρεῖν καὶ εὐρέσθαι διαφέρει. Εὐρεῖν μὲν γάρ, τὸ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ. Εὐρέσθαι δὲ, οἰοεὶ τὸ ἐκπορίσασθαι. Μένανδρος δυσκόλω,

Εὐρηκίως καὶ γὰρ τούτου τέχνην.

Δίφιλος ἐν Πύρρᾳ. (α)

Δῶρον δ' ἐμαυτῇ παρὰ θεῶν εὐρημένον.

- 55 Εὐμορφος εὐειδοῦς διαφέρει. Εὐμορφος μὲν γάρ, ὁ τὴν μορφήν εὖ ἔχων, οἷον εὐπρόσωπος. (καὶ γὰρ τὸ τὴν ὄψιν πῶς σχηματίζειν, μορφίζειν λέγομεν) εὐειδὴς δὲ, ὁ τὸ εἶδος καλῶς ἔχων, οἷον πᾶν τὸ σῶμα.

- 56 Εὐθύς, εὐθύ, καὶ εὐθέως, διαφέρουσιν. Εὐθύς μὲν γάρ, ὁ καὶ νῶν. Εὐθύ δὲ, τὸ γυμνάσιον, αὐτῶν κατ'εὐθείαν τοῦ γυμνασίου, ἢ εὐθύ τὸ κανόνιον. τὸ δὲ εὐθέως, ἀντὶ τοῦ χρονικοῦ ἐπιρρήμα-

52. (α) Ὅμ. 'Ι'. B. 217. Γ. 104.

53. (α) Θωμ. Μαγ. Εὐμαθὲς εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς Δουκιανὸς ἐν τῷ δις κατηγορούμενος, καὶ ἐπεὶ ἰδέκε μοι εὐμαθὲς εἶναι.

54. (α) Δίφιλος ἢ Δίλυφος Σινοπεύς, τῷ 300 Π.Χ., ποιητὴς τῆς Μίσσης Κωμωδίας, τὰ λείψανα τῶν ποιημάτων του ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Γερτίου.

τος. ὁ οὖν ἐναλλάσσων ἀμπτάνει. καθὰ Μένανδρος ἐν δυσκόλῳ·
Τί φῆς ἰδὼν, ἔνθεν γε πᾶς δ' ἐλευθεριῶν,

Ἀπῆλθες εὐθύς, ὥς ταχύ.

Τινὲς μέντοι τῶν ἀρχαίων φασι, καὶ τὸ εὐθύς ἀντὶ χρονικοῦ
κεῖσθαι. φασι γοῦν κατὰ λέξιν, τινὲς δὲ τὸ μὲν εὖ λεγεῖν (α),
ἐπὶ τινος εὐθέως. οἷον ἐὰν μὲν ἡ θηλυκὸν τοῦνομα, ἡ εὐθεΐα ὁ-
δός, εὐθεΐα βακτηρία. ἐὰν δὲ ἄρρεν, εὐθύς ὁ κανὼν. ἐὰν δ' οὐδέ-
τερον, εὐθύ τὸ ξύλον. οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐνίοτε τὸ εὐθύ ἐτίθεσαν. τὸ
ἐφ' ὁδοῦ τῆς τεινούσης ἐπὶ τινος τόπου· εὐθύ τῆς στοᾶς, εὐθύ
τῶν ἀρωμάτων. τὸ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐ-
θύς. οἷον,

Γήμαντος αὐτοῦ δ' εὐθύς ἔσομ' ἐλεύθερος. καί,

Ὡς τοῦτ' εἶδεν, εὐθύς ἦν ἄνω, κάτω.

57 Εὐφραίνεισθαι καὶ ἡδεσθαι διαφέρει. Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ.
Εὐφραίνεισθαι μὲν γὰρ ἐστὶ, μαρθάνοντά τι καὶ φρονήτως μετα-
λαμβάνοντα αὐτῇ τῇ διανοίᾳ. Ἡδεσθαι δὲ, ἐσθιοντά τι ἢ ἄλλο
ἰδὼ πάσχοντα αὐτῷ τῷ σώματι.

58 Εὐθύς καὶ εὐθύ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ εὐθύς χρονικόν ἐστιν ἐ-
πίρρημα. τὸ δὲ εὐθύ, τὸ ἐξ ἐναντίας δηλοῖ.

59 Εὐεργασία καὶ χάρις διαφέρει. Εὐεργασία μὲν γὰρ ἐστὶν, ἡ
μεγάλη χάρις. Χάρις δὲ, ἡ ἐλάττων. οἷον χιτῶνα ἢ κύνα χαρί-
ζεται, εὐεργετῇ δὲ οὐ.

60 Εὐθύ καὶ ὀρθὸν διαφέρει. τὸ μὲν εὐθύ ἀντίκειται τῷ σπρε-
βλῷ. τὸ δ' ὀρθόν, τῷ πλαγίῳ.

61 Εὖ τοῦ καλῶς διαφέρει. Εὖ μὲν, τῇ ὀρθῷ σημαίνει. Καλῶς
δὲ, τὸ χρήσιμον συνηρημένως. τὸ οὖν εὖ καὶ καλῶς σημαίνει
ὀρθῶς καὶ χρησίμως.

62 Ἐχθρὸς πολεμίου καὶ δυσμενοῦς διαφέρει. (α) Ἐχθρὸς μὲν γὰρ
ἐστὶν ὁ πρότερον φίλος. Πολεμιστὴς δὲ, ὁ μεθ' ὅπλων χωρῶν πέ-

56. (α) Τινὲς δὲ τὸ μὲν εὖ λεγεῖν] γρ. τινὲς δὲ τὸ εὐθύ λεγούσης

62. [α] Θωμ. Μαρ. Ἐχθρὸς κυρίως, ὁ πρῶην φίλος καὶ ὑπέρτερον κα-
ταστάς ἐχθρός. πολέμιος δὲ, ὁ χρόνιον πρὸς τὸν ποτὶ φίλον του μῖτος
διατηρῶν. Ἰδα Εὐριπ. Ἐκαβ. 848.

λας. Δυσμενής δ' ὁ χρόνιον πρὸς τὸν ποτε φίλον τὸ μῖσος δια-
τηρῶν, καὶ δυσδιαλλάκτως ἔχων.

- 1 * Ζήκουρος καὶ νεόκουρος (α) διαφέρει. ὁ γὰρ Ζήκουρος αἰμώ-
τερός τι ἢ νεωκόρου.
- 2 Ζῆλος καὶ ζηλοτυπία διαφέρει. Ζηλοτυπία μὲν γάρ ἐστιν αὐτὸ
τὸ πάθος, ἥγουν τὸ ἐν μίσει ὑπάρχον. Ζῆλος δέ, μίμησις κα-
λοῦ. οἶον, ζηλοῖ τὸν καθηγητὴν ὁ παῖς. Ζηλοῖ δέτε γειτονα
γείτων. Ἡσιόδος (α) ἐπὶ καλοῦ. Ζηλοτυπεῖ δὲ ἡ δεινά τὸν δε.
- 3 Ζηλῶσαι τοῦ ἐρίσαι διαφέρει. Ζηλοῦν μὲν γάρ ἐστι τὸ σὺν ἐ-
πιθυμίᾳ μισεῖσθαι. Εὐρίζειν δὲ τὸ μετὰ μάχης φιλονεικεῖν.
- 4 Ζῆλος φθόνου διαφέρει. Ζῆλος μὲν γάρ ἐστιν ἡ δι' ἐπιθυμίαν
μίμησις γινόμενη, δοκοῦντος τινὸς καλοῦ. Φθόνος δέ, βατκανία
τις τῶν ἄλλοις μὲν προσόντων ἀγαθῶν, ἡμῖν δ' οὐ.
- 5 Ζῆλος μὲν ἐστὶ λύπη ἐπ' ἄλλοις ἀγαθοῖς, οἷα καὶ ἑαυτῷ
πρὸς ἐπιθυμίᾳ περιποιῆσαι.
- 6 Ζῆλον τρία εἶδη ὁ μὲν γάρ ἐστι μακαρισμός. καθὰ καὶ φησί
τις, ζηλῶ τὸν τοῦ δεινά (α) ἐπὶ τῷ δε. δεύτερος, καθὰ ζηλωτῆς
τινος λέγεται. οἶον, Θησεύς Ἡρακλέος. τρίτος δέ, ὁ φθόνος
ὁμοιος.
- 7 Ζυγός, ἀρσενικῶς μὲν ἐπὶ τῶν βοῶν, θηλυκῶς δέ, ἐπὶ τῶν
σταθμῶν. (α)
- 8 * Ζῶμα, ἡ ζώνη. οὐ ζῶσμα. Σοφοκλῆς ἐν Ἑλέκτρᾳ (α) καὶ
ζῶμα τοῦμόν οὐ Χλιδαῖς ἡττημένον. καὶ Θουκυδίδης (β) διὰ
ζῶματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἡγωνίζοντο.

1. (α) Ἴδε Συνεσ. 34 ἐπιστολήν.

2 (α) Ἰσοδ. ἱργ. 23. ζηλοῖ δέ τε γείτονα.

6. (α) Ζηλῶ τὸν τοῦ δεινά] γρ. Ζηλῶ τὸν δεινό. Ἴδε Θωμ. Μαγ. ἐν
τῇ λέξ. Ζηλεῖν καὶ Ἀριστοφ. Πλουτ. 4017. Αἰσχύλ. Περσ. 712.

7. (α) Θωμ. Μαγ. Ζυγός ἀρσενικῶς ἐπὶ ἀμύξῃ. ἐπὶ δὲ σταθμοῦ, οὐ
ζυγός, ἀλλὰ τὰ ζυγὰ οὐδετέρω. πληθυντικῶς. τὸ γὰρ ζυγὸν ἀδόκιμον.

8. (α) Σοφ. Πηλε. 454. (β) Θουκυδ. Α' 6.

- 9 Ζώνη καὶ ζώνιον διαφέρει. Ζώνη μὲν γάρ ἐστιν, ἡ τοῦ ἀνδρός.
ζώνιον δὲ, ἡ τῆς γυναικός.

1 **Ἡ**γέρθη καὶ ἀνέστη διαφέρει. Ἡγέρθη μὲν λεκτέον, ἀπὸ ὕπνου. Ἀνέστη δὲ, ἀπὸ κλίνης.

2 Ἡθος μὲν ἐστὶν ἀρχὴ ἐπιτηδεύματος. Τρόπος δὲ ἐπίσταςις πράξεως κατὰ στάσιν καὶ ἀναστροφὴν.

3 Ἡλπισαν καὶ ἐπήλπισαν διαφέρει. Ἡλπισαν μὲν γὰρ αὐτοὶ τινὰς ἐλπίδας ἔχοντες περὶ τινός. Ἐπήλπισαν δὲ ἕτεροι ἐτέρους, εἰς ἐλπίδα ἤγαγον.

4 Ἡμέρα ἡοῦς (α) διαφέρει. Ἡμέρα μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κατὰ-
στημα μόνον ἀσώματον, ἣν Ἡσίοδος νυκτὸς γενεαλογεῖ,

Νυκτὸς δ' αὐτ' αἰθέρ τε καὶ ἡμέραι ἐξεγένοντο.

Ἡοῦς δὲ τὸ συναμφοτέρον, ὃν πάλιν Ἡσίοδος θείας ὑποτί-
θεται.

Θεία (β) δ' ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὸν τε σελήνην,

Ἡὼθ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει,

Γείνατο.

Ἐπὶ δὲ τῆς σωμυτοειδοῦς,

Ἄλλ' ἦτοι τοῦτον χρυσόθρονος ἤρπασεν ἡώς (γ).

5 Ἡς καὶ ἡσθα, καὶ ἡ, διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἡσθα, παρωχημέ-
νον δηλοῖ χρόνον. τὸ δὲ ἡς, τὸν μέλλοντα. Ὅμηρος (α).

Διήφοβ' ἡ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἡσθα.

ἐπὶ δὲ τοῦ ἡς, Μένανδρος ἐν ψευδερκαλαί,

Ἵπὲρ μὲν οἴνου, μηδὲ γὰρ γρὺ τιτθὴ λέγε,

4. (α) Ἡοῦς.] Ἡσιοδ. ἔργα 578. Ὅμ. Ἰλ. Θ. 4. (β) Ἡσιοδ. Θεογ.
371. (γ) Ὅμ. Ὀδυσσ. Ο. 250.

5. [α) Ὅμ. Ἰλ. Χ. 233.

Ἄν τᾶλλα δ' ἥς ἀμεμπτος, εἰς τὴν ἔκτην
Βοηδρομιῶνος (β) ἐνδελεχῶς ἔξεις αἰεί.

καὶ καθόλου πάντοτε οὕτω λέγεται ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, καὶ
κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν. οἷον, ἐάν νοῆς, ἐάν λαλῇς ὅπως
λαλῇς, ἐάν ἥς ἀγαθός. ὁ γοῦν λέγων πρὸς τινα, ἥς ποτὲ πλού-
σιος, ἀγνοήσει τὴν διαφορὰν, θέον φάναι ἦσθα, τὸ δὲ ἢ ἀντὶ τοῦ
ἔφη, τάττει Ὁμηρος, (γ)

Ἢ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε χρονίων.

διαφέρει δὲ τὰ ῥήματα τῇ δε, ὅτι τὸ μὲν ἐπὶ πρώτου προσώ-
που (δ) μόνον τάσσεται. τὸ δὲ ἔφη, ἐπὶ τριῶν, ὡς ἔφημεν.

6 Ἡσυχία ὅτε μὲν σιωπὴν σημαίνει, (α) ὅτε δὲ τὴν ἐπαικίαν,
ὁπότε φαινέται, ἐν πολλῇ διάγειν ἡσυχίᾳ.

7 * Ἡσυχάζειν καὶ σιγᾶν διαφέρει. ἡσυχάζειν μὲν τὸ ἀτρεμεῖν
δι' ὅλου. τὸ δὲ σιγᾶν ἐπὶ γλώττης μόνον.

1 (Η) αλαμάς, ὡς ἀγαθός, καὶ θαλάμας (α), ὡς μεγάλας, διαφέ-
ρειν φησὶ Τρύφων (β) παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀτ-
τικῆς προσωδίας. ἐάν μὲν γὰρ ὀξύτονήσωμεν δηλώσει τὸ τῶν
Διοσκούρων ἱερὸν. ἐάν δὲ βαρυτονήσωμεν, τὰς καταδύσεις μη-
νύει.

2 Θαυμάζω, γενικῇ μὲν συνταττόμενον σημαίνει τὸ καταγινώ-
σκω καὶ κατηγορῶ. οἷον θαυμάζω τῶν ταύτην ἐχόντων τὴν
γνώμην. αἰτιατικῇ δὲ, τὸ ἐπαινῶ, οἷον, θαυμάζω τοὺς οὕτω
φρονοῦντας.

(β) Βοηδρομιῶνος] μὴν Ἀττικὸς ἵσος καὶ ὁμοῖος τῷ ἡμετέρῳ Σιπ-
τεμβρίῳ. (γ) Ὀμ. Ἰλ. Α. 82². (') τὸ μὲν ἐπὶ πρώτου προσώπου
γρ. τὸ μὲν ἐπὶ τρίτου προσώπου.

6. (α) Ἡσυχία] Πτολ. § 93 ἡσυχάζειν τὸ ἀτρεμεῖν δι' ὅλου τοῦ σώ-
ματος. σιγᾶν δὲ τὸ μὴ λαλεῖν.

1. (α) Ἰδε Εὐριπ. ἐν Ἰωνί, 300 καὶ 393 (β) Ἰδε ὅπισθ. § 81 τῆς Α.

3 Θεμημαχία καὶ θεομαχία διαφέρει. Θεμημαχία μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ πρὸς Θεὸν μάχη. Θεομαχία δὲ, τῶν αὐτῶν Θεῶν πρὸς ἀλλήλους μάχη.

4 Θεωρὸς καὶ θεατὴς διαφέρει. Θεωρὸς (α) μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ εἰς Δεοῦ, πεμπόμενος. Θεατὴς δὲ, ὁ ἀγώνων καὶ θεάτρων.

Πότερον (β) θεατὴς, ἢ χάριν μαντευμάτων ;

καὶ Αἰσχύλος,

Βοῶ· τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὢν.

Ἀμαρτάνουσιν οὖν οἱ λέγοντες, θεωρῆσθαι με δεῖ τὸν ἀγῶνα. δεόν εἶπεν, θεάσασθαι. Διαστέλλει οὖν τοῦτο ἐπιμελῶς Αὐσιμαχίδης ἐν τῷ πρὸς Καικίλιον (γ) περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ῥητόρων, καὶ πολλῶν παραθέσεις ποιεῖται. καὶ ἐστὶ τὸ θεάσασθαι ὥσπερ πρόκειται, παρὰ τὴν θέαν. τὸ δὲ θεωρεῖν (φησὶν) οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ τῶν θεῶν ὥρειν. τοῦτο δὲ τὸ φροντίζειν. διὸ καὶ τοῦ; τῶν θεαμάτων ἕνεκα πεμπόμενος, σὺν θυσίαις δὲ καὶ εὐσεβείᾳ, πάντας ὀνόμαζον θεωροῦς. καὶ τὸ τοῖς Ἀθηναίοις διδόμενον θεωρικόν, οὐχὶ τὰς θέας, (ὡς Καικίλιος ὑπέλαβεν) ἀλλὰ διὰ τὸ ἐν ταῖς ἐορταῖς εἰς τοὺς θεοὺς εὐτεβεῖν καὶ ἐπιθεῖν καὶ εὐφραίνεισθαι.

4. (α) ἴδε Σοφ. Οἰδ. Τυρ. 113. καὶ Οἰδ. Κολ. 409. (β) πότερον] γρ. πότερ. Εὐριπ. Ἴων. 301 (γ) ὁ Σουίδας λέγει περὶ τοῦ Καικιλίου, τὰ ἐξῆς. Κουκίλιος Σικελιώτης Καλαντιανὸς, Κάλαντις δὲ πόλις Σικελίας, βήτωρ, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος, καὶ ὥς Ἀδριανοῦ, καὶ ἀπὸ δούλων ὥς τινες ἱστορίκας, καὶ πρότερον μὲν καλούμενος Ἀρχάλαθος, τὴν δὲ δόξαν Ἰουδαίου. βίβλια αὐτοῦ πολλά· κατὰ Φρυγῶν δύο, (ἐστὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον) ἐπίδαιξις τοῦ εἰρησθαι πᾶσαν λῆξιν καλλιῆρημοσύνης· ἐστὶν ἐκλογὴ λήξεων κατὰ στοιχεῖον. Σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος· τίς διαφέρει ὁ Ἀττικὸς ζῆλος τοῦ Ἀσιανοῦ. περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν δίκαι ῥητόρων. Σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Αἰσχύλου. Περὶ Δημοσθένους, ποιοὶ αὐτοῦ γνήσιοι λόγοι καὶ ποιοὶ νόθοι. Περὶ τῶν καθ' ἱστορίαν ἢ περὶ ἱστορίαν εἰρημένων τοῖς ῥήτορι, καὶ ἄλλα πλείστα (τῶς δὲ Ἰουδαίου, τοῦτο θαυμάζω. Ἰουδαίος σοφὸς τὰ Ἑλληνικά).

- 5 Θεράποντες καὶ οἰκέται διαφέρουσι. Θεράποντες μὲν γὰρ οἱ ὑποτεταγμένοι φίλοι, ἐφ' ὧν θερμαίνονται οἱ προσήκοντες. Οἰκέται δὲ δεσποτῶν.
- 6 Θέσθαι καὶ ὑποθέσθαι διαφέρει. Θέσθαι μὲν γὰρ ἔστι τὸ λαβεῖν ὑποθήκην. Ὑποθέσθαι δὲ, τὸ δοῦναι ὑποθήκην.
- 7 Θέλειν καὶ βούλεσθαι ἐάν λέγῃ τις, δηλώσει ὅτι ἐκουσίως τε καὶ εὐλόγως ὀρέγεται τινός.
- 8 Θερίζειν (α) τό τε διατρίβειν τὴν τοῦ θέρους ὥρην (ὡς τὸ χειμάζειν) καὶ τὸ τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς συλλέξαι.
- 9 Θηβαῖοι καὶ θηβαγενεῖς διαφέρουσι, καθὼς Δίδυμος (α) ἐν ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν παιάνων Πινδάρου φησὶν, καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρῆσεν εἰς ἰσμηνὸν (β) πρῶτον. τίς δ' ἔστι Διαφορὰ θηβαγενέων πρὸς θηβαίους, Ἐφορος (γ) ἐν τῇ δευτέρᾳ φησὶ· οὗτοι μὲν οὖν συνετάχθησαν εἰς τὴν Βοιωτίαν. τοὺς δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ὁμόρους προσηγοῦντας· ἰδίᾳ Θηβαῖοι προσηγάγοντο πολλοὺς ἔτεσιν. ὕστερον δὲ οἱ σύμμικτοι ἦσαν πολλαχόθεν, ἐνέμοντο δὲ τὴν ὑπὸ τὸν Κιθαίρων αἰῶνα χώραν, καὶ τὴν ἀπομάντιον τῆς Εὐβοίας· ἐκαλοῦντο δὲ θηβαγενεῖς, ὅτι προσεγένοντο τοῖς ἄλλοις Βοιωτοῖς διὰ Θηβαίων.
- 10 Θῆς, λάτρις, ἀμφίπολος, ἄτμενος, διαφέρουσι. Θῆς μὲν γὰρ, ὁ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων.

Θῆτες τε δμῶές τε. (α)

Λάτρις (β) δὲ, ὁ κατὰ πολεμικὴν περίστασιν ἀλούς, καὶ ἐπὶ δουλείᾳ προσαχθεῖς. Ἀμφίπολος δὲ κοινὸν ὄνομα ἄρρενος καὶ θηλείας δούλης. Ἀτμενος (γ) δὲ, οὐ μόνον ὁ δούλος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑποτεταγμένος ἐλεύθερος.

8. (α) Ἰδὲ Ὁμ. Ἰλ. Α. 449.

9. (α) Δίδυμος ὁ ἐπονομαθεὶς Χαλκένταρος Ἀλεξανδρεὺς, ἤκμασε τῷ 15 Μ. Χ. συνέγραψε πᾶσι πολλὰ, ὡς λέγουσι, συγγράμματα. σῶζονται δὲ μόνον τὰ μικρὰ λεγόμενα σχόλια εἰς τὴν τοῦ Ὁμ. Ἰλ. καὶ Ὀδυσσ. (β) Ἰσμάνιος λόγος τις ἐν Θηβαίαις ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε ναὸς τοῦ Ἀπόλλ. Ἡροδ. Α'. 52 (γ) Ἐφορος ἦτο Κυμαῖος μαθητὴς τοῦ Ἰσοκράτους καὶ ἐπίσημος ἱστορικός.

10. (α) Θῆτες] Ἰδὲ Ὁμ. Ὀδυσσ. Α. 644. Ἀπολλ. Ῥοδ. Α'. 193 (β) Εὐριπ. Ἑλέν. 734. (γ) Ἰδὲ Ἰλλου. λιβιν.

- 11 Θράσος καὶ θάρσος διαφέρει. Θράσος (α) μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἄλογος ὀρμή, θάρσος δὲ, ἔλλογος ὀρμή.
- 12 Θύρα καὶ θυραία διαφέρει. Θύρα μὲν γάρ ἐστιν, ἡ ἐξ ἀρχῆς γενομένη. Μένανδρος ἐν παρακαταθήκῃ, θύραν ἐξελε. Θυραία δὲ, τὸ μέλλον, πρὸς ἐκκοπὴν θύρας μέγεθος.
- 13 Θύεσθαι τοῦ σφάττεσθαι διαφέρει. Θύεσθαι μὲν γάρ ἐστιν, ἐπὶ τιμῇ Θεοῦ. καὶ τὸ μαντεύεσθαι ἐπὶ τιμῇ διὰ σπλάγγων θύεσθαι φημέν. Σφάττεσθαι δὲ τὸ δι' ἡντιναοῦν αἰτίαν φονεύεσθαι. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἀλόγου, τὸ δ' ἐπ' ἀνθρώπου τάττεται.
- 14 Θύουσι καὶ θύονται διαφέρει. Θύουσι μὲν γάρ οἱ σφάττοντες τὰ ἱερεῖα. Θύονται δὲ οἱ διὰ τῶν σπλάγγων μαντευόμενοι.
- 15 Θύρα καὶ θύραι διαφέρει. Θύρα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπίθεμα τὸ ἐκ τῶν κανίδων. Θύραι δὲ τὸ ἀνοιγμα αὐτὸ, καὶ τὰ χαλάσματα τῆς θύρας.
- 16 Θυμὸς μὲν ἐστὶ πρόσκαιρος. Ὀργὴ δὲ, πολυχρόνιος μνησικαχία.

- 1 Ἰερεῦσαι καὶ καθιερεῦσαι λέγουσιν (α) ἐπὶ τῶν θυρμένων ἱερῶν ἱερῶσαι καὶ καθιερῶσαι, ἐπὶ τῶν ἀνατιθεμένων.
- 2 Ἰερεῖον καὶ χρηστήριον διαφέρει. Ἰερεῖον μὲν γάρ ἐστι κοινῶς τὸ σφαζόμενον πρὸς εὐσίαν ἅπαναν. Χρηστήριον δὲ, τὸ ἱερὸν ᾧ χρῶνται χρηστηρίαζόμενοι. Ἡρόδοτος, Καθάπερ ἔτι καὶ νῦν, ὅταν χρηστήρια θύουσιν ἐν τῷ ἱερῷ.
- 3 Ἰερὰ, τοὺς τε περιβόλους τῶν ναῶν, καὶ τὰ σφάγια, καὶ τὰ ὁστά τῶν ἀνθρώπων, ὡς Ὑπερίδης (α) ἐν τῷ κατὰ Ἀρχιστρατίδου καὶ τὰ ξόανα, ὡς Θεόπομπος, (β) ἐν εἰκοστῇ ἔκτῃ.
- 4 Ἰκέσθαι καὶ ἀφικέσθαι διαφέρει, ὡς φησιν Ἡρακλείδης (α).

14. (α) Θάρτος] Ὁμ. ἰλ. Ε. 2.

1. (α) Ἰδε Θωμ. Μαγ καὶ Βουκλ. Ε'. 1 ἡγησάμενοι, κατὰ παλαιὰν τινα αἰτίαν οὐ καθαρὸν ὄντας ἱεράσθαι.

3. (α) Περί τοῦ Ὑπερίδου ἴδε Διογ. Λαέρτ. β. β. Γ'. καὶ Πλουτάρχ. τοῦ τῶν 10 βιβλίων Βίους. (β) ὅρα ὅπισθ. § 19 τῆς Δ.

4 () Ὁ Ἡρακλείδης ἦτο Ἡρακλειώτης τοῦ Πόντου ἀνὴρ πλούσιος.

ἵκεσθαι μὲν γάρ ἐστι, τὸ ἐλθεῖν. Ἀφικέσθαι δὲ, τὸ ἐπανελθεῖν. Ὅμηρος τὴν διαφορὰν φησιν.

οὐδ' αὖθις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν.

καί, ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυαν Ἀθήνην.

5 Ἰδουμαῖοι καὶ Ἰουδαῖοι διαφέρουσιν, ὥς φησι Πτολεμαῖος (α) ἐν πρώτῳ περὶ Ἡρώδου τοῦ βασιλέως. Ἰουδαῖοι μὲν γὰρ εἰσιν, οἱ ἐξ ἀρχῆς φυσικοί. Ἰδουμαῖοι δὲ, τὸ μὲν ἀρχήθεν οὐκ Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ Φοινικεῖς καὶ Σύριοι, κρατηθέντες δὲ ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἀναγκασθέντες περιτέμνεσθαι καὶ συντελεῖν εἰς τὸ ἔθνος, καὶ τὰ αὐτὰ νόμιμα ἡγεῖσθαι, ἐκλήθησαν Ἰουδαῖοι.

6 Ἴπες καὶ θρίπες καὶ κίες καὶ ἴκες διαφέρουσιν. Ἴπες μὲν γὰρ λέγονται θηρίδια τὰ διαθρωτικά τῶν κεράτων. Ὅμηρος.

μὴ κέρα Ἴπες ἔδοιεν (α).

Θρίπες δὲ, τὰ ἐσθίοντα τὰ ξύλα. καὶ θριπηδέστατα, τὰ ὑπὸ ῥιπῶν βεβρωμένα ξύλα, οἷς, καὶ ἀντὶ σφραγίδων ἐχρῶντο, ὅτι ἦν δυσπαράπιστα. (β) Κίες δὲ, τὰ ἐν ταῖς κριθαῖς καὶ ἐν τοῖς πυροῖς θηρίδια. Ἴκες δὲ, τὰ διεσθίοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπελών. Ἀλκμάν, (γ) ποικίλον ἴκx, τῶν ὀφθαλμῶν ἀμπελών ὀλετήρα.

7 Ἴσοι καὶ κοινοὶ διαφέρει. Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ, χρὴ γὰρ

ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας ἐν πρώτοις ἡκολούθητε τῷ Σπευσίππῳ. ἔπειτα δέηκουσε τῶν Πυθιγορείων, τοῦ Πλάτωνος, καὶ τελευταῖον τοῦ Ἀριστοτέλους. ἐπειδὴ ἡγάπα τὴν λαμπρότητα τῶν φορεμάτων ὠνιμάσθη ὑπὸ τῶν φιλοτεκνῶντων Ἀθηναίων Πομπικὸς ἀντὶ τοῦ καλεῖσθαι Πομπικός. τὰ δὲ μυθώδη τοῦ θανάτου αὐτοῦ εἰσὶ γεγραμμένα ἐν τῷ ἔκτῳ Κεφ. τοῦ πέμπτου βιβ. Διογ. τοῦ Λαερτ. τὰ ὀλίγα ἄριστα τῶν συγγραμμάτων μετὰ τὰς ἄλλας ἐκδόσεις, καὶ ὁ Κοραῖς τῷ 1805 ἐν Παρίσιος ἐξέδωκεν.

5. (α) Πτολεμαῖος.] Α'. § 405.

6. (α) Ὅμ. Ὀδυσσ. Φ. 395 (ε) Θουκυδ. Α'. 432 καὶ παραποιησάμενοι σφραγίδα, ἴνα, ἥν ψεύσθη τῆς δόξης (.) Ὁ Ἀλκμάν ἢ Ἀλκμᾶν (κατὰ τὸ 660 Π. Χ.) ἦτο Σαρδιανὸς ποιητὴς λυρικός φθειρισθεὶς ὑπὸ τῆς πολλῆς ἐσωτείας ἀπέθανε. τὰ σωζόμενα λυρικά ποιήματά εὗρισκονται εἰς τὴν συλλογὴν τῶν λυρικῶν.

τοὺς ἐν τοῖς δε (α) λόγοις παραγενομένους, κοινούς μὲν εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διαλεγόμενοι ἀκροατῆς, ἴσους δὲ μὴ. ἔστι γὰρ οὐ ταυτόν. κοινὸν μὲν (β) γὰρ ἀκοῦσαι ἀμφοτέρων χρῆ, μὴ ἴσον δὲ εἶναι ἑκατέρῳ, ἀλλὰ τῷ μὲν σοφωτέρῳ, πλεόν, τῷ δὲ ἀμαθεστέρῳ, ἔλαττον.

8 Ἴσοτελὴς καὶ μέτοικος διαφέρει. Ἴσοτελής μὲν γάρ, ὁ τετιμημένος. μέτοικος δὲ, ὁ ἐν τῷ ἴσῳ τάγματι τοῖς πολίταις. καὶ τὸ μὲν μετοίκιον μὴ τελῶν, πάντα δὲ ἔχων τὰ αὐτὰ τοῖς πολίταις, πλὴν τοῦ ἀρχεῖν. Μέτοικος δὲ, ὁ μετοικήσας εἰς ἑτέραν πόλιν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ μὲν ξένου πλεόν τι ἔχων, τοῦ δὲ πολίτου ἔλαττον. ἐτέλει δὲ ὁ μέτοικος κατ' ἐνιαυτὸν μετοικίου δραχμὰς δέκα, καὶ ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πομπῇ σκάφην ἔφερε κηρία ἔχουσαν. ὅθεν καὶ σκαφηφόρους ἔλεγον τοὺς μετοίκους. πολλάκις δὲ καὶ συνεστράτευον τοῖς Ἀθηναίοις.

9 Ἴσθμὸς καὶ πορθμὸς διαφέρει. Ἴσθμὸς (α) μὲν γάρ ἐστι γῆς στενῆς δίοδος. ἑκατέρωθεν θαλάσσης περιερχομένης. Πορθμὸς δὲ ἐστὶ στενὸς θαλάσσης πόρος, ἑκατέρωθεν ὑπὸ γῆς περιεχόμενος.

10 Ἴσθι καὶ γίνωσκε διαφέρει. Ἴσθι μὲν γάρ, ἐπὶ τοῦ γίνωσκε τάσσεται. αὐτὴ δ' οἷα ἴσθι (α) ἀντὶ τοῦ γίνωσκε. καὶ τὸ πληθυντικὸν ἴσθετε, ἀντὶ γινώσκετε, καὶ Μένανδρος ἐν Ἡρωϊ,

Εὐ ἴσθι καὶ γὰρ τοῦτο συγχωρήσομαι

Τάσσουσι δὲ ὁμῶς καὶ ἐπὶ τοῦ ιδίου τὸ ἴσθι, Εὐφρημος,

Ἴσθι μόνον ἐξαρμομένη, ἀντὶ τοῦ γίνου.

11 Ἱστοριογράφος συγγραφίῳ διαφέρει (α). Ἱστοριογράφος μὲν

7. (α) Ἐν τοῖς δε] γρ. ἐν τοις δε. (β) κοινὸν μὲν] γρ. κοινῇ μὲν.

9. (α) Ἀπολλ. Ῥοδ. Α'. 938. εἰς ἄλλα κεκλιμένη, ὅσων τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς.

10. (α) Ὁμ. Ὀδυσσ. Β. 356.

14. (α) Θωμ. Μαγ. Συγγραφεὺς οὐ μόνον ὁ συγγραφέας πόλεμόν τινα, ἢ τι ἄλλο ἐφ' ἑαυτοῦ γινόμενον, οἷος ἦν Θουκυδίδης, ἀλλὰ καὶ τοὺς γράφοντας ἢ ψηφίσματα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον συγγραφίας ἐκάλουν Θουκυδ. II' 67 δέκα ἄνδρας ἐλέσθαι συγγραφίας αὐτοκράτορας... καὶ ἐστίνεγκαν οἱ συγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδέν.

γάρ ἐστιν ὁ τὰ πρὸ αὐτοῦ γεγονότα συγγραφόμενος, ὥς Ἡρόδοτος. Συγγραφεὺς δὲ, ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ, ὥς Θουκυδίδης.

- 12 Ἴστοδόκη καὶ ἱστοπέδη διαφέρουσιν. Ἴστοδόκη μὲν γάρ ἐστιν, ἐφ' ἧς ὁ ἱστός κατακλίνεται. Ὅμηρος. (α)

Ἴστον δὲ ἱστοδόκη πέλασαν. ἱστοπέδη δὲ, ὁ ἐν μέσῳ τῆς νεῶς κοῖλος τόπος. τινὲς δὲ λινίδα καλοῦσιν, εἰς θν ὁ ἱστός ἐντίθεται.

Ἀλλὰ με δεσμῶ.

Δῆσαν ἐν ἀργαλέῳ, ὅφρ' ἐμποδὸν αὐτόθι μέμνω.

Ὅρθρον ἐν ἱστοπέδῃ.

- 13 Ἴταλοι καὶ Ἱταλιῶται διαφέρουσιν. Ἴταλοι μὲν, γάρ, οἱ ἀρχθεν τὴν χώραν οἰκοῦντες. Ἱταλιῶται δὲ, ὅποσοι τῶν Ἑλλήνων ἐπώκησαν μετὰ ταῦτα. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν Σικελιωτῶν.

- 1 **Κ**ατοίκησις καὶ κατοίκισις διαφέρει, ὥς φησιν Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν τῷ τρίτῳ περὶ κατεψευσμένων. Κατοίκησις μὲν γάρ ἐστιν ἡ ὑφ' ἐτέρων γινομένη ἰδρυσις. Κατοίκησις δὲ, ὅταν αὐτοὶ τινες οἰκήσωσι τόπον ἢ πόλιν τινὰ καταλαβόντες. οἶον, Ἀθηναῖοι κατώκησαν μὲν τὴν ἀκρόπολιν, κατώκισαν δὲ Ἴωνας. καὶ ἔστι παρὰ μὲν τὸ κατοικεῖν, ἢ κατοικησις, παρὰ δὲ τὸ κειτοικίζειν, ἢ κατοίκισις.

- 2 Καταβολὴ καὶ εἰσβολὴ διαφέρει. Καταβολὴ μὲν γάρ, ἡ ἔκτισις τοῦ εἰσφερομένου ἀργυρίου. Εἰσβολὴ δὲ περίοδος τοῦ πυρετοῦ.

- 3 Κάταμμα καὶ κάταγμα διαφέρει. Κάταμμα μὲν, τὸ ἐκτεταμένως, τὸ κατεαγὸς καὶ συντετριμμένον. Κάταγμα δὲ, βραχέως, τὸ τοῦ ἐργου ἔλκυσμα.

- 4 Καταχύματα καὶ καταχύσματα διαφέρει. Καταχύματα μὲν γάρ χωρὶς τοῦ σ, τὰ καταχεόμενα ὕδατα, ἐπὶ λουτρῶνος, καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων. Καταχύσματα δὲ σὺν τῷ σ, αἱ ἰσχύδες καὶ

τὰ ἄλλα τραγήματα τῶν νέων, καὶ τῶν δούλων, ἀ κατέχευον. Ἀριστοφάνης, (α) εἶπ' οὐχὶ δέξῃ δὴ τὰ καταχύσματα. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου ψευδομαρτυριῶν, ἀλλ' αὐτὸς μὲν οὐκ ὤκνησε τὴν Δέσποιναν ἀν γῆμαι, ἢ τὰ καταχύσματα αὐτοῦ κατέχευε τότε, ἥνικα ἐωνήθη.

5 Κάδος καὶ καδίσκος διαφέρει. Κάδος μὲν λέγεται, ὃ ἐκ τοῦ φρέατος ἀνιμῶσι τὸ ὕδωρ. Καδίσκος δὲ, ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς ψήφους ἐμβάλλουσι.

6 Καθάρσια καὶ καθάρματα διαφέρει. Καθάρσια μὲν γὰρ λέγονται τὰ ἱερά, καὶ τὰ ἄλλα οἷς καθαίρονται. Καθάρματα δὲ, τὰ μετὰ τὸ καθαρθῆναι ἀπορρίπτούμενα.

7 Κανθαρίζειν καὶ Τονθορίζειν διαφέρει. Κανθαρίζειν μὲν γὰρ λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ τρέμειν, Τονθορίζειν δὲ, (α) τὸ ψιθυρίζειν καὶ γογγύζειν.

8 Καιρὸς καὶ χρόνος διαφέρει. (α) Καιρὸς μὲν γὰρ ἐστὶ μέρος χρόνου, οἷον μεμετρημένον ἡμέρων σύστημα. Χρόνος δὲ πολλῶν καιρῶν περιοχὴ καὶ σύλληψις. Ἄλλως, ὁ μὲν καιρὸς δηλοῖ ποιότητα χρόνου, οἷον, ὅτε πόλεμος ἦν. Χρόνος δὲ, ποσότητα οἷον, πρὸ δέκα χρόνων, ἢ μετὰ δέκα ἔτη.

9 Κάλλαια καὶ κάλλη διαφέρει. Κάλλαια μὲν γὰρ, οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων πώγωνες. Κάλλη δὲ, τὰ ἄνθη τῶν βαμμάτων.

10 Κάθισον τοῦ κάθισον διαφέρει. Κάθισον (α) μὲν γὰρ ἐροῦμεν αὐτῷ τινι περὶ ἑαυτοῦ κελεύοντες. Κάθισον δὲ περὶ ἑτέρου, κάθισον αὐτόν. (β).

11 Κακὸς πονηροῦ διαφέρει. Ὅσπερ ὁ ἄκακος τοῦ ἀγαθοῦ. Κακὸς μὲν γὰρ ὁ πανοῦργος. Πονηρὸς δὲ, ὁ δραστικὸς κακοῦ.

4. (α) Ἀριστοφ. Πλουτ. 794.

7. (α) Ἀριστοφ. Ἀχαρν. 683 Τονθορίζοντες δὲ γῆρα.

8. (α) Θωμ. Μαγ. Καιρὸς οὐ μόνον ἐπὶ χρόνου ἀπλῶς τίθεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρμοδίου καὶ πρίποντος, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστη (129)

Ἄ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμέ.

10. (α) Ὀμ. Ὀδυσσ. Π. 44. Ἦσ', ὦ ξείν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοιθι δῆρ-
μεν ἔδραν. Σταθμῶ ἐν ἡμέρῳ. πάρα δ' ἀνὴρ ὅς καταθῆσι. (β) Θωμ. Μαγ.
τὸ καθίζειν οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἑτέρου ποιῶ καθίζειν, ἀλλὰ καὶ ἐμ-
αυτόν.

- 12 Κακοίθεια μὲν ἐστὶ κακία κεκρυμμένη. Κακοτροπία δέ, ποι-
κίλη καὶ παντοδαπὴς πανουργία.
- 13 Κέλῃς καὶ ἐπακτροκέλης διαφέρει. Κέλῃς μὲν γάρ ἐστι πι-
δαλίον τι μικρόν. Ἐπακτροκέλης δέ, κακοῦργον καὶ ληστρικόν
σκάφος, μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κέλῃτος. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ
Τιμάρχου, ἀλλ' αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναί, καὶ τὸ μη-
δὲν ἱκανὸν εἶναι, ταῦτα πληροὶ τὰ ληστήρια. ταῦτα εἰς τὸν ἐ-
πακτροκέλητα ἐμβιβάζει. Ἐπακτῆρες δὲ κυνηγῆται καλοῦνται.
- 14 Κέλυφος, κελύφανον, καὶ ἔλυτρον διαφέρει. Κέλυφος μὲν γάρ
λέγεται ἐπὶ τῶν ὀστρακοδέρμων, ὅν τῶν κογχυλίων. Κελύ-
φανον δέ, ἐπὶ τῶν τραχημάτων καὶ ὀσπρίων. Ἐλυτρον δέ, τὸ
ὕγρον χωρῆμα.
- 15 Κέδρος θηλυκῶς μὲν τὸ δένδρον, ἀρσενικῶς δέ, ὁ καρπός (α).
Ἄλλὰ θύε τοὺς κέδρους (β).
- 16 Κηρύξαι, ἀποκηρύξαι καὶ ἐπικηρύξαι διαφέρει. Κηρύξαι μὲν
γάρ καὶ ἐπικηρύξαι λέγουσιν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κήρυκα ἀποδίδοσθαι
τι. Μένανδρος, (α)

Ἀπεκήρυξεν αὐτὴν ἀγαγὼν,

οἷον, ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησεν. Ἐπικηρύξαι δέ, τὸ ὑποσχέσθαι
χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι καὶ ἀνάγοντι καὶ ἀποκτείναντι
τινα τῶν δικασθέντων.

- 17 Κιβωτός καὶ κίστη διαφέρει. Κιβωτός μὲν γάρ ἐστιν, ἡ ξυ-
λίνη. διὸ καὶ ἀντίπηξ κλεῖται (α). Κίστη δέ, ἡ πλεκτή.
- 18 Κίνησις περιφορᾶς διαφέρει. Κίνησις μὲν γάρ ἐστι κυρίως ἡ
ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάβασις. Περιφορὰ δέ, ἡ περὶ τὸν αὐτὸν
τόπον στροφή.
- 19 Κίθαρις καὶ κιθάρα διαφέρει, φησὶν Ἀριστόξενος, (α) ἐν τῷ

15. (α) Θωμ. Μαγ. Κέδρος ἀρσενικῶς, τὸ δένδρον, κέδρον δὲ οὐδέτε-
ρον ὁ καρπός. (β) ἀλλὰ θύε] γρ. ἀλλὰ θύεται κέδρος.

16. (α) Ἰδε ὅπισθ. § 17 τῆς Α.

17. (α) Σχολιαστὴς τοῦ Ὁμ. Ἰλ. Π. 254 ἐρμηνεύων τὴν λέξιν (Χη-
λῶ) λέγει, Χηλῶ, ὃ ἐστὶ ξύλον... καλεῖται δὲ παρὰ μὲν Λάκωσι κιβω-
τός, παρὰ δὲ Ἀττικοῖς λάρναξ, παρὰ δὲ Μιταυληνοῖς Ἀντίπηξ.

19. (α) Ἀριστοξ.] Ἰδε ὅπισθ. § 43 τῆς Α.

- περί ὄργάνου. Κίθαρις γάρ ἐστιν ἡ λύρα, καὶ οἱ χρωόμενοι αὐτῇ, κιθαρισταί, οὓς ἡμεῖς λυρωδοὺς φαμέν. Κιθάρα δέ, ἥ χρᾶται ὁ κιθαρωδός. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου διαστέλλει, καὶ φησὶν οὕτω, περὶ αὐτῷ εἶχε κιθαριστάς καὶ κιθαρωδοὺς. Κιθαριστὴς μὲν ἐστὶν ὁ μόνον ψάλλον. Κιθαρωδός δέ, ὁ ᾄδων καὶ ψάλλον.
- 20 Κλῆσις καὶ πρόκλησις διαφέρει. Κλῆσις μὲν γάρ ἐστιν ἡ εἰς ὁτιοῦν τῶν δικαστηρίων γενομένη. Πρόκλησις δέ, ἡ εἰς ἄρειον πάγον.
- 21 Κλῆμα κλίματος διαφέρει. Κλῆμα μὲν γάρ ἐστιν εἶδος ἀμπέλου. Κλίμα δέ, μέρος τι τοῦ κόσμου.
- 22 Κλύσαι μὲν λέγεται ποτήριον ἢ ἀγγεῖον. Νίφαι δέ, πρόσωπον καὶ πόδα. Πλύναι δ' ἐσθῆτα.
- 23 Κόρδαξ καὶ κάρδαξ διαφέρει. Κόρδαξ μὲν γάρ ἐστιν εἶδος ὀργήσεως. Κάρδαξ δέ τις ἐκαλεῖτο στρατιωτῆς. Βάρβαρος δέ ἡ λέξις. Καλεῖται δέ ἡ μὲν στρατηγικὴ ὄρχησις, (α) ἐμμελεια. Σίκινις (β) δέ, ἡ σατυρικὴ. Κόρδαξ δέ, ἡ κωμικὴ.
- 24 Κομιδῇ καὶ κομιδῇ διαφέρει. Κομιδῇ γάρ περισπωμένως ἐπιόρθημα καὶ σημαίνει τὸ παντελῶς. Κομιδῇ ὀξύτῶς, ὄνομα. οἶον, οὐ σφῶϊν κομιδῇ. (α) Λέγεται δέ ἡ ἀπόληψις τινος κομιδῇ, παρὰ τὸ κομίσασθαι καὶ ἀπολαβεῖν.
- 25 Κόπτει καὶ ψοφεῖ διαφέρει. Κόπτει μὲν γάρ τὴν θύραν ὁ ἐξωθεν. Ψοφεῖ δέ, ὁ ἔσωθεν ἐξιών.
- 26 Κομᾶν καὶ κουριᾶν διαφέρει. Κομᾶν (α) μὲν γάρ ἐστιν τὸ ἐπὶ τινος πεμνόνεσθαι τῶν καλῶς πεπραγμένων, καὶ στρέφειν τὴν κόμην. Κουριᾶν δέ, τὸ κουρᾶς ἐπιδεῖσθαι, καὶ τὴν κόμην καθεῖναι.
- 27 Κόρυδος καὶ κορύδαλος διαφέρει. Κόρυδος μὲν γάρ, τὸ ὄρυον. λέγεται δέ γῆς ἱερὸν. κορύδαλος δέ δῆμος Ἀθηνησιν, ἐν ᾧ σωτῆρος κούρης ἱερὸν.
- 28 Κόνις καὶ κονίς διαφέρει. τὸ γάρ λεπτότατον τῆς γῆς κόνις, ὀξύνεται. τὸ δέ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς γινόμενον φθειρῶδες, βαρύνεται.

23. (α) Στρατηγικὴ ὄρχησις] γρ. τραγικὴ ὄρχησις. (β) Σίκινις] γρ. Σίκησις.

24. (α) Ὁ σφῶϊν κομιδῇ.] Ὅμ. Ἰλ. Ψ. 411.

26. (α) Ἰδε Ἡούχ. ἐν τῇ λεξ. «κομᾶν».

- 29 Κόσμος οἰκουμένης διαφέρει. τὸ μὲν, περιέχει οἰκουμένην καὶ ἄστρον. τὸ δὲ, γῆν μόνον τὴν φανεράν.
- 30 Κτήματα καὶ ἐπικτήματα διαφέρει. Κτήματα μὲν γάρ ἐστι τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ. (α) Ἐπικτήματα δὲ, τὰ ἐν ἄλλοτρίᾳ.
- 31 Κτῆσις μὲν ἐστὶ πᾶσα ἡ οὐσία. Κτῆμα δ' ἐν τι.
- 32 Κραιπάλη καὶ μέθη διαφέρει. Κραιπάλη μὲν γάρ ἐστιν ἡ χθεσινὴ μέθη (α). μέθη δὲ ἡ τῆς αὐτῆς ἡμέρας γινομένη οἰκωσις.
- 33 Κύπτειν καὶ κυπτάζειν διαφέρει. Κύπτειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπικάμπτεσθαι τῷ σώματι. κυπτάζειν δὲ ἐστὶ τὸ στραγγεῦσθαι. Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. (α) Χώρει, τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;
- 34 Κυβεύειν καὶ πεσσεύειν διαφέρει. Κυβεύειν γάρ ἐστι τὸ διὰ ψήφων ἢ ἀστραγάλων παιζειν, πεσσεύειν δὲ τὸ διὰ ψήφων.
- 35 Κρίνειν τοῦ διακρίνειν διαφέρει. Κρίνειν μὲν γάρ τὸ κυρίως δοκιμάζειν. διακρίνειν δὲ τὸ πρᾶγμα πράγματος διῷσταν καὶ χωρίζειν.
- 36 Κύειν καὶ τίκτειν διαφέρει. Κύειν μὲν τὸ ἐγκυον εἶναι. τίκτειν δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ κύειν. Εὐριπίδης ἐναντίον.

Ἡκύουσα τίκτω, εἶπεν.

Ἡνίκ' ἡγόμην πάλιν.

- 37 Κύριος καὶ Δεσπότης διαφέρει. Κύριος γάρ τῆς γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, καὶ τῶν υἱῶν ὁ πατήρ. Δεσπότης δ' ἀργυρωνήτων τινῶν ἄλλων.
- 38 Κωφός καὶ ἐννεός ὁ αὐτὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο, ὁ μὴ φθεγγόμενος. Ὁμηρος.

Κύματι κωφῷ (α).

Τὸ μὴ ἀποτελοῦντι ἤχον, καὶ ἡσυχία, (β)

Καὶ κωφοῦ ξυνίημι, καὶ οὐ λαλέοντο; ἀκούω.

30. (α) Τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ] γρ. τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ.

32. (α) Ἴδε Θωρ. Μαγ. ἐν τῇ λεξ. «Κραιπάλη».

33. (α) Ἀριστοφ. ἐν Νεφ. 509.

38. (α) Ὁμ. Ἰλ. Α. 39. Ε. 16. (β) καὶ Ἡσυχία] γρ. καὶ ἡ Πυθία.

Παραλλήλως ἔταξε. νῦν δὲ κωφός ὁ βεβλαμμένος τὴν ἀκοὴν λέγεται.

- 39 Κωμῳδός καὶ τραγῳδός λέγεται ὁ χορευτής, καὶ ὑποκριτής· κωμῳδοποιός δὲ, καὶ τραγῳδοποιός οἱ ποιηταί. ἐνίοτε δὲ συγχέουσι τὴν διαφορὰν.

- 1 **Λ**αγχάνειν καὶ κληρώσασθαι διαφέρει. Λαγχάνειν μὲν εἰς, οὗ ἂν ὁ κλῆρος ἔλθῃ. Ὅμηρος (α) Κλῆρῳ νῦν πεπάλαχθε Διαμπερές ὅς κε λάχῃσι. κληροῦνται δὲ οἱ καθιέντες εἰς τὸν κλῆρον. καὶ λαγχάνειν μὲν ἐστὶ τὸ ἐκ τῶν κληρουμένων τοῦ προκειμένου τυχεῖν. Κληρώσασθαι δὲ, τὸ κλῆρῳ χρήσασθαι.
- 2 Λαλεῖν καὶ λέγειν καὶ διαλέγεσθαι διαφέρει. λέγειν μὲν τὸ τεταγμένως προφέρεισθαι τὸν λόγον. λαλεῖν δὲ τὸ ἀτάκτως ἐκφέρειν τὰ ὑποπίπτοντα ῥήματα. διαλέγεσθαι δὲ τὸ ἀμειβεσθαι, καὶ λόγον ἀντὶ λόγου παροχιδόναι πρὸς τὸν ἀντιλέγοντα. Πλάτων ἐν σοφιστῇ. οἱ δ' ἄλλοι φιλόσοφοι διαιροῦσιν οὕτως· λαλεῖν μὲν τοὺς ἀτάκτως ἐκφέροντας ὀνπεροῦν λόγον. διαλέγεσθαι δὲ καὶ λέγειν τοὺς μετ' ἐπιμελείας λέγοντας. διαφορὰν δὲ τῶν δύο τούτων λέγουσι, καὶ τὸ μὲν δεξιέναι λόγον συναίροντα. λέγειν φασί. διαλέγεσθαι δὲ τὸ ἀμειβόμενον τοὺς λόγους κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν ποιῆσθαι.
- 3 Λαβεῖν, καὶ δέξασθαι διαφέρει. λαβεῖν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κείμενόν τι ἀνελέσθαι. δέξασθαι δὲ τὸ διδόμενον ἐκ χειρός.
- 4 Λέπας καὶ λεπὰς διαφέρει (α) Λέπας μὲν γὰρ βαρυτόνως ἐστὶν ὄρους ἀπόσπατμα. λεπὰς δὲ ὀξύτόνως ἐν ταῖς πέτραις γινόμενόν τι ὄστρεον.
- 5 Λέμβοι καὶ λέμφοι διαφέρει. λέμβος μὲν γὰρ ἐστὶ πλοιαρίου

1. (2) Ὅμ. Ἰλ. Η. 171.

4 (α) Σχολ. Ἀπολλ. Ῥοδ. Α'. 1226 λέγει, λέπη τὰ ἐκρωτηρία τῶν ὀρέων. καὶ Εὐστάθ. Ἰλ. Δ. λέπας ὀρεινὴν τραχύτητα. ἐξ οὗ καὶ Λεπαία χθών. Ἰδε καὶ Ἡσυχ. ἐν τῇ λεξ. λεπαδεύς/ενος.

τινός· εἶδος. λέμφοι δὲ παρὰ Ἀττικοῖς οἱ κορυζῶδεις ἐλέγοντο καὶ μυζῶδεις. Μένανδρος (α) ὑποβολιμαίοις.

Γέρων ἀμέμικτ' ἄθλιος λέμφοι.

6 Λέχος καὶ εὐνή διαφέρει, λέχος μὲν γάρ ἐστιν ἡ κλίνη. εὐνή δὲ ἡ ἐπὶ ταύτης στρωμνή. φησὶ γοῦν Πηνελόπη (α). Ἔνθα οἱ ἐκ-
θεῖσα πυκνὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνήν. Δέμνια καὶ χλαίνας (β).

7 Δείαν καὶ λῖαν διαφέρει. Δεία μὲν γάρ διὰ διφθόγγου σημαί-
νει τὴν ἐπέλασιν τῶν τετραπόδων.

Ληΐδα (α) δ' ἐκ πεδίου συνελάσαμεν.

Διὰ δὲ τοῦ ι, ἐπίρρημα δηλοῖ ἐπιτάσεως. εἴαν τε ἐκτείνηται,
εἴαν τε συστέλληται.

8 Λῆμα καὶ λῆμμα διαφέρει. Λῆμα μὲν γάρ ἐστι δι' ἐνός μ τὸ
παράσχημα τῆς τύχης. λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ, τὸ λαμβανόμενον.

9 Λητουργεῖν διὰ τοῦ η, καὶ λιτουργεῖν διὰ τοῦ ι διαφέρει,
φησὶ Δίδυμος (α) ἐν ὑπομνήματι δευτέρας (β) Ἰλιάδος. τὸ μὲν
γάρ λητουργεῖν τῷ δήμῳ ὑπηρετεῖν, λῆτον γάρ φασι τὸ δη-
μόσιον.

Λήϊτον ἀμφεπένοντο.

Τὸ δὲ λιτουργεῖν κακὰ λέγειν.

10 Λίβανος καὶ λιβανωτὸς διαφέρει. Λίβανος μὲν γάρ κοινῶς καὶ
τὸ δένδρον, καὶ τὸ θυμώμενον. λιβανωτὸς δὲ μόνον τὸ θυμώ-
μενον. (α)

11 Λογογράφος καὶ λογοποιὸς διαφέρει. Λογογράφος μὲν γάρ

5. (α) Μένανδρος] ἴδε ὅπισθεν § 17 τῆς Α.

6. (α) Πηνελόπη] ἦτο γυνὴ τοῦ Ὀδυσσεύος (β) Δέμνια καὶ Χλαίνας]
γρ. Κῶσα καὶ Χλαίνας καὶ βήγεα σιγαλόντα Ὀμ. Ὀδυσσ. Ψ. 180.

7. (α) Ληΐδα] Ὀμ. Ἰλ. Α. 676 καὶ ὁ Σχολ. αὐτοῦ Λήϊτος δὲ ἀπὸ
τοῦ λείαν ἄκων. λεία δὲ ἡ ἀπὸ πολέμου κτήσις.

9. (α) Δίδυμος] ἴδε ὅπισθ. § 10 τῆς Θ. (β) Δευτέρας] γρ. δευτέρω.

10. (α) Ὀμ. Μαγ. Λίβανον τὸ δένδρον, καὶ τὸ θυμώμενον. λιβανω-
τὸς δὲ μόνον τὸ θυμώμενον.

ἔστιν, ὁ τοὺς δικανικοὺς λόγους γράφων. λογοποιῶς δὲ ὁ λόγους τινὰς καὶ μύθους συντιθεῖς. (α)

12 Λόγος ποιήσεως διαφέρει. Λόγος μὲν γάρ ἐστιν ἡ δίχα μέτρου σύνταξις. ποιήσις δὲ ἡ σύνθεσις ἢ μέτρῳ κοσμουμένη.

13 Λυχνοῦχον καὶ λαμπτήρα φασὶ τὸν νῦν φανόν, (α) φανόν δὲ τὴν λαμπάδα. καὶ οἱ μὲν κωμικοὶ διὰ τοῦ φ. οἱ δὲ τραγικοὶ διὰ τοῦ π, πανός. λυχνεῖον δὲ ἐκάλουν τὴν λυχναίαν. (β)

14 Λυχνίον λύχνου διαφέρει. Λυχνίον μὲν γάρ ἐστιν ἡ λυχνία, ὡς Ἀντιφάνης (α) φησὶν ἐν Ἀφροδίτης γοναίς. λύχνος δὲ ὁ φανός. Μένανδρος ἐν Νομοθέταις (β).

Ἐτέρου λυχνοῦχος ἕτερου λήκυθος.

1 **Μ**άχαιρα καὶ μαχαίρις διαφέρει. Μάχαιραν μὲν γάρ ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. μαχαίριδας δὲ τὰς τῶν κουρεῶν. (α)

2 Μακρολόγος καὶ πολυλόγος διαφέρει. μακρολόγος μὲν γάρ ἐστιν ὁ περὶ ὀλίγων πολλὰ λέγων. πολυλόγος δὲ ὁ περὶ πολλῶν πολλὰ λέγων.

3 Μασθός μαζοῦ διαφέρει. Μασθός μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικεῖος. κυρίως δὲ τὸ οἶον μεστός εἶναι γάλακτος. μαζός δὲ ὁ ἀνδρεῖος. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς φησι (α).

11. (α) Συντιθεῖς] γρ. συντάσσων.

13. (α) Ἴδε Σοφ. Αἰαντ. 289 καὶ Θωμ. Μαγ. Λυχνοῦχον καὶ λαμπτήρα φασὶ. φανόν δὲ τὴν λαμπάδα. καὶ οἱ μὲν κωμικοὶ διὰ τοῦ Φ. οἱ δὲ τραγικοὶ διὰ τοῦ Π. πανόν λυχνίον δὲ, τὴν λυχναίαν. (β) Λυχνεῖον ἐκάλουν τὴν λυχναίαν]. γράφονται ἀμφοτέρω διὰ τοῦ ι.

14. (α) Ἀντιφάνης: Ῥόδιος ἢ κατ' ἄλλους Σάμιος, ἤκαματι τῷ 320 Π. Χ. ποιητὴς τῆς Μίσης κωμωδίας. τὰ μικρὰ λείψανα τῆς ποιήσεώς του ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Γορτίου. (β) Ἴδε ὅπισθ § 47 τῆς Α.

4. (α) Θωμ. Μαγ. Μαχαίριδες, αἱ τῶν κουρεῶν μάχαιραι, αἱ τῶν μαγειρῶν καὶ ἄλλων. Μοσχοπ. Μαχαίριδες, αἱ τῶν κουρεῶν μάχαιραι, ἀλλ' οὐ τῶν μαγειρῶν.

3. (α) Ὁ ποιητὴς φ] Ὁμ. Ἰλ. Δ. 123.

Νευρὰ μὲν μαζῶ πέλασσαν, τόζῳ δὲ σίδηρον.

4 Μάρτυς ἐλέγχου διαφέρει. Μάρτυς (α) μὲν γὰρ ἐπὶ ἀγαθοῦ λαμβάνεται. ἔλεγχος δὲ ἐπὶ φαύλου.

5 Μάχη καὶ πόλεμος διαφέρει. Μάχη μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐν πολέμοις ἐνέργεια. πόλεμος δὲ ὁ χρόνος, καὶ ἡ πρὸς τὴν μάχην παρσκευή.

6 Μαρτυρία καὶ ἐκμαρτυρία διαφέρει. Μαρτυρία μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ τῶν ἐπιδημούντων. ἐκμαρτυρία δὲ ἡ τῶν ἀποδημούντων, ὡς διασαφεῖ Δειναρχος(α) ἐν τῷ κατὰ Κλεομέδοντος αἰκίας, λέγων· πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ὧ ἄνδρες δικασταὶ γενοίτο ὑμῖν, καὶ τῷ νομοθετήσαντι, ἐξεῖναι τῶν ἀποδημούντων ἐκμαρτυρίας παρέχεσθαι.

7 Μάγον τόν τε φαρμακόν, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, καὶ τόν περὶ τοὺς Θεοὺς ἱερούργον ὡς Ἡρόδοτος.

8 Μανία μὲν ἐστὶν, ἔκστασις λογισμοῦ λύσσα (α) δὲ ἐπιτεταμένη μανία. οἷστρος δὲ μανιώδης ἐπιθυμία.

9 Μαντική μὲν ἐστὶν ἡ τέχνη. Μαντεία δὲ ὁ χρησμός.

10 Μέτοικος καὶ ἰσοτελής διαφέρει. Μέτοικος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ὑπόφορος. ἰσοτελής δὲ ὁ μὴ τελῶν τι ἢ ἄρχων.

11 Μεταβάλλεσθαι καὶ μεταμορφοῦσθαι καὶ ἀλλοιοῦσθαι καὶ ἐτεροιοῦσθαι διαφέρει. μεταβάλλεσθαι μὲν γὰρ ἐστὶ πάθος κοινόν. καὶ γὰρ καιρῶν γίνονται καὶ πράξεων, καὶ ἀφροδισίων. ὁ γούν Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστη (α) παριστῶν τὴν δύναμιν τῆς λέξεως φησί·

Μεταβολὴ πάντων γλυκύ.

4. (α) Θωμ. Μαγ. Μάρτυς καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ. ἔλεγχος δὲ ἐπὶ κακοῦ μόνον.

6. (α) Δειναρχος] Ἰδα ὅπισθ. § 13 τοῦ Ε.

8. (α) Λύσσα] γρ. λύπη. ἡ λύσσα, ὡς λέγουσιν, ἀνέκει τοῖς κυσίν· Ἀπολλ. Ῥοδ. Δ'. 1393 λυσσαλῆος δ' ἤπειτ' ἔκειλοι κυσὶν αἰσσοντες. Ὀρφ. Ἀργοναυτ. λύσαν ἐπιπνέουσιν ἐπ' ἀργαλῆος σκυλάκεσσιν. Ὀμ. Ιλ. Χ. 66—70. Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες... οἷον αἶμα πίνοντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ. Καὶ μεταφορικῶς εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Εὐριπ. Ὀρεστ 846 θεομανεῖ λύση. καὶ, μανίσσιν λυσσήμασιν.

11 (α) Εὐριπ. Ὀρέστη 234 (β) ξεῖν' ἐφάνη. Ὀμ. Ὀδυσσ. II 181. γρ. ξεῖνε φάνης. εὐρηται καὶ οὕτως. Ἀλλοῖός μοι ζῆς ἐφάνης ἢ πόροιθεν.

Μεταμορφοῦσθαι δὲ μεταχαρακτηρισμὸς καὶ μετατύπωσις σώματος εἰς ἕτερον χαρακτῆρα· ἀλλοιωσις δὲ οὐ μόνον μετασχηματισμὸς χαρακτηριστῶν, ὡς τὸ, Ἀλλοιὸς μοι ξεῖν ἐφάνης (5) νέον ἢ πάροιθεν.

Ἀλλὰ καὶ τῆς προτέρας ὑπολήψεως ποιήσεις ἑτέρα. ἑτεροίωσις δ' ὅταν ἀφ' ἑτέρου σώματος εἰς ἕτερον μεταβάλλῃ, οἷον Νιόβη εἰς λίθον.

12 Μείραξ καὶ μειράκιον καὶ μειρακίσκος διαφέρει. Μειράκιον γὰρ καὶ μειρακίσκος ὁ ἄρσην. μείραξ δὲ, ἡ θήλεια.

13 Μετρεῖσθαι καὶ ἵστασθαι διαφέρει. μετρεῖσθαι μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ μέτρῳ λαμβάνειν πυρὸν, ἥτοι τοιοῦτον ἐν δάνει, ἵνα ἀποδῶ. Ἡσιόδος (α).

Εὖ μὲν μετρεῖσθαι, εὖ δ' ἀποδοῦναι.

Οὐχὶ ἀργύριον, ἢ χρυσίον. οὐδέπω γὰρ ἐπὶ νομίσματος. ἵστασθαι δὲ Ὀμηρος.

Δεῖδω μὴ τὸ χθιζὸν ὑποστήσονται Ἀχαιοὶ χρεῖος. οἷον τὸ γεγόμενον αὐτοῖς ἐλάττωμα ἐν τῷ μάχεσθαι, ἀντὶ χρεολυτήσας, καὶ ἀντιστήσονται, ὥσπερ εἰ ὀφειλόμενον δάνος, χρήσασθαι δὲ ἔλεγον ἱμάτιον ἢ σκεῦος.

14 Μέμφασθαι, ἐγκαλεῖν καὶ ψέγειν διαφέρει. Μέμφις μὲν ἐστὶν ἀμελοῦντος κατηγορία. ψόγος δ' ἐπονείδιστος.

15 *Μηρία καὶ μηρὸς διαφέρει. μηρία μὲν γὰρ τὰ ἐναγίζόμενα τοῖς θεοῖς. Μηρὸς δὲ τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα.

16 Μινυρίζειν καὶ μινύρεσθαι διαφέρει. Μινυρίζειν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἥρέμα προσάδειν. μινύρεσθαι δὲ τὸ θρηνεῖν, τὸ δ' αὐτὸ καὶ κινύρεσθαι φασιν. (α)

17 Μισσητὴ καὶ μισήτη διαφέρει (α) παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὥς φησι Τρύφων (β) ἐν δευτέρῳ περὶ ἀττικῆς προσωδίας. εἰ μὲν

43. (α) Ἡσιόδ. ἔργα καὶ ἡμέρ. 347.

16. (α) Μινυρίζειν] Εὐσταθ. Ἰλ. Ε. 12 ἵστίον δὲ ὅτι μινυρίζειν ἐστὶ τὸ μινύειν κατὰ τοὺς Ἀττικοὺς, ἥτοι μικρὸν καὶ ἥρέμα κλαίειν. παλαιὸς δὲ τις γράφει οὕτω βητιῶς· μινυρῖζειν τὸ ἥρέμα καὶ λεπτὸν ἄδειν, οἱ δὲ τινες, τὸ θρηνεῖν καὶ ἀποδύρεσθαι.

17. (α) Μισσητὴ καὶ μισήτη δ] Ἰδε Σχολ. Ἀριστοφ. Ὀρνιθ. 1621. καὶ Σχολ. Ὀμ. Ἰλ. Θ. 520. (β) Ἰδε ὁπισθ. § 81 τῆς Α.

γὰρ ὀξυτονήσωμεν, συμκίνει τὴν ἀξίαν μίσους. καθὰ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ προφερόμεθα. ἐὰν δὲ βαρυτονήσωμεν, τὴν καταφερῇ πρὸς συνουσίαν. τὴν δὲ διαφορὰν τῶν συμκινουμένων καὶ παρὰ Δωρεῦσιν φασὶ φυλάττεσθαι, καὶ παρ' Ἰωσι.

18 Μισθός, μισθώματος διαφέρει. (α) Μισθός, μὲν ἐστὶν ὁ δίκαιος μισθός. μισθώμα δὲ τὸ ἐπονείδιστον.

19 * Μνᾶται καὶ μνηστεύεται διαφέρει. Μνᾶται μὲν ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, μνηστεύεται δὲ ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα.

20 Μνήμη καὶ μνεῖα διαφέρει· εἴτι μὲν γὰρ μνήμη, τοῦτο οὐ πάντως καὶ μνεῖα. εἴτι δὲ μνεῖα, τοῦτο εὐθέως καὶ μνήμη. ἐστὶ δὲ μνήμη γενικὴ τύπος ψυχῆς. μνεῖα δὲ λόγος κατὰ ἀνανέωσιν λεγόμενος. ὁ μὲν γὰρ μιμνησκόμενος οὐ πάντως καὶ μιμνήσκειται, ὁ δὲ μεμνημένος πάντως καὶ μιμνήσκειται. ἄλλως. μνήμη ἐστὶν ἡ τῷ μνημονικῷ αἰεὶ συνούσα. μνεῖα δὲ προγεγονότος τι νὸς ὑπόμνησις. ὥστε ὁ τούτοις ἐναλλάξ χρώμενος ἀμαρτῆσται.

21 Μνημεῖα καὶ μνήματα διαφέρει. Μνημεῖα μὲν γὰρ ἔλεγον τὰ μνημόσυνα. μνήματα δὲ τοὺς τάφους. μνήμη μὲν γὰρ γίνεται νεκροῦ. μνεῖα δὲ ζῶντος.

22 Μοχθηρός μόχθρος καὶ πόνηρος διαφέρουσι. Μοχθηρός μὲν γὰρ ὀξύτωνος, ὁ τὰ ἥβη πονηρός. λέγουσι δὲ ἀπλῶς τὰ φαῦλα καὶ μοχθηρά, πονηρά. ὡς Θουκυδίδης· (α) πονηρά τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων, ἀντὶ τοῦ φαῦλα. μόχθρος (β) δὲ ὁ ἐπίπονος, ὡς καὶ πόνηρος.

23 Μύριοι ἐπὶ ἀριθμῷ Μυρίοι δὲ οἱ πολλοί.

24 Μῦθος καὶ ἱστορία διαφέρει. ἱστορία μὲν γὰρ γεγονότα πράγματα περιέχει. ὁ δὲ μῦθος διαπεπλασμένα καὶ ψευδῆ. ὁ γοῦν λέγων εὖ πεποιῆται ἢ περὶ τὸν Κύκλωπα ἱστορία, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, οὐκ ἄγαν ὀρθοεπεῖ. μᾶλλον γὰρ ἀμύσσει λέγειν, εὖ πεποιῆται ὁ περὶ τὸν Κύκλωπα μῦθος.

13. (α) Μισθός μισθώματος δ] Ἰδε Ἀθηναίου δαιμν. γ'. 5. καὶ Πράξις τῶν Ἀποστ. κη'. 30.

21. (γ) Θουκυδ.] II'. 24 (β) Ἰδε Σοῦδα Λεξ, Μοχθ.

- 1 **Ν**αὸς καὶ σπηκὸς (α) διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ναὸς ἐστὶ θεῶν, ὁ δὲ σπηκὸς ἥρώων.
- 2 **Ν**αύκληροι καὶ ναύκροποι διαφέρει. Ναύκληροι μὲν γὰρ εἰσιν οἱ ναῦς κεκτημένοι. ναύκροποι δὲ οἱ εἰσπραττόμενοι τὰ δημόσια κτήματα. καὶ ναυκράρια οἱ τόποι ἐν οἷς ἀνέκειντο τὰ κτήματα. ἐλέγοντο δὲ ὁμοίως ναύκληροι καὶ οἱ μισθωτοὶ τῶν συν-οικιῶν.
- 3 **Ν**αυαγία (α) μὲν ἐστὶν αὐτὴ ἡ τῆς νηὸς διαθροά. ναυάγιον δὲ τὸ ἐξ αὐτῆς ἐκβρασθέν.
- 4 **Ν**εαρὸν (α) νεαλοῦς καὶ προσφάτου διαφέρει. νεαρὸν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ νεωστὶ κομισθέν ὕδωρ, ἐγκεῖται γὰρ τῇ λέξει τὸ ἀρύειν. πρόσφατον δὲ τὸ κρέας, ἐγκεῖται γὰρ τῇ λέξει τὸ ἀρύειν. πρόσφατον δὲ τὸ κρέας, ἐγκεῖται γὰρ ἀπὸ τοῦ φάσαι ὃ ἐστὶ τὸ φονεῦσαι, ὅθεν καὶ τὸ φάσανον (β) νεαλὸς δὲ τὸ νεωστὶ ἐαλωκὸς, οἷον ἰχθύς, δύναται δὲ νεωστὶ ἀλὶ πεπασμένον.
- 5 **Ν**ηρείδες τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων διαφέρει. (α) Δίδυμος ὁμοίως ἐν ὑπομνήματι Βακχυλίδου (β) ἐπινικίων. φησὶ γὰρ κατὰ λέξιν. εἰσὶ τοίνυν οἱ φασὶ διαφέρειν, τὰς Νηρείδας τῶν τοῦ Νη-

1. (α) Γρηγ. Θεολ. ΙΖ'.

Εἰς δόμος. ἀλλ' ὑπένερθε τάφος, καθύπερθε δὲ σπηκὸς,
 Τύμβος δειμαμένοις, σπηκὸς ἀεθλοφόροις.
 Καίρ' οἱ μὲν γλυκερὴν ἤδη κόνην ἀμφεβάλλοντο,
 Ὡν σὺ μίαιρα δάμαρ Ἀμφιλόχου λιβίη,
 Κἀλλίμ' ὅ' υἱὸν Εὐφρήμιε. τοὺς δ' ὑπὸδεχθε
 Μάρτυρες ἀτρεκέις, τοὺς τ' ἐπι λειπομένους.

3. (α) Ναυαγία] Εὐριπ. Ἑλέν. 514 καὶ 1230.

4. (α) Νεαρὸν] ἴδε Εὐσταθ. Θεοσ. Ἰλ. Ρ. 642. (β) Ἴδε Ἑτυμολ. ἐν τῇ λέξει «φάσανον».

5. (α) Νηρείδες] ἴδε Εὐσταθ. Ὀδυσσ. σελ. 824 Ἀνθολ. Δ'. 15 Σοφ. Οἰβ. Κολ. 708. Εὐσταθ. Ἰλ. Σ σελ. 1477. (β) Βακχυλίδης Ἰουλεύς· υἱὸς τοῦ Μιλώνος, καὶ ἀνεψιὸς τοῦ Σιμωνίδου, μεθ' οὗ συνδιέτριβε παρὰ τῷ Ἱέρωνι. ἀντίζηλος τοῦ Πινδάρου. συνέγραψε λυρικά ποιήματα εἰς Δωρικὴν διάλεκτον, ἀπέθανεν ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τὸ 431 Π. Χ. τὰ διασωθέντα ποιήματα ἐξεδόθησαν ἐν Βερολίνῳ τῷ 1822.

ρέως θυγατέρων, καὶ τὰς μὲν ἐκ Δωρίδος γνησίαις αὐτοῦ θυγατέ-
ρας νομιζέσθαι, τὰς δὲ ἐξ ἄλλων ἤδη κοινότερον, Νηρεΐδας κα-
λεῖσθαι, καὶ τὰς μὴ γνησίας, καὶ τὸν ἀριθμὸν, πλείους δὲ τὰς
ἄλλας. ταῦτα φησὶ Μνασέων ἐν τοῖς περὶ τῆς Εὐρώπης τὸν τρό-
πον τοῦτον. εἴτα ἐκτίθεται διὰ μακρῶν τὴν λέξιν, καὶ ἐπιφέρει
πιθανῶς τοὺς μὲν ἐκ μιᾶς τῆς Δωρίδος γνησιωτέρας τῶν ἄλλων
οὔσας, Νηρέως θυγατέρας λέγεσθαι, τὰς δὲ συμμίκτους αὐτῷ
μόνον Νηρεΐδας.

6 Νῆες πλοίων διαφέρουσι. (α) Δίδυμος ἐν δευτέρῳ ρητορικῶν
ὑπομνημάτων φησὶν οὕτως, ὅτι διαφέρουσιν αἱ νῆες τῶν πλοίων.
τὰ μὲν γὰρ ἐστὶ στρογγύλα. αἱ δὲ κωπῆρεις καὶ στρατιωτιδες.
Ἀριστοτέλης δὲ ἱστορεῖ ἐν δικαιομάσκει τῶν πολέμων οὕτως·
Ἀλέξανδρος ὁ Μολοττός ὑπὸ ταῦτὸν χρόνον Ταρσινίων αὐτὸν
μεταπεμφθέντων ἐπὶ τὸν πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμον, ἐξέ-
πλευσε ναοὶ μὲν πεντεκαίδεκα, πλοίοις δὲ συχνοῖς ἱππαγω-
γοῖς καὶ στρατηγικοῖς.

7 Νοῦς μὲν ἐστὶν ἀπόκρυφος λογισμός. φράνες δὲ αἱ ἀγαθαὶ
διάνοιαι.

8 Νῦν καὶ νυνὶ διαφέρει. φησὶ κατὰ τινος Ἡρακλείδους ἐν πρώ-
τῃ περὶ καθολικῆς προσωδίας. τὸ μὲν γὰρ χρονικὸν ἐπὶ βῆμα
τάσσεται ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων, ἐνεστώτος, παρωχημένου καὶ
μέλλοντος, οἷον ὅτι ἀγὼν νῦν ἐστὶ, νῦν ἔσται. τὸ δὲ νυνὶ μόνου
ἐνεστώτος. (α)

9 Νωθέστερος μὲν ὁ βλακώδης. Νωχελέστερος δὲ ὁ ἀσθενέ-
στερος.

6. (α) Νῆες πλοίων δ) Θουκυδ. Δ'. 116 καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τοῖς τε
πλοίοις καὶ τοῖς νευσί.

8. (α) Νυνὶ] Ἑράνιος Φίλων. τὸ μὲν γὰρ νυνὶ ἐπὶ μόνου τοῦ ἐνεστώ-
τος. Ὡμ. Μαγ... δ καὶ νυνὶ λέγεται, ἐπὶ ἐνεστώτος αἰετίζεται. Στεφ.
Βυζ. νυνὶ, Ἀττ. (κατ' ἐπέκτασιν) ἀντὶ νῦν (κυρ. μόνου ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος).
Ἀθ Γαζ. νυνὶ... τῷ τῷ δὲ μόνου ἐπὶ τῆς α'. σημασίας τοῦ νῦν καὶ
σχεδὸν μόνου ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου ἐν χρήσει. Φρυν. σελ. 19 ἀναφέ-
ρει μερικὰ παραδείγματα ἐνθα τὸ νυνὶ συντάσσεται μέλλοντι, τὰ ὅποια
ὁμοῦ εἰσὶν ἐν γένει ὀλίγα.

- 1 **Ξ**όανον, Βρέτας, καὶ Ἀγαλμα διαφέρει. Ξόανον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐξεσμένον λίθινον, ἢ ἐλεφάντινον. Βρέτας δὲ τῶ βροτῶ ὅμοιον, ἦτοι χαλκοῦν, ἢ ἐκ τῆς ἐμπεροῦς ὕλης πεποιημένον. Ἀγαλμα δὲ τὸ πῶρινον (α), ἢ ἐκ τινος ἐτέρου λίθου κατασκευασμένον.
- 2 Ξενίζειν μὲν οὐ μόνον τὸ καταδέχεσθαι ξένον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξένως διαλεγέσθαι. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτούς.
- 3 Εὐστός τὸ τε ἀκόντιον, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ πρώτῳ, (x) καὶ τὸ οἰκοδόμημα, ὡς παρὰ Ξενοφῶντι ἐν οἰκονομικῷ.

- 1 **Ο**βελὸς ὀβολοῦ διαφέρει. Ὀβελὸς μὲν γὰρ ἐστὶν εἰς ἃ διαπειρῶνται τὰ κρέα μέλλοντα ὀπτᾶσθαι. ὀβολός δὲ μέρος δρχμῆς.
- 2 Ὅδε καὶ ὀδὶ διαφέρει. Ὅδε μὲν γὰρ ἀναφορικῶς καὶ δεικτικῶς, ὀδὶ δὲ δεικτικῶς μόνον κατ' ἐπέκτασιν.
- 3 Οἰκῆας καὶ οἰκείους διαφέρειν φασίν. Οἰκεῖοι μὲν γὰρ καὶ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν προσήκοντες. οἰκῆες δ' ἅπαντες καὶ οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνοντες τῇ αὐτῇ, εἴτε οἰκέται, εἴτε ἐλεύθεροι. φησὶ γοῦν Ἐκτωρ

Ὅφρα ἴδωμεν (α).

Οἰκῆας, ἀλογόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.

καὶ, Ἐξ ὕπνου γόωσα φίλου· οἰκῆας ἐγείρει (β).

καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (γ).

Κήδετο οἰκίων οὐ· κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

- 4 Οἰκίζεται καὶ συνοικίζεται διαφέρει. οἰκίζεται μὲν γὰρ πόλις

1 (α) Πῶρινον] Ἠροδ. Ε'. 62 τὰ τε ἄλλα, καὶ συγκαίμεν οὐκ πω-
ρεῖου λίθου ποιεῖν τὸν νεόν.

3. (α) Ἠροδότῳ] Α'. 52 τὸ ξυστὶν τῆσι λόγγῃσι ἐὼν ἰμοίως γρύσσον.

3. (ε) Ὅφρα ἴδωμεν] εὔρηται ὅφρα ἂν ἴδωμεν ἡλ. Ζ. 363. (β) ἡλ.
Ε. 413. (γ) Ὀδυσσ. Ε. 4.

ὑπὸ τῆς πρώτης τῶν συνοικητόρων ἀθροίσεως καὶ καθιδρύσεως, συνοικίζεται δὲ ἡ ἐκ πολλῶν πόλεων εἰς μίαν πόλιν συναγομένη ὑπὲρ τοῦ πλείονα δύναμιν σχεῖν· διοικίζεται δὲ ἡ ἐκ μιᾶς πόλεως μεγέθει ἰσχυροῦσης εἰς πολλὰ καταδιαιρουμένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἵνα ἀσθενῇ γένηται, ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν Ἀρκαδία μεγάλην πόλιν διώκησαν (α).

5 Οἰκότριψ καὶ οἰκέτης διαφέρει. οἰκότριψ μὲν γὰρ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διατρεφόμενος, ὃν ἡμεῖς θρεπτόν καλοῦμεν, οἰκέτης δὲ ὁ δοῦλος ὁ ὠνητός. παρὰ δὲ Σόλωνι ἐν τοῖς ἄξοσιν οἰκεὺς (α) κέκληται ὁ οἰκότριψ.

6 Οἶμος οἴμης διαφέρει. οἶμος (α) μὲν γὰρ ἐστὶν ἀρσενικῶς ἡ ὁδός. οἴμη δὲ ἡ ὥδή.

7 Οἶκτος καὶ οἰκτισμὸς διαφέρει. Οἶκτος μὲν γὰρ ἐστὶν οἰκτιζομένου ἔλεος. οἰκτισμὸς δὲ ὁ λόγος τοῦ οἰκτεῖντος.

8 Οἶνη καὶ οἶνάνθη διαφέρει. Οἶνη μὲν γὰρ ἡ ἄμπελος. οἶνάνθη δὲ ἡ πρώτη τῶν βοτράων ἐξάνθησις. οἶνάρια δὲ τὰ φύλλα.

9 Οἶκαδε τοῦ εἰς οἶκον διαφέρει. Οἶκαδε μὲν γὰρ τὸ εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν βαδίζειν, εἰς οἶκον δὲ καὶ ἐφ' ἕτερον.

10 Οἶκος, οἰκία, συνοικία, (α) οἰκίσκος καὶ δῶμα διαφέρουσιν. Οἶκος μὲν λέγεται ἡ πάντα οὐσία, οἰκία δὲ, ἡ ὑπὸ ἐνός, ἡ ὑπὸ δευτέρου κατοικοῦμένη, συνοικία δὲ, ἡ πολλοῖς καὶ μισθουμένη. οἰκημα δὲ, τὸ τέγος, ἡ τὸ δεσμωτήριον. οἰκίσκος, τὸ μικρὸν δωμάτιον. δῶμα δὲ, ὁ λεγόμενος κοιτῶν.

11 Ὀλβιος καὶ εὐτυχής διαφέρει. Ὀλβιος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ τελείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων. εὐτυχής δὲ ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως.

12 Ὀλίγον καὶ μικρὸν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ὀλίγον ἐπὶ ἀριθμοῦ. τὸ δὲ μικρὸν ἐπὶ μεγέθους τάσσεται. Ἀριστόνικος (α) ἐν ὑπο-

4. (α) Διώκησαν] γρ. διώκισαν μετὰ τοῦ ι.

5. (α) Οἰκεὺς] Σαρ. Οἶς. Tur. 766 οἰκεὺς τις, ὥσπερ ἔχει' ἐκωθεῖς μένον.

6. (α) Οἶμος] Ἀπολλ. Ροδ. Δ'. 43 γυμνοῖσι δὲ πόδισσιν ἀνὰ στενάς θίεν οἶμους.

10 (α) Οἰκία συνοικία] Θουκυδ. Γ'. 74 ἐμπικρᾶσι τὰς οἰκίας τὰς ἐν κύλῳ τῆς ἀγορᾶς καὶ τὰς συνοικίας.

12. (α) Ἀριστόνικος] τοῦ Ἀλεξανδρείου, γραμματικῆς (τῷ 10 M. X)

μνήματι. ἐκάλεσ' ἐπὶ στοιχείου, ὀλίγην νηίδα Καλυφούς, φασὶ δὲ οὕτως, ὀλίγην μακρὰν ὑπαλλακτικῶς. τὸ μὲν γοῦν ὀλίγον ἐπ' ἀριθμοῦ. τὸ δὲ μικρὸν ἐπὶ μεγέθους τάσσεται καὶ Ὅμηρος, Δίφρον ἀεικέλιον παραθεῖς, ὀλίγην τε τράπεζαν. τὴν μικρὰν (β).

13 Ὀλμος καὶ ὄρμος διαφέρει. Ὀλμος μὲν γάρ ἐστι μυρεψικὸν σκεῦος, εἰς δὲ κόπτονται τὰ εἶδη τὰ μυρεψικά (α). ὄρμος δὲ ἐστὶ λιμὴν.

14 Ὀρθρος μὲν γάρ ἡ πρὸ ἀνατολῆς ἡλίου ὥρα, καθ' ἣν ἀναστάντες ἐξ ὕπνου ὀρθοὶ γινόμεθα. πρῶτ' ἡ πρὸ τοῦ καθήκοντος καιρῷ. Ὀμῆρος, (α)

Πρῶτ' δ' ὕπ' ἡοῖο σὺν τεύχεσι.

καὶ Ἡσίοδος τελευτῆσαι τιγὰ

Πρῶτ' μάλ' ἡΐθεον, τοῦτ' ἐστὶ πρόωρον.

15 Ὀρᾶν καὶ ὑπερορᾶν διαφέρει. ὀρᾶν μὲν γάρ ἐστι τὸ θεωρεῖν. ὑπερορᾶν δὲ τὸ καταφρονεῖν.

16 Ὀρνιθευτῆς καὶ ὀρνιθοσκόπος διαφέρει. Ὀρνιθευτῆς μὲν γάρ ἐστιν ὁ θηρεύων ὀρνίθας. ὀρνιθοσκόπος δὲ ὁ οἰωνοσκόπος.

17 Ὀροφῆ καὶ τέγος διαφέρει. Ὀροφῆ μὲν γάρ ἐστιν ἡ στέγη. τέγος δὲ τὸ δῶμα.

18 Ὅσιον καὶ ἱερὸν (α) διαφέρει. Ὅσιον μὲν γάρ ἐστι τὰ ἰδιωτικὰ ὧν ἐφίεται, καὶ ἔξεστι προσάψασθαι. ἱερὰ δὲ τὰ τῶν Θεῶν, ὧν οὐκ ἔξεστι προσάψασθαι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους λέγει. ὥς τε τίθῃσι τοῦτον τὸν νόμον, δι' οὗ τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων τοὺς Θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ὑποστερεῖ.

ἐκ τῶν συγγραμμάτων οὐδὲν ἔμεινεν. (β) Ὀδυσσ. 259 καὶ Ἀπολλ. Ῥοδ. Α'. 935 καί τε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες.

13 (α) Μυροψικά] Κυριλλ. ἐν τῇ λιβ. «Ὀλμος» ἐν ᾧ πίσσοусι τὰς κριθάς, καὶ τὸ τῶν μυρεψῶν, ἐν ᾧ καταθεαίνουσι τὰ παχύτερα τῶν μυρεψικῶν. Σχολ. τοῦ Ὀμ. δλμοι, φασὶν εἰ παλαιοὶ λίθον στρογγύλον. ἕτεροι δλμος λέγεσθαι σκεῦός τ. Παυρανίας λέγει, πορ' ὄλμον ὑπνώττειν.

14. (x) Ὀμ. Ἰλ. Σ. 277.

18. (x) Σοφ. Οἶδ. Κολ. 54. Χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ' ἐστ'. ἔχει δὲ νιν.

19 Ὅτι καὶ διότι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ὅτι αἰτίαν δηλοῖ, ὅτε δὲ βεβαίωσιν, τὸ δὲ διότι αἰτίαν δηλοῖ, αὐτίκα γοῦν ὅτι μὲν ἐκλείπει ἡ σελήνη, πάντες ἴσμεν, διότι δὲ οὐκέτι, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἔμπειροι.

20 Οὐκ οὖν παροξυτόνως μὲν ἀποφαντικὸν ἴσον τῷ οὐχ οὐκ οὖν, οἷον οὐκ οὖν ἀπιστεῖν. περισπωμένως δὲ συλλογιστικὸς ἔστι σύνδεσμος, καὶ σημαίνει ἀπόφασιν.

21 Οὐδὲν διὰ τοῦ δ, καὶ οὐδὲν διὰ τοῦ θ διαφέρει. οὐδὲν μὲν γὰρ τὸ ἐν τῷ καθόλου, ὡς φαμέν, οὐδὲν ἐν κόσμῳ κενόν. πᾶσα γὰρ ἡ τοῦ κενοῦ φύσις βαστάζεται. οὐδὲν δὲ ἀναλυθὲν εἰς τὸ ἴδιον ἀντίστοιχον, σημαίνει τὴν τοῦ ἐνός ἄρσιν, καὶ ἐπιφορὰν ἑτέρας ἀρχῆς, οὐθ' ἐν οὔτε δύο. τὸ δὲ διὰ τοῦ δ, ἀπαρτίζει. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς φησιν. Οὐδὲν ἀκινδυνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιον (α) ὃ οὖν ἐναλλάσσω ἀμαρτάνει. διὸ καὶ Ζηνόδοτος (β) εὐθύνουσι γράφοντα, οὐδὲν ἀκινδυνότερον.

22 Οὐνεκα καὶ εἵνεκα διαφέρει· οὐνεκα μὲν σημαίνει τὸ ὅτι. εἵνεκα δὲ χάριν. Ὁμηρὸς διαστέλλει.

Οὐνεκα τὸν χρῆσιν ἡτίμη' ἀρητῆρα. (α)

ἀντὶ τοῦ ὅτι. Εἵνεκα ῥιγεδαῆς Ἑλένης (β).

ἤμαρτεν οὖν ὁ Καλλίμαχος (γ) εἰπών·

Εἵνεκεν οὐχ ἐν ἄλειςμα. ὅπερ ἀτοπὸν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν οὐνεκα, ἵνα γένηται ὅτι οὐχ ἐν ἄλειςμα.

23 Οὗτος καὶ οὗτος διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ οὐτοῦ δεικτικὸν μόνον. τὸ δὲ οὗτος δεικτικὸν καὶ ἀναφορικόν. δεικτικὸν μὲν, οὗτός τοι Διομήδης, ἀναφορικὸν δέ·

Οὗτος μὲν πανάριστος, θς αὐτῷ πάντα νοήσει.

ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦτον καὶ τουτονί.

24 Οὐλή καὶ ὠτειλή διαφέρει. Οὐλή μὲν ἔστιν ἡ ὑγιασμένη σὰρξ ἐκ παλαιοῦ τραύματος. ὠτειλή δὲ τὸ πρόσφατον τραῦμα, παρὰ

21. (α) Ὁμ. Ὀδυσσ. Σ. 429. (β) Ζηνόδοτος ἦτο Ἐφέσιος, μαθητὴς τοῦ Φιλητᾶ, καὶ βιβλιοθηκῆριος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης πρῶτος, ὡς λέγουσι, διώρθωσε τὰ τοῦ Ὁμήρου ποιήματα.

22 (α) Ὁμ. Ἰλ. Α. 14 (β) Ἰλ. Τ. 325. (γ) Ἴδε ὅπισθ. § 19 τῆς Α.

τέ οὐτάσθαι. καὶ Ὅμηρος τὴν διαφορὰν τετήρηκεν ἐπὶ μὲν τῆς οὐλῆς εἰπών. Τὴν ποτὲ μιν σὺς ἤλασε λευκῶ ὀδόντι, (α)

ἐπὶ δὲ τῆς ὠτειλῆς,

Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν (β).

25 Οὖρος καὶ οὐρὸς διαφέρει. Οὖρος μὲν ὁ ἀνεμος. οὐρὸς δὲ ὁ τόπος, ἢ τὸ νεώριον.

Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον (α).

26 Ὀφλιν καὶ ὀφείλιν διαφέρει. Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν ὑπομνήματι περὶ παραπρεσβείας Δημοσθένους. ὀφλει μὲν γὰρ τίς φησιν ἐπὶ καταδίκῃ. ὀφείλει δὲ τις ὡς ἡμεῖς ἐκδεχόμεθα.

27 Ὀφλημα καὶ χρέος διαφέρει. Ὀφλημα (α) μὲν γὰρ καὶ ὀφείλημα τὸ ἐκ καταδίκης τῷ δημοσίῳ ὀφειλόμενον. χρέος δὲ τὸ ἰδιωτικὸν δάνειον.

28 Ὀχθαι καὶ ὄχθοι διαφέρουσιν. Ὀχθαι μὲν γὰρ εἰσι ποταμῶν χεῖλη. ὄχθοι δὲ ἐπάρματα γῆς.

29 Ὀψὲ καὶ ἐσπέρα διαφέρει. ἐσπέρα μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ὥρα. ὀψὲ δὲ ἡ μετὰ πολὺ τῆς δύσεως, καὶ καθόλου μετὰ πολὺν χρόνον, ὡς Ὅμηρος,

Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε (α).

καὶ ὀψαρότης πρὸ ἀρότης ἰσοφαρίζει. ὀψαρότης γὰρ ὁ κατὰ πολὺ τοῦ προσήκοντος χρόνου ἀροτριῶν.

24. (α) Ὅμ. Ὀδυσσ. Τ. 393. (β) Ἰλ. Δ. 440.

25. (α) Ὅμ. Ἰλ. Β. 153.

27. (α) Θωμ. Μαγ. Ὀφλημα, τὸ ἐκ καταδίκης κυρίως. ὀφείλημα, τὸ ἐκ δανείου, καὶ ἀπλῶς χρέος.

29. (α) Ὅμ. Ἰλ. Η. 399. ἴδε Θωμ. Μαγ. ἐν τῇ λεξ. «ὀψὲ» Θουκυδ. Γ'. 108 καὶ ἡ μὲν μέγχι ἐτελεύτα ὀψέ.

1 Παρέχειν καὶ παρέχεσθαι διαφέρει. Παρέχειν μὲν γὰρ λέγεται τὰ διὰ χειρὸς διδόμενα. οἶον, ἐσθήματα ἢ ἐκπώματα. τὸ δὲ παρέχεσθαι λέγεται ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς διαθέσεων, οἶον ἐπιθυμίαν, εὐνοίαν. Θουκυδίδης (α). καὶ πᾶν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, τὴν αὐτὴν παρεχόμεθα προθυμίαν.

2 Παρεῖαι καὶ παρεῖαι διαφέρουσι. Παρεῖαι μὲν γὰρ ὀξυτόνως αἱ τοῦ ἀνθρώπου. παρεῖαι δὲ προπερισπωμένως, ὅρεις τινὲς μετέωρα τὰ παρεῖα ἔχοντες. ὡς παρείας ὦν ὅφεις (α).

3 Πάσασθαι βραχέος μὲν ὄντος τοῦ α, τὸ γέυσασθαι δηλοῖ, ἐν ἐκτάσει δὲ τούτου, τὸ κτήεσθαι.

4 Παραβολὴ καὶ παράδειγμα διαφέρει. παραβολὴ μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ οἷα τε γενέσθαι ἐπὶ παραδείγματος οἶον·

Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν (α).

Παράδειγμα, γεγονότος πράγματος ἀντιπαράθεσις. Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀπώλεσεν (β).

5 Πάλτον καὶ πέλτη διαφέρει. Πάλτον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ δόρυ. πέλτη δὲ ἀσπίς ἴτην οὐκ ἔχουσα.

6 Παρακέρυσται καὶ παρακέρεται διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ σὺν τῷ σ, ἐνεργητικόν ἐστὶ, καὶ σημαίνει τὸ ἐξηπάτηκε. τὸ δὲ χωρὶς τοῦ σ, παθητικόν, καὶ σημαίνει τὸ ἐξηπάτηται.

7 Παῖς καὶ ἀντίπαις διαφέρει. Παῖς μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ. ἀντίπαις δὲ ὁ ἐκβεβηκὼς τοῦ παιδὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ ἤδη πρόσηβος. βούπαις δὲ μέγας παῖς.

8 Παιδίσκη καὶ θεράπεινα διαφέρει. Παιδίσκη μὲν γὰρ ἐστὶ πᾶσα ἡ τὴν παιδικὴν ἔχουσα ἡλικίαν, ὡς καὶ παιδίσκος. θεράπεινα δὲ ἡ δούλη.

9 Παιδευσις καὶ παιδεία διαφέρει. ὥς φησι Πλάτων ἐν ὅροις. παιδεία μὲν γὰρ ἐστὶ δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς, παιδευσις δὲ

1. (α) Θουκυδ. Δ'. 61 μᾶλλον τῆς ξυνθήκης προθύμως παρέσχοντο, καὶ τοὺς μὲν Ἀθηναίους ταῦτα.

2. (α) Ἀριστοφ. Πλουτ. 690 δὲ αὖ ἐλαδόμενῃ, ὡς παρείας ὦν ὅφεις.

4. (α) Ὀμ. Ἰλ. Γ. 33. (β) Ὀδυσσ. Φ. 295.

παιδείας καὶ ἀρετῆς παράδοσις, καὶ ἐκ παιδὸς ἀρετὴ ἐπ' ἀρετὴν ὀδηγοῦσα.

- 10 Παιδίσκη καὶ παῖς διαφέρει. Παιδίσκη μὲν γὰρ ἡ ἐλευθέρα παρ' Ἀττικοῖς. παῖς δὲ ἡ δούλη Μένανδρος (α) ἐν δακτυλίῳ.

Ἐπὶ τοῦ δ' αὖθις οὗτοσιν ὁ κακοδαίμων ἔφη.

Ὅς οὐκ ἂν ἐκδοίη θυγατέρας ἄσμενος.

Καὶ ταῦτα πεντήκοντα παιδίσκας ἔχων.

- 11 Παρθενία καὶ σωφροσύνη διαφέρει, καὶ παρθένος, σώφρωνος. καθὼς ἡ μὲν παρθένος, σώφρων ἐστὶ πάντως. ἡ δὲ σώφρων, οὐ πάντως παρθένος.

- 12 Πάσχειν καὶ συμπάσχειν διαφέρει, ὡς πάσχων συμπάσχοντος. ὁ μὲν γὰρ πάσχων ἀλγεῖ, ὁ δὲ συμπάσχων λυπεῖται μὲν ἐπὶ τῷ τοῦ συμπάσχοντος πάθει, οὐ μὲν τοι ἀλγεῖ, καθάπερ ὁ πάσχων. οἷον πυρέττει τις τῶν φίλων σφόδρα, καὶ συμπάσχομεν τούτῳ πυρέττοντι, οὐ μὴν δὲ καὶ πυρέττομεν.

- 13 Πάτρια πατρῶν καὶ πατρικῶν διαφέρει. πατρῶα μὲν γὰρ τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα. πατρικοὶ δὲ οἱ φίλοι ἢ ξένοι. πάτρια δὲ τὰ τῆς πόλεως ἔθη.

- 14 Παιδίσκη καὶ παιδισκάριον διαφέρει. Παιδίσκην μὲν γὰρ λέγομεν τὴν ἐλευθεράν. παιδισκάριον δὲ τὴν δούλην. παῖδα οὐ μόνον τὸν υἱόν, (α) ἀλλὰ καὶ τὸν δούλον, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Πανταίνετον.

- 15 Πελαστής καὶ πενεστής διαφέρει. Πελαστής μὲν γὰρ ὁ πρόσφυξ. πενεστής δὲ παρὰ Θεσσαλοῖς ὁ κατὰ πόλεμον δωρηθεὶς, ὡς παρὰ Λάκωσιν οἱ εἰλωτες.

- 16 Πένης καὶ πτωχός διαφέρει. Πένης μὲν γὰρ ὁ ἀπὸ τοῦ ἐργάζεσθαι καὶ πονεῖν ποριζόμενος τὸν βίον, πτωχός δὲ ὁ ἐπαιτίας, ὁ τοῦ ἔχειν ἐκπεπτωκώς, ἢ ἀπὸ τοῦ πτώσσειν, πτωχὸν δ' ἀνιήρὸν (α) δ' αἰτῶν ἀπολυμαντήρα. καὶ ἐτυμολογῶν φησὶν.

10. (α) Μένανδρος] ἴδε ὁπισθ. § 17 τῆς Α.

14. (α) Ἑσυχ. παῖδες, τὸ πάλαι μὲν τέκνα ἀρσενικά καὶ θηλυκά, μεταπισούσης δὲ τῆς χρήσεως, νῦν καὶ οἱ δούλοι. Σχολ. Ὁμ. Ἰλ. Δ. 3 νέων δὲ τὸ ὑπηρετεῖν. ἀφ' οὗ καὶ τοὺς δούλους παῖδας καλοῦμεν.

16. Ἀνιήρὸν] γρ. ἀνιήρὸν Ὁμ. Ὀδυσσ. Ρ. 220.

ἀλλὰ πτώσων βούλεται αἰτίζων κατὰ δῆμον. βόσκειν ἢ γχ-
στέρ' ἀναλτον.

- 17 Περιμάξαι καὶ ἐκμάξαι, τὸ τοὺς οἰομένους πεφαρμάχθαι, δι'
ἐπωδῶν καὶ καθαρμῶν προσποιεῖσθαι ἀπολύειν.
- 18 Πειραστῆς καὶ πειρατῆς διαφέρει. Πειραστῆς μὲν γὰρ ὁ πει-
ράζων. πειρατῆς δὲ ὁ θαλάσσιος ληστῆς, καὶ Νεῖλος, τὰς δια-
λυθείσας σανίδας καταλιπόντες τοῖς πειραταῖς.
- 19 Πεῖρα καὶ πῆρα διαφέρει. Πεῖρα μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη τε
καὶ ἐμπειρία. πῆρα δὲ τὸ ἱατρικὸν ἐγχειρίδιον, καὶ δέρμα τι ἀρ-
τοφόρον, ὃ ἐπὶ τῶν ὤμων φέρουσιν οἱ ποιμένες.
- 20 Πηδάλιον καὶ πληθρίον διαφέρει. Πηδάλιον μὲν γὰρ νεὸς.
πληθρίον δὲ σχεδία.
- 21 Πῆ καὶ ποῖ (α) καὶ ποῦ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ πῆ καὶ ποῖ εἰς
τόπον, οἷον πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη; τὸ δὲ ποῦ ἐν τόπῳ, οἷον,

Ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἑκτορα;

Ἦθ' ἀμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες, ποῦ ἀπέρχῃ; δέον, εἰπεῖν, πῆ
ἀπέρχῃ;

- 22 Πλεῖν τοῦ ἀποπλεῖν καὶ παραπλεῖν καὶ περιπλεῖν διαφέρει.
Πλεῖν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κατ' εὐθὺ πλέειν. ἀποπλεῖν δὲ τὸ ἐκ
τόπου τινὸς ἀπαίρειν. παραπλεῖν δὲ τὸ τόπον τινὰ διὰ πλοίου
διέρχεσθαι. περιπλεῖν δὲ τὸ περὶ σκάφοι ἀναστρέφεσθαι περὶ τὸν
αὐτὸν τόπον.
- 23 Πλούσιος εὐπόρου, ἀφνειοῦς, (α) ὀλβίου καὶ εὐτυχοῦς διαφέ-
ρει. Πλούσιος μὲν γὰρ ὁ πολυούσιος, ὁ πολλὰν ἔχων οὐσίαν. εὐ-
πορος δὲ ὁ πρὸς τὰς ἐπιβαλλούσας τύχας ἀνενδεής. ἀφνειὸς δὲ
ὁ ἀπ' ἐνιαυτοῦ τὴν τροφὴν συλλέγων. ἑνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός. ὀλ-
βιος δὲ ὁ τελείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων, οἷον ὀλβίος. εὐτυχὴς
δὲ ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως.

21. (2) Πῆ, καὶ ποῖ] ἴδε Ὀμ. Ἰλ. Ζ. 377 καὶ Κ. 406.

23. (2) Ἰδε Θωμ. Μαγ. ὁ Κύριλλος λέγει, τί διαφέρει πλούσιος, εὐ-
πορος, ἀφνειὸς, ὀλβίος; Θουκυδ. Α'. 13 χρήματά τε δυνατοῖ-
ήσαν, ὡς καὶ τοῖς παλαιαῖς ποιηταῖς δεδῶλωται. ἀφνειὸν γὰρ ἐπωνόμασαν τὸ χω-
ρὶον Ὀμ. Ὀδυσσ. Α. 165 ἢ ἀφνειότεροι χρυσαῖοι τε ἰσθῆτός τε.

- 24 Πλῆμαι καὶ πλῆμναι διαφέρουσι. Πλῆμαι μὲν γὰρ αἱ πλημμυρίδες τῶν ποταμῶν. πλῆμναι δὲ αἱ τῶν τροχῶν σύριγγες.
- 25 Πλῆθος καὶ ὄχλος διαφέρει. Πλῆθος μὲν γάρ ἐστι σύστημα τινῶν. ὄχλος δὲ κυρίως ἡ ὄχλησις.
- 26 Πλοῦσοι εὐπόρων διαφέρουσιν. οἱ μὲν γὰρ πλούσιοι οὐ πάντως εὐποροῦνται, ἀλλὰ ἐκ τινῶν περιστάσεων, καὶ ἀποροῦνται ποτὲ χρημάτων ἢ ἄλλου τινός. οἱ δὲ εὐποροὶ καὶ μὴ πλουτῶσιν, ὧν δέονται ἔχουσι. τινὲς δὲ εὐπορίαν μὲν τὸν μέτριον πλοῦτον ἡγοῦνται. πλοῦτον δὲ τὴν μεγάλην εὐπορίαν.
- 27 Πολεμικὸς καὶ αἰχμητὴς διαφέρει. Πολεμικὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐμπείρως πολεμῶν. αἰχμητὴς δὲ ὁ ἐμπείρως τοῖς κατὰ πόλεμον ὅπλοις χρώμενος.
- 28 Πόμα καὶ πῶμα διχῶς λέγουσι. τὸ μὲν γὰρ ἀπλοῦν, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἐν δὲ συνθέτοις μόνον διὰ τοῦ ω μεγάλου, οἷον γαλακτοπωτεῖν καὶ ὕδροπωτεῖν.
- 29 Πομπή καὶ πομπεία διαφέρει. Πομπή μὲν γὰρ ἦν τοῖς θεοῖς πέμπουσι. πομπεία δὲ ἡ λοιδορία. Δημοσθένης. (α) τῆς δὲ πομπείας ταύτης ὕστερον.
- 30 Παῤῥησία καὶ παρουσία διαφέρει. Παῤῥησία μὲν γὰρ ἡ διὰ λόγων πρὸς τινὰ οἰκείωσις. παρουσία δὲ ἡ ἐπέλευσις.
- 31 Πολίτης καὶ πατριώτης διαφέρει. Πολίτης μὲν γὰρ ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐλεύθερος ἐλευθέρῳ. πατριώτης δὲ ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας δούλος δούλῳ. ἡ γὰρ πατρίς καὶ ἐπὶ τῆς χώρας τίττεται, ὥς τὸ, τοῖσι δ' ἄρκυρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ ἐ νέεσθαι.

Ἐν νευσὶ γλαφυρῇσι Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν (α).

Οὐ γὰρ πάντες ἐκ μιᾶς ἦσαν πατρίδος, ἀλλ' ἐκ μιᾶς χώρας.

- 32 Πόλις καὶ ἄστυ διαφέρει. Πόλις μὲν γὰρ καὶ ὁ τόπος καὶ οἱ κατοικοῦντες, ἡγοῦν τὸ συναμφότερον. ἄστυ δὲ μόνον ὁ τόπος.

φράζω νῦν ὅπως καὶ πόλιν καὶ ἄστυ σαώσης (α).

29. (α) Δημοσθένης] εἰς τὸν περὶ Στεφάνου.

31. (α) Ὁμ. Ἰλ. Β. 457.

32. (α) Ὁμ. Ἰλ. Ρ. 144 φράζω νῦν ὅπως καὶ πόλιν καὶ ἄστυ σαώσης.

- 33 Ποιεῖν τοῦ περιποιεῖν διαφέρει. Ποιεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ κατὰ σκευάζειν τί. περιποιεῖν δὲ τὸ περικτᾶσθαι, ἢ κοσμεῖν.
- 34 Πόνηρον βαρυτονούμενον ὡς σόλοικον. καὶ πονηρὸν ὀξύτονου-
μενον ὡς κυδοιμόν. φασὶ διαφέρειν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. ὁμοίως
μόχθηρον καὶ μοχθηρὸν. πονηρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὀξύτῳ ὁ κα-
κοῦθος. πόνηρος δὲ ὁ ἐπίπονος. ἀτόπως φησὶ Τρόφων. καὶ τὰ
φαῦλα μόχθηρα λέγομεν. κατὰ δ' ὀξύτητά φησι καὶ ἐπ' ἐμφύ-
χων. μοχθηρὰς γέτοι τέχνης δημιουργήματα φασὲν εἶναι. εἰ δὴ τὰ
τοῦ τύπου κεκοινώνηκεν, ἅμω ὀφείλει καὶ τῶν αὐτῶν τόνων
μετέχειν. ὅτι ὀξύτονεῖν ἀπαιτεῖ ὁ λόγος βίᾳ ἀνάγκης. πᾶν γὰρ
παρώνυμον εἰς ῥος λήγον παρασχηματιζόμενον τοῖς γένεσιν ὀξύ-
τονεῖται, οἷον κάματος, καματηρός. ὀλισθος, ὀλισθηρός. μέλι,
μελιτηρός. τόλμα, τολμηρός. νόσος, νοσηρός. εἰ δὴ πόνος καὶ
μόχθος τὰ πρωτότυπα, πονηρός καὶ μοχθηρός ῥητέον ὀξύτῳ.
εἰδ' οἱ Ἀττικοὶ βαρυτονοῦσιν, οὐ θαυμαστόν ἐστι. χαίρουσι γὰρ
τῇ βαρύτητι. ἄδελφοι γοῦν λέγουσι τὴν πρώτην ὀξύτονουντες.
ὡς ἀπελθέ φησιν ὁ Τρόφων παρατιθέμενος Φιλήμονα τὸν ἀγχι-
νέα. (α) ὡς Θεττάλην, ὡς Μυρτάλην. καὶ χάριεν τὴν πρώτην
συλλαβὴν ὀξύτονουντες. ὥς τε οὐκ εἰς διαστολήν φησι τοῦ ση-
μαινομένου εὖρον τὴν βαρύτητα, ἀλλ' ὡς ἔθος ἐκπληροῦντες
οὕτω προηνέγκαντο.
- 35 Πῆ καὶ ποῦ παρὰ τοῖς Ἀωριεῦσι τὴν εἰς τόπον σημασίαν δη-
λοῖ. πῆ μὲν τὴν ἐπὶ τόπῳ. ποῦ δὲ τὴν ἐκ τόπου.
- 36 Πονεῖν καὶ ἀλγεῖν διαφέρει. Πονεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐνεργεῖν.
ἀλγεῖν δὲ τὸ ὀδυᾶσθαι.
- 37 Πότος βαρυτόνως καὶ ποτός ὀξύτόνως διαφέρει. Πότος μὲν
γάρ ἐστι βαρυτόνως τὸ συμπόσιον.

ὡς Μένανδρος.

Πότοι συνεχεῖς κύβοι.

Ὁξύτόνως δὲ αὐτὸ τὸ ἔκπομα, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀν-
δρωτίωνος, ἑρωτοῦ καὶ ποτοῦ μεταλαβεῖν.

- 38 Πολύτιμος καὶ πολυτίμητος διαφέρει. Πολύτιμος μὲν γάρ

34. (α) Ὁ Φιλήμων ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀμεινιάδου, ἡ δὲ Αἰξωνή δῆμος
τῆς Ἀττικῆς μεταξύ Ἀλιμουῦντος καὶ Ἀλῶν.

ἔστιν, ὁ πολλῆς τιμῆς ἡγορασμένος ἄνθρωπος. πολυτίμητος (α)
 δὲ ὁ πολλῆς τιμῆς ἄξιος, ὡς τοὺς θεοὺς πολυτιμήτους λέγομεν.

39 Πρεσβεύεσθαι καὶ πρεσβεύειν διαφέρει. Πρεσβεύεσθαι μὲν γὰρ
 τὸ πέμπειν πρέσβεις, πρεσβεύειν δὲ τὸ πέμπεσθαι πρεσβευτὴν
 οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι.

40 Πρόξενος καὶ Ἰδιόξενος καὶ Δορύξενος διαφέρει. πρόξενος πό-
 λεως καὶ ἔθνους, ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ, ξένος δ' ὁ εἰς ἑνός. ὁ δὲ
 αὐτὸς καὶ Ἰδιόξενος. οὐκ ὁρθῶς οὖν Εὐριπίδης ἐν Τηλέφῳ, πρό-
 ξενον εἶρηκε τὸν Ἰδιόξενον.

Κακὸς τις ἐστὶ πριξένῳ σοι χρώμενος.

Δορύξενος δὲ ὁ κατὰ πόλεμον γενόμενος φίλος. ἀλεῖς γὰρ ξενίων
 τυχὼν ἀφρίθη πρὸς τοῦ πολεμίου λύτρα λαβόντος μναδῆν ἢ τε-
 ταγμένην κομίσας δὲ καὶ φυλάξας τὴν πίστιν ἐγένετο φίλος,
 καὶ Δορύξενος ἐκαλεῖτο.

41 Προτέρα καὶ προτεραία διαφέρει. Προτέρα μὲν γὰρ ἐπὶ τά-
 ξεως, προτεραία δὲ ἐπὶ μόνῃς ἡμέρας.

42 Πρῶτος καὶ πρότερος διαφέρει. πρῶτος μὲν γὰρ ἐπὶ πολλῶν.
 πρότερος δὲ ἐπὶ δύο. καὶ τῷ μὲν πρώτῳ ἀκόλουθός ἐστιν ὁ
 ὑστατός. τῷ δὲ προτέρῳ, ὑστερός. καὶ πρότερος μὲν ἐπὶ τά-
 ξεως, πρῶτος δὲ ἐπὶ ποιότητος, καὶ ὅταν ἐπὶ ἀγάλλματος λέ-
 γωμεν· πρώτως ἔχειν τῇ τέχνῃ, οἷον ἐξόχως. Πλάτων γοῦν
 διαιρούμενος τὰς πολιτείας, τὴν μὲν πρώτως ἔχειν φησί, τὴν δὲ
 ὑστερώς. δηλονότι, ἡ μὲν πρωτεύει, ἡ δὲ ἑπεται. εἰ δὲ τις εἴποι
 πρότερον ἦλθον εἰς Ἀθήνας, ἀμαρτάνει, πρῶτον γὰρ χρή.

43 Πρυτανεία τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν δωκούντων τὴν δι-
 κην. ἦν δὲ τὰ ἐπιδέκατα τοῦ τιμήματος τῆς δίκης. πρυτανεία
 δὲ θηλυκῶς ὁ χρόνος. διήρητό γὰρ παρὰ Ἀθηναίους ὁ ἑνιαυτός
 εἰς δέκα πρυτανείας, ὅσαι καὶ αἱ φυλαὶ ἦσαν, καὶ ἐπρυτάνευον
 ἐκάστη φυλὴ κατ' ἑνιαυτὸν ἅπαξ. ὅθεν καὶ τοὺς μισθοὺς, καὶ τὰ
 ἐνοίκια καὶ τὰς πρυτανείας κατὰ μῆνα ἐτέλουν.

44 Πρὸ μοίρας καὶ πρὸ ὥρας διαφέρει. πρὸ μοίρας μὲν γὰρ ὁ
 βιαίως ἀποθανών. πρὸ ὥρας δὲ ὁ ἐν νεότητι.

45 Πρεσβεύοντα καὶ πρεσβεύουσι διαφέρει. Πρεσβεύοντα μὲν
 γὰρ οἱ τοὺς πρέσβεις χειροτονοῦντες καὶ πέμποντες. πρεσβεύουσι
 δὲ οἱ χειροτονούμενοι ἐπὶ τὴν πρεσβείαν.

46 Πρέσβεις οἱ πρεσβευταί. Πρέσβης δὲ οὐδέποτε λέγεται. τὸ γὰρ ἐνικὸν πρεσβευτῆς ἀνέγνωσται.

47 Πρότερος· καὶ πρῶτος διαφέρει. Πρότερος μὲν ἐπὶ δυοῖν τάσσεται, ὡς Ὅμηρος ἐπὶ Τληπόλεμος καὶ Σαρπηδόνας.

Τοῦ καὶ Τληπόλεμος πρότερος (α).

Τὸ δὲ πρῶτος ἐπὶ πολλῶν.

Ἦρτο πολὺ πρῶτος ἀνὰ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων (β).

48 Πρωτότοκος μὲν προπαροξυτόνως ὁ πρότερον τεχθεὶς. πρωτοτόκος (α) δὲ παροξυτόνως ἢ πρῶτον τεκούσα.

49 Προσπταίνει μὲν λέγεται τοῖς κάτω μέρεσιν, ἢ ποσὶν, ἢ κνήμη. προσκρούειν δὲ τοῖς ἄνω καὶ κεφαλῇ.

50 Πείθεσθαι μὲν τὸ ἐκουσίως συγκατατίθεσθαι. πειθαρχεῖν δὲ τὸ κελεύοντι πεισθῆναι.

51 Πυθὼν θηλυκῶς καὶ ὀξυτόνως, ὁ τόπος. βαρυτόνως δὲ καὶ ἀρσενικῶς, ὁ δράκων.

52 Πῦς καὶ ποῖ, καὶ πεῖ, καὶ πῶ διαφέρει πρὸς τοῖς Δωριεῦσι. τὸ μὲν γὰρ πῦς, καὶ ποῖ τὴν εἰς τόπον σημασίαν δηλοῖ. τὸ δὲ πεῖ τὴν ἐν τόπῳ, τὸ δὲ πῶ τὴν ἐκ τόπου. ὥστ' οἱ Δωρίζοντες καὶ λέγοντες, πεῖ πορεύη, ἀμαρτάνουσι. δεόν γὰρ, πῶ πορεύη, τὸ γὰρ πεῖ τὴν ἐν τόπῳ σχεσιν δηλοῖ, Σώφρων.

Πεῖ γὰρ ἄσφαλτος, ποῖος εἰλίσκῳ πεῖται;

Ἀντὶ τοῦ ποῦ. ὅταν δ' εἰς τόπον θέλῃ εἰπεῖν, φησὶ,

πῶς ἐς μυχὸν καταδύη; εἰς τίνα, ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα μυχόν;

Ῥάφρον καὶ ῥαφνὶς διαφέρει. Ῥάφρον μὲν γὰρ Ἀττικοὶ λέγουσι τὴν παρ' ἡμῖν κράμβην. ῥαφνίδα δὲ τὴν παρ' ἡμῖν ῥάπανον.

47. (α) Ὅμ. Ἰλ. Ε. 632 (β) Ἰλ. Π. 163.

48. (α) Ὅμ. Ἰλ. Ρ. 5 πρωτοτόκος, κινυρὴ, οὐ πρὶν εἶδῃα τόκοιο.

- 2 ῥέφανον καὶ ῥάρφανον διαφέρει, παρ' Ἰωσι καὶ Ἀττικοῖς. ῥέφανον μὲν, ἦν καὶ ἡμεῖς φαμεν. ῥάρφανον δὲ, τὴν κράμβην.
- 3 ῥεῖθρον ῥεύματος διαφέρει. ῥεῖθρον μὲν γάρ ἐστιν ὁ τόπος δι' οὗ φέρεται τὸ ρεῦμα. ρεῦμα δὲ αὐτὸ τὸ ὕδωρ. (α)
- 4 ῥάδιον μὲν τὸ εὐδοῦν, τὸ ῥᾶστα τῇ ὁδῷ ἐπιτελούμενον. εὐχερὲς δὲ τὸ ταῖν χεροῖν ταχέως ἐπιτελεσθέν. εὐπετεῖς δὲ τὸ ἐμπεςδὸν εἰς εὐμάρειαν.
- 5 ῥίς καὶ ῥύγχος διαφέρει. ῥίς μὲν γὰρ λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπου. ῥύγχος δὲ ἐπὶ ἀλόγου ζώου (α).
- 6 ῥίς καὶ μυκτῆρ διαφέρει. ῥίς μὲν γὰρ λέγεται ἡ ἀπὸ τοῦ μεσοφρύου καταγωγή μέχρι τοῦ χεῖλους. μυκτῆρες δὲ αἱ τῶν ῥινῶν κατατρήσεις, δι' ὧν ἔξεῖσι τὸ ὑγρὸν ἀπομασσόμενον.
- 7 ῥοιά μὲν μετὰ τοῦ ι τὸ δένδρον. ῥοά δὲ ὁ καρπός.
ῥόδον καὶ ῥοδωνιά καὶ ῥοδῇ διαφέρει. ῥόδον μὲν γὰρ τὸ ἄνθος, ῥοδωνιά δὲ, ὁ τόπος. ῥοδῇ δὲ, τὸ φυτόν.

Ῥαρχίλογος.

Ῥεχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο.

Ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος.

- 8 ῥύεσθαι καὶ ἐρρύεσθαι διαφέρει. Ἀριστοξένος (α) ἐν τῷ πρώτῳ τραγωδοποιῶν περὶ νεωτέρων οὕτω φησὶ κατὰ λέξιν. ῥύεσθαι καὶ ἐρρύεσθαι διαφορὰν ἔχει πρὸς ἄλληλα. τὸ μὲν γὰρ ῥύεσθαι ἐκ θανάτου ἔλκειν, τὸ δὲ ἐρρύεσθαι φυλάττειν.

3. (α) Αἰσχ. Περσ. 497. Ἰδωνίδ' αἶαν. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ Θεός—Χειμῶν ἄωρον ὥρσε, πύγνυσιν δὲ πᾶν—Ῥεῖθρον ἀγνοῦ Στυμόνος. θεοῦς δέ τις. Θωμ. Μαγ. Ῥεῦμα δὲ καὶ ῥόθιον αὐτὸ τὸ ὕδωρ. Ῥόθιον μὲν τοι οὐ μόνον ἐπὶ ποταμοῦ, ἀλλὰ καὶ μετὰ κύτπου κύμα. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ. ὥς δὲ εὐρα τὴν θαλάτταν αἵματι καὶ ῥοθίῳ ζέουσιν.

5. (α) Ὁ Μοσχόπ. λέγει. Ῥίς ἐπὶ ἀνθρώπων, Ῥύγχος ἐπὶ κυνῶν, Ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέων.

8. (α) Ἰδε ὅπισθ. § 18 τῆς Α.

1 Σταθῆναι καὶ στήναι διαφέρει. Σταθῆναι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ὄρ' ἑτέρου. στήναι δὲ τὸ κατ' ἰδίαν ὄρμην καὶ προαίρεσιν, οἷον, ἐστάθη ὁ ἀνδριάς ὑφ' ἑτέρου, ἐστάθη ἡ νόσος, ἐστὴ δ' ὁ ἄνθρωπος δι' αὐτοῦ.

2 Στάχυσ βραχέως τὸ ἐνικόν. ἐκτεταμένως τὸ πληθυντικόν.

3 Σταφύλῃν ὄξυτονητέον, ὡς ἄλκην. καὶ σταφύλῃν βαρυτόνως, ὡς μελίτην. διαφέρειν φησὶ Πτολεμαῖος ἐν δευτέρᾳ περὶ τῶν ἐν Ὀδυσσεΐᾳ προσωδιῶν, τὸ μὲν γὰρ βαρυτονούμενον φησὶν ὄνομα ἐπὶ τῆς καθήμενης μολὺβδου, παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι τίθεται. τὸ δ' ὄξυτονούμενον ἐπὶ ὀπώρας· ὁ αὐτὸς πάλιν ἐν δευτέρᾳ τῶν ἐν Ἰλιάδι προσωδιῶν κατὰ λέξιν, φησὶν οὕτως,

Σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἔχουσα. (α)

Σταφύλη βαρυτόνως ὡς Νιόβη. οὐ γὰρ ἐστὶν ὁμοιον τῇ συκῇ. τοῦτο γὰρ διαιρεῖται συκὴν. ἐκεῖνο δ' οὐ διαιρεῖται. Ἡρακλείδης (β) ὁ ἡμέτερος φησὶν, ἡμαρτῆσθαι δοκεῖ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ὄξυτονούμενον τοῦνομα. οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς τὴν ληγόντων θηλικῶν ὀνομάτων μετέχον γένους τοῦ οὐδετέρου παρατελευτῶντος τοῦ υ' ὄξυτονεῖται, ἀλλὰ πάντα τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρυτονεῖται. κατὰ τὸ υ' μὴ ὄξυτονούμενα, ἀλλὰ βαρυτονοῦντα τὸ στοιχεῖον ἔχει, οἷον κοιδύλη, δαμύλη, φεσύλη, ἐδύλη. δοκεῖ δ' αὕτη μία τῶν τιθηνησαμένων τὸν Διόνυσον, ὡς ὁ Λυκαῦργος, Ζεὺς κατ' ἡγάθεον νηστήιον ἐδύλη. (γ), ἔθεν καὶ τὸ σταφύλη βαρυτονητέον. οἱ ὄξυτονοῦντές φασιν, ὅτι ἀπὸ βαρυτόνως ἀρσενικῶν εἰς ὅς ληγόντων τὰ εἰς τὴν λήγοντα θηλυκὰ ὄξυτονεῖται. ἢ ἐὰν τὰ ἀρσενικὰ ὄξυτονεῖται, τὰ θηλυκὰ βαρυτονηθήσεται, οἷον πόθος ποθή. νόμος νομή. ὦνος ὠνή. τόμος τομή. φόνος φονά.

Ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσι (δ).

καὶ τοῦμπαλιν δανὸς δανάη. ἐπεὶ οὖν καὶ ἐπὶ τούτου τὸ ἀρσενικόν ἐστὶ στάφυλος. (οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ τοῦ Διονύσου υἱός,)

3, (α) Τῶν ἐν Ἰλιάδι] Ὀμ. Ἰλ. Β. 765. (β) Οὗτος δ' Ἡρακλείδης δὲν εἶναι ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν 4 § τῆς I, ἀλλ' ἕτερος, ἐκεῖνος μὲν καλεῖται Ποντικός, οὗτος δὲ Ἀλεξανδρεὺς. (γ) Ζεὺς κατ' ἡγάθεον νηστήιον, ἐδύλη] Εὐρηται γὰρ. Σίεε κατ' ἡγάθεον Νυσήϊον ἐδύλη. (δ) Ὀμ. Ἰλ. Κ. 521.

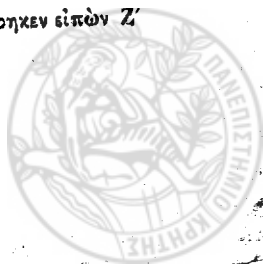

τὸ θηλυκὸν σταφυλὴ ὀξυτονηθήσεται. πρὸς οὐδ' ῥητέον, ἰδού κόγγχος κόγχη, καὶ οὐκ ὀξυτονεῖται. φίλος φίλη. μόνος μόνη. μῦλος μύλη. καὶ ἐπὶ τῶν ὀξυτόνων. καλὸς καλή. σοφὸς σοφή. καὶ τὰ θηλυκὰ οὐ βαρύνεται, ἀλλ' ὁμοτονεῖ τοῖς μὲν βαρυτόνοις τὰ βαρύτονα, τοῖς δὲ ὀξυτόνοις τὰ ὀξύτονα, ὅθεν οὐ παράδοξον καὶ ἀπὸ τοῦ στάφυλος βαρυτόνου ὀνόματος καὶ τὸ θηλυκὸν βαρυτονεῖν σταφύλη, ὡς ἐδύλη. τινὲς δὲ βοηθοῦντες τῇ συνηθείᾳ, καὶ ὀξυτονεῖν βουλόμενοι φασίν, ὅτι ὅσα τοῦ αὐτοῦ ἀπαράλλακτως ἔχεται σηματομένου ὁμοτονεῖ. ὅσα δὲ διαλλάσσει τῶν σηματομένων οὐκέτι. ὁ μὲν οὖν φίλος καὶ φίλη, καὶ ξένος ξένη, καὶ τὰ προκείμενα, ἀπαράλλακτά ἐστι, διὸ ὁμοτονεῖ. τὰ δὲ διαφέροντα οὐκέτι. καθάπερ γὰρ χόλος χολή. καὶ τρόπος τροπή. καὶ νόμος νομή. γόνος γονή. δόμος δομή. στρόφος στροφή. πόθος ποθή. περὶ τούτου οὖν ἐν ἄλλοις ἐντελῶς εἴρηται ὅτι διαφέρει. εἰ οὖν ἐστὶ στάφυλος ἀρσενικόν, διαφέρει δὲ τῷ σηματομένῳ ἢ σταφυλῇ· ὁπώρα δὲ ὄντως ὀξύνεται, τὸ μὲν τοι προκείμενον τοῦ Ἡρακλείδους παρατήρημα ἰσχυρόν, καθὰ παραγγέλλεται ὀξυτονεῖν, οὐ μόνον διὰ τὰ παρακολουθοῦντα τῷ ὀνόματι, ἀλλ' ὅτι καὶ ὑπὲρ δύω ἐστὶ συλλαβάς. τὰ γὰρ προκείμενα δισυλλαβα. ὥστε οὐδὲ τὴν ὁπώραν ὀξυτονεῖν ἀναλογία ἐπιτρέπει. ἀλλὰ καὶ ἡ Πτολεμαίου ἀθετεῖται παρατήρησις, καθ' ἣν διαφέρειν φησὶ τοῖς τόνοις τοῦνομα καὶ τῷ σηματομένῳ.

4. Σημεῖον καὶ τεκμήριον διαφέρει. Αντιφῶν(α) ἐν τῇ τέχνῃ τὰ παροιχόμενα σημεῖοις πιστεύεσθαι. τὰ δὲ μέλλοντα τεκμηρίοις.
5. * Σημεῖον τέρατος διαφέρει. Σημεῖον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῦ αἵρος γενόμενον. τέρας δὲ τὸ ἐν τῇ γῇ.
6. Σισύρα καὶ σίσυρμα διαφέρει. Σισύρα μὲν γὰρ τὸ ἐκ τῶν τετριχωμένων δερμάτων ἀναποίητον στεγαστρὸν. σίσυρμα δὲ τὸ ἐκ τῶν κορυδῶν ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον.
7. Σηκὸς δύο σημαίνει, θεῶν τε ναόν, καὶ προβάτων περιφράγματα.
8. Σικελὸς καὶ Σικελιώτης διαφέρει. Σικελὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς Σικελίας ὢν. Σικελιώτης δὲ ὁ Σικελὸς μὲν μὴ ὢν, τὴν δὲ χώραν αὐτὴν οἰκῶν (α).

Α. (α) Ἦδε ἐπισθ. § 22 τοῦ Ε.

Β. (α) Τὴν διαφορὰν ταύτην καὶ ὁ Θουκυδίδης τειτῆρηκεν εἰπὼν Ζ'

9. Σιωπή καὶ σιγή διαφέρει. Σιωπή μὲν γάρ ἐστι κατὰσχεςις λόγου. σιγή δὲ στέρξις λόγου (α).
10. Σκήπτεσθαι καὶ σκέπτεσθαι διαφέρει. Σκήπτεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ προφασίζεσθαι, σκέπτεσθαι δὲ τὸ βουλεύεσθαι.
11. Σκῶμμα γελοίου, εὐτράπελου, καὶ γεφυριασμοῦ διαφέρει. Σκῶμμα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ διασυρμῶ τοῦ πέλας λεγόμενον, οἰονεὶ σκέμμα. γελοῖον δὲ τὸ ἐπὶ διαχύσει τῶν ἀχροατῶν χωρὶς τινος ὕβρεως. εὐτράπελον τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον. εἰρηται δὲ παρὰ τὸ εὖ τρέπεσθαι τὸν λόγον. γεφυριασμός δὲ ἀπὸ τοῦ τοῖς Ἀθηνησιν ἐπὶ γεφυρῶν ἐπιγράφειν, ἥτοι ἐμμετρα, ἢ καὶ δίχα μέτρων διασυρμούς τινῶν.
12. Σοφός καὶ συνετός διαφέρει. καὶ ὁ σοφός καὶ συνετός, ὁ δὲ συνετός οὐ πάντως σοφός.
13. Σοῖο καὶ σεῖο παρὰ ποιηταῖς κατὰ τοὺς ἀκριβῶς ἀναγινώσκοντας διαφέρει. σοῖο μὲν γάρ ἐστι σύνκρητος ἀντωνυμία. οἶον, μνήσοο (α) πατρός σοῖο. οἱ δὲ σεῖο οὐ σύνκρητος.
Σεῖο δέκεν ζῶου καὶ τοῖς τόσα δοῖεν ἄποινα, ἀντὶ τοῦ, σοῦ ζῶντος καὶ τρίς τοσαῦτα δοῖεν ἄποινα, οὐκέτι σοῦ ζῶντος. καὶ φυλάττεται ταῦτα ἄκρως παρ' Ὀμήρῳ.
14. Σπονδαὶ καὶ συνθῆκαι διαφέρει. Σπονδαὶ μὲν γάρ ἃς ἐκ πολέμου συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, ἃς ἀναγράφονται, ἐφ' οἷς διακρίνονται. οἷον συντιθεμένοι μὴ πολεμήσειν, μηδ' ἀδικήσειν ἀλλήλους. συντίθενται δὲ εἰρήνην καὶ φιλίαν πρὸς ἀλλήλους, καὶ τὸ παρὰ ταύταις προτεθὲν, ἀρχὴ γίνεται πολέμου.
15. Σπουδάζειν καὶ σπεύδειν διαφέρει. Σπουδάζειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐναντίον τοῦ παίζειν. σπεύδειν δὲ τὸ βοηθεῖν τινι καὶ συναίρεσθαι.
16. Στρατόπεδον καὶ στρατός διαφέρει. Στρατόπεδον μὲν ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡ στρατεία. στρατός δὲ τὸ στρατιωτικὸν πλῆθος. στρατεία ἐκτεταμένως τὸ πρᾶγμα. στρατιά συνεσταλμένως τὸ τῶν στρατιωτῶν πλῆθος. ἐναλλάσσει δὲ πολλάκις ἐν τῇ χρήσει.

καὶ οἱ Γαλῶν καὶ Σικελῶν τινες. 13 πρὸς τε τὰς καὶ Σικελιώτας, 32 πορευομένων δ' ἤδη τῶν Σικελιωτῶν, οἱ Σικελοὶ. 33. ὡς ἐκ τοῖς τὸ ἐν τοῖς Σικελοῖς πάθος ἐγένετο.

9. (α) Στέρξις λόγου] γρ. στέρησις λόγου.

13. (α) Μνήσοο] γρ. Μνήσαι Ὀμ. Ἠλ. Ω. 436.

- 17 Στρατός καὶ στρατεύμα καὶ στρατόπεδον διαφέρει. Στρατός μὲν γὰρ καὶ στρατεύμα κυρίως τὸ πλῆθος λέγεται. στρατόπεδον δὲ ὁ τόπος ἐν ᾧ εἰσι.
- 18 Συμμαχεῖν καὶ ἐπιμαχεῖν διαφέρει. Συμμαχεῖν μὲν γὰρ λέγουσι τὸ σὺν ἑαυτοῖς, φησὶ Δίδυμος. εἴτ' αὐτοῖς ἐπίοιεν πολέμιοι, εἴθ' ἐτέροις ἐπιστρατεύοιεν. ἐπιμαχεῖν ὅταν τοὺς ἐπιόντας ἀμύνωνται μόνον. διέσταλκε Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ λέγων Κερκυραίους Ἀθηναίους συμμαχίαν μὲν οὐ ποιήσασθαι, ἐπιμαχίαν δέ.
- 19 Σύνεργος καὶ συνεργός(α) διαφέρει. Συνεργός μὲν γὰρ ὁξυτόνως ὁ περὶ τι ἔργον ἀνεπιτίθειον συμπονῶν. σύνεργος δὲ παροξυτόνως ὁ τὸ αὐτὸ μετιῶν, οἷον σύντεχνος.
- 20 Σύγγραμμα συντάξεως διαφέρει. Σύγγραμμα μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ δίχα μέτρου λόγος ὁ προσαγορευόμενος πεζός. σύνταγμα δὲ πολεμικόν τι σύστημα. ἀρ' οὐ καὶ συνταγματάρχης ὁ τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἄρχων.
- 21 Σύνθεσις συντάξεως διαφέρει. Σύνθεσις μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ λόγος ὁ ἑμμετρος, σύνταξις δὲ ὁ λόγος ὁ πεζός.
Συμβουλὴ παραινέσεως διαφέρει. Συμβουλὴ μὲν γὰρ ἐστὶν εἰσήγησις ἀντιλογίαν ἐπιδεχομένη διὰ τὸ ἀδύλον τοῦ ἐκδησομένου. καὶ γὰρ ἐάν τις συμβουλεύσῃ πόλεμον, ἀμφίβολον εἰ συμφέρει. διὸ καὶ ἔχει τὸ ἐνιστάμενον. παραινέσις δὲ ἐστὶ συμβουλὴ ἀντίρρησην οὐκ ἐπιδεχομένη. διὰ τὸ ἐξ αὐτῆς λεγόμενον πάντως ὁμολογεῖσθαι ἀγαθόν, ὥς εἰ τις παραινέσει σωφρονεῖν. ὅπερ ἐστὶν ὁμολογημένον ἀγαθόν.
- 22 Σφάζει καὶ θῆσαι διαφέρει. Θῆσαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ θυμιάσθαι. σφάζει δὲ τὸ ἱεουργεῖσθαι τι ζῶον. καὶ Ὀμηρος τὴν διαφορὰν τετήρηκεν, οὕτω μὲν θῆσαι εἰπὼν,
Θεοῖσι δὲ θῆσαι ἀνώγει.
Πάτροκλον δὲ ἐταῖρον, ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυλάς, (α)
ἐπὶ δὲ τοῦ σφάζει.
Αὐ ἐρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν, (β)

19. (α) Θωμ. Μαγ. Συνεργός μὲν ἐστὶν ὁ περὶ τι ἔργον συμπονῶν, ὁξυτόνως. σύνεργος δὲ προπαροξυτόνως, ὁ τὸ αὐτὸ μετιῶν οἰονεῖ σύ-
τεχνος.

22. (α) Ὀμ. ἴλ. 1. 219 καὶ 220. (β) ἴλ. Α. 459.

23 Στύραξ θηλυκῶς μὲν θυμίαμα, ἀρσενικῶς δὲ τὸ ξύλον τοῦ ἀκοντίου.

24 Σχισταὶ τὰ ὑποδήματα. Εὐπολις (α) φίλοις.

Οὐ δεινὰ, ταῦτα δὲ ἀργείας φέρειν,

Σχιστάς ἐνεργεῖν.

σχιστός δὲ ἀρσενικῶς χιτῶν γυναικεῖος, Ἀπολλόδωρος ἐν Ἑφήβοις. (β)

Σχιστὸν χιτωνίσκον τινὰ ἐνδεδύκας.

25 Σχολή τὸ ἥρμα, καθὼ φημὲν, σχολῇ βადίζω, καὶ τὸ ἐν καιρῷ, καθ' ὃ λέγεται οὐκ εἶχον σχολήν. καὶ ἡ διατριβή, καὶ οἱ μαθηταί. διὸ φημὲν λαμπρὰν σχολήν.

1 Τάλαν διὰ τοῦ ν, τὸ ἐπίρρημα. διὰ δὲ τοῦ ς, ὁ ταλαίπωρος.

2 Τάπητες καὶ ἀμφιτάπητες διαφέρουσι. Τάπητες (α) μὲν γὰρ εἰσιν οἱ ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους μαλακὸν ἔχοντες. ἀμφιτάπητες δὲ οἱ ἐξ ἀμφοτέρων.

3 Ταυρόκτονος ὁ ὑπὸ ταύρου ἀναιρεθεῖς. Ταυροκτόνος ὁ ταῦρον ἀποκτείνας.

4 Τέχνη ἐπιτηδεύματος διαφέρει. Τέχνη μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀνευ

24. (α) Εὐπολις Ἰδε ὅπισθ. § 33 τῆς Α. (β) ὁ Ἀπολλόδωρος ἦτο Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιάδου, Γραμματικὸς (τῷ 146 Π.Χ.), ἐχρημάτισε μαθητὴς Ἀριστάρχου τοῦ Γραμματικοῦ. συνέγραψε χρονικὰ καὶ εἰσολογικοῖστορικά, ἅτινα ἐμπεριέχουσι τὰς μυθώδεις γενεαλογίας τῶν θεῶν καὶ ἡρώων τῶν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν. Ἐξεδόθησεν ἐν Παριείοις γαλ. καὶ ἑλλην. μετὰ σημειώσεων τῷ 1805 ὑπὸ τοῦ Κλαυσερίου, εἰς δύο τόμους.

2. (α) Θωμ, Μαγ. Τάπητες οἱ ἐξ ἑνὸς μέρους μαλλὸν ἔχοντες. ἀμφιτάπητες δὲ οἱ ἐξ ἀμφοτέρων. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς ἡ δάπις τῆς δάπιδος. Συνέσις ἐν ἐπιστολῇ δάπιδα μεγάλην τῶν Αἰγυπτίων. εὐρηται δὲ καὶ τάπις, τάπιδος, καὶ δάπις, δάπιδος. ἂ πάντα παρὰ τῆς τάπιδος, ὡς οἱ Ἀττικοὶ γρῶνται, γράφε.

λόγου μὴ δυναμένη εἶναι. οἷον γραμματικὴ, ῥητορικὴ. ἐπιτή-
δευμα δὲ, τὸ λόγου χρῆσιν, οἷον χαλκευτικὴ, τεκτονικὴ.

5 Τεχνίτης καὶ βάναισος διαφέρει. Τεχνίτης μὲν γάρ ἐστιν ὁ
λογικῆς τινος τέχνης ἐμπειρος καθεστώς. βάναισος δὲ ὁ διὰ
λόγου τινὸς ἐπιτηδεύματος.

6 Τέτραρχμον καὶ τετράδραχμον διαφέρει. Τέτραρχμον μὲν γάρ
ἐστιν τὸ νόμισμα, τετράδραχμον δὲ τῶν τεσσάρων δραχμῶν.

7 Τέρας σημείου διαφέρει, τὸ μὲν γὰρ τέρας παρὰ φύσιν γίνε-
ται. τὸ δὲ σημεῖον παρὰ συνήθειαν.

8 Τεχνάσματα καὶ τεχνήματα διαφέρει. Τεχνάσματα μὲν γάρ
τὰ κακουργήματα. τεχνήματα δὲ αἱ τέχναι.

9 Τείχη καὶ τειχεῖα διαφέρει. Τείχη μὲν γάρ ἐστι τὰ τῶν πό-
λεων. τειχεῖα δὲ τὰ τῶν οἰκιῶν.

10 Τήθη καὶ τηθὶς διαφέρει. Τήθη μὲν γάρ ἐστιν ἡ τοῦ παιδὸς
τροφός. ταύτας δ' ἔνιοι μαιῖα καὶ μάμμια καλοῦσι. τηθὶς δὲ
ἐστιν ἡ τοῦ πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφὴ, ἣν ἔνιοι θείαν καλοῦσι(α).

11 Τιτθὴ καὶ τροφός καὶ τιτηνός διαφέρει. Τιτθὴ μὲν γάρ ἐστιν
ἡ μαστὸν παρέχουσα. τροφός δὲ καὶ τιτηνός τὴν ἄλλην ἐπιμέ-
λειαν ποιουμένη τοῦ παιδὸς καὶ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν.

12 Τιμωρεῖσθαι καὶ τιμωρεῖν διαφέρει. Τιμωρεῖσθαι μὲν γάρ ἐστι
τὸ κολάζειν. τιμωρεῖν δὲ τὸ βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις.

13 Τίθησι καὶ τίθενται διαφέρει. Τίθησι μὲν γάρ τὸν νόμον ὁ
νομοθέτης. τίθενται δὲ τὸν νόμον οἱ δικάζοντες καὶ αἰροῦμενοι.

14 Τοῦνεκα καὶ οὐνεκα διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ τοῦνεκα ἐστὶ τού-
του ἕνεκα, τὸ δὲ οὐνεκα ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἀμαρτάνει οὖν ὁ Καλλι-
μαχος (α) ἐν Ἑκίλῃ κατὰ δύο τρόπους λέγων,

Τοῦνεκεν Αἰγεὺς ἔσχεν.

ὅτι δὲ δέον εἶπεῖν οὐνεκα, τοῦνεκεν εἶπε. καὶ ὅτι ἀντὶ
τοῦ κα, κεν εἶπεν.

15 Τιμωρεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι διαφέρει. Τιμωρεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ
βοηθεῖν τινὶ καὶ συναίρεσθαι. τιμωρεῖσθαι δὲ τὸ κολάζειν. κα;

10. (α) Τὰ αὐτὰ σχεδὸν λέγει ὁ Ἑράκλειος τήθη καὶ τηθὶς διαφέρει,
τήθη μὲν ἐστὶν ἡ μάμμη, τηθὶς δὲ ἡ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς ἀδελφὴ.

14. (ο) Καλλιμαχος] ὡς. ὁ παρ. § 19 τῆς Α.

συντάσσοισι. τιμωρῶ τῷ φίλῳ, ἀντὶ τοῦ βοηθῶ. τιμωροῦμαι τὸν ἐχθρὸν, ἀντὶ τοῦ κολάζω.

16 Τίθεται νόμον καὶ τίθησι διαφέρει. Τίθησι μὲν γάρ, ὁ εἰσφέρων. τίθεται δὲ, ὁ κυρῶν.

17 Τόμος καὶ τομὸς διαφέρει. Τόμος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τεμνόμενος χάρτης. τομὸς δὲ, ὁ τέμνων σίδηρος.

18 Τριετες βαρυτόνως, καὶ τριετὲς ὀξυτόνως διαφέρει, φησὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης. ἐὰν μὲν γὰρ βαρυτονήσωμεν, ἔσται ἐπὶ χρόνου. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς φησιν·

ὥς τριετες μὲν ἔλθῃ δόλῳ· (α) ἐὰν δὲ ὀξυτονήσωμεν τριετὲς, ὥς εὐφύες, ἔσται ἐπὶ ἡλικίας, οἷον τριετὲς τὸ παιδίον. ὅθεν τὸ ἐξετὲς ἀδμήτην. (β) χρὴ οὖν ἀναγινώσκειν, ὥς ἀξιοῖ Ἀσκαλωνίτης.

19 Τροχοὶ ὀξυτόνως, καὶ τρόχοι βαρυτόνως διαφέρουσι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, φησὶ Τρύφων ἐν δευτέρᾳ περὶ ἀττικῆς προσηδίας. τοὺς μὲν γὰρ περιφερεῖς τροχοὺς ὁμοίως ἡμῖν προφέρονται, ὀξυτονοῦντες. τρόχους δὲ βαρυτόνως λέγουσι τοὺς δρόμους. ἀναγινώσκομεν γάρ, ὥς φησι μὲν ἐν Ἀλόπῃ Εὐριπίδου.

Ὅρῳ Μένανδρον (α) τὸν δε γυμνάδα στόλον.

Στείχοντα θεωρὸν ἐκ τρόχων πεπαυμένον.

Αναλογώτερον δὲ τὸ βαρύνειν. τὰ γὰρ εἰς χος δισύλλαβα παραπελευτούς ὄντος τοῦ ο, βαρυτονεῖται. οἷον λόχος, ὄχος, βρόχος, κόγχος, κόλχος, μόσχος. οὕτω καὶ τρόχος. καὶ ἔτι τὰ παρὰ ῥήματος· εἰς ω βαρύτονα καὶ αὐτὰ βαρυτονεῖται ἰσοσυλλαβοῦντα, οἷον πλέκω πλόκος. σπείρω σπόρος. λέγω λόγος. φέρω φόρος. οὕτω καὶ τρέχω τρόχος.

20 Τραγωδοὶ, κωμωδοὶ καὶ τραγωδοποιοὶ καὶ κωμωδοποιοὶ διαφέρουσι. τραγωδοὶ μὲν γὰρ καὶ κωμωδοὶ εἰσὶν οἱ ὑποκριταὶ τῆς κωμωδίας καὶ τραγωδίας. τραγωδοποιοὶ δὲ καὶ κωμωδοποιοὶ οἱ ποιηταὶ τῶν δραμάτων.

21 Τύραννον (α) οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ βασιλείᾳς ἔτασσον, Ἡρόδοτος ἐπὶ

18. (α) Ὅμ. Ὀδυσσ. Β. 406. (β) Ἰλ. Ψ. 266 γρ. ἐξέτε, ἀδμήτην.

19. (α) Μένανδρον] ἐν ἄλλοις εὐρηται μὲν ἀνδρῶν.

21. (α) Τύραννον] Σουῖδας ἐν τῇ λέξει «Τύραννος» οἱ μεθ' Ὀμήρου

Κροίσου, τυράννου δ' ἐθνέων (ε), καὶ προβάς. τελευτήσαντος δὲ Ἀλυάττεω διεδέξατο τὴν βασιλείαν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν λιμνίαις, (γ) ἐνταῦθ' ἐτυράννευεν ὑφιπύλης πατὴρ θόας βραδύτερος τῶν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν. ἔσθ' ὅτε καὶ τὸν τύραννον βασιλεῖα ἔλεγον, ὡς Εὐπολὶς (δ) ἐν Δήμοις ἐπὶ τοῦ Πεισιστράτου.

- 22 Τῆθῃ μὲν ἐστὶ ἡ μάμμη, ἐπιτήθη δὲ, ἡ προμάμμη. τιθῇ δὲ, ἡ θεία, τιτθῇ δὲ, ἡ τροφός.

1 Ὑμνος ἐγκωμίου διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ὕμνος ἐστὶ θεῶν, τὸ δὲ ἐγκώμιον ἀνθρώπων (α).

2 Ὑπαρ ὄνειρατος διαφέρει. Ὑπαρ μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐναργὴς ὄψις. ὄνειρον δὲ, ἡ ἐν τῷ καθεύδειν φαντασία.

3 Ὑπαντῆσαι καὶ ἀπαντῆσαι διαφέρει. Ὑπαντῆσαι μὲν γὰρ ἐπὶ ὁδοῦ λέγεται. ἀπαντῆσαι δὲ, τὸ περιτυχεῖν δίκην, οἷον ἀπῆντησε κατὰ τὴν δίκην, (α) ἀντὶ τοῦ περιετυχεν.

4 Ὑπόσχεσις καὶ ἐπαγγελία διαφέρει. Ὑπιτχνεῖται μὲν γὰρ ὁ τὸ ἀξιώθην διδόναι μέλλων. ἐπαγγέλλεται δὲ ὁ δίχα παρακλησεως παρέχειν βουλόμενος (α).

5 Ὑποψία ὑφοράσεως διαφέρει. Ὑποψία μὲν γὰρ ἐστὶ καλοῦ τινος ὑπόνοια. ὑφόρασις δὲ, δόξα ἐπὶ τὸ χεῖρον.

ποιηταὶ τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσηγόρευον. (β) Ἡροδ. Α', 6. (γ) Αἱ τοῦ Ἀριστοφάνους Λήμνιαι δὲν διεσώθησαν μέχρις ἡμῶν. ἄλλοι εἶπον, ὅτι ὁ εἰρημένος Ἀριστοφάνης δὲν εἶναι ὁ Κωμικός, ἀλλ' ἕτερος Βυζάντιος. (δ) Ἴδε ἔπισθ. § 33 τῆς Α.

1. (α) Θωμ. Μαγ. Κώμας τὰς στενωποὺς. ἐφ' οὗ καὶ ἐγκώμιον, ἐγκώμιον δὲ καὶ ἔπαινος, εἰς ἀνθρώπους λέγεται. καὶ ὁ μὲν ἔπαινος ἐν βραχείῳ λόγῳ, τὸ δὲ ἐγκώμιον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς βραχείος λόγου ἐγκώμιον ἔχοντος λέγεται, καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τέχνην ἐγκωμιστικοῦ λόγου. ὕμνος δὲ ἐπὶ Θεοῦ μόνον. τὸ δὲ ὕμνω, ἐπὶ Θεοῦ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου. Αἰσχυλὸς ἐν τοῖς ἐπτά ἐπὶ Θήβαις (7) ὕμνοισ' ὑπ' ἀστῶν προμίοις πολυρρόθοις.

3. (α) Πτολ. Ἀσκλ. § 110.

4. (α) Πτολ. Ἀσκλ. § 147.

6 Ὑπάρξει τό, τε γενέσθαι, καὶ τὸ κατάρξασθαι.

7 Ὑπάγειν καὶ πορεύεσθαι διαφέρει, ὅτι τὸ πορεύεσθαι μὲν ἐστὶ τὸ βαδίζειν. ὑπάγειν δὲ τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν βοῦς ἢ ἵππους, ἢ τι τῶν τοιούτων, ὡς Ὁμηρος (α),

Ὑπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους.

Οἱ δὲ βοηθοῦντες τῇ λέξει φασὶν, ὅτι ὑπάγειν

λέγομεν ἀντὶ τοῦ προάγειν, ὥστερ ὑψηγητὴν ἀντὶ τοῦ προηγητὴν, καὶ ὑπογραμμὸν ἀντὶ τοῦ προγραμμὸν. ὡς φησι καὶ Ἀριστοφάνης (6).

Ἐγὼ δὲ ὑπαίρω τὸν ὄρκον, ἀντὶ τοῦ προαίρω.

Οὕτως οὖν καὶ ὑπάγειν λέγομεν ἀντὶ τοῦ προάγειν.

τούτέστιν εἰς τοῦμπροσθεν πορεύεσθαι. Κέχρηται τῇ λέξει Εὐπολις (γ) ἐν Βάπτταις.

Σὺ δ' ὑπαγε εἰς τοῦμπροσθεν.

1 Φακοὺς φακῆς διαφέρειν φασί. Φακοὶ οἱ ἐτι ὠμοὶ οὐχ ἐνικῶς. φακὴ δὲ (α) ἡ ἐψημένη. τετλήρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἡ διαφορά.

2 Φαυλία καὶ φυλία διαφέρει. Φαυλία μὲν γὰρ, εἶδος ἐλαίας, φυλία δὲ ἡ σχῖνος.

3 Φάκελος καὶ Σφάκελος διαφέρει. Φάκελος μὲν γὰρ ἐστὶ φορτίον ξύλων. Θουκυδίδης, (α) φακέλου ὕλης ἀργείας. Σφάκελος δὲ, ὁ μετὰ φλεγμονῆς σπασμός.

4 Φάσκωλος φασκωλίου διαφέρει. Φάσκωλος μὲν γὰρ ἐστὶν ἱματιοφορία, φασκώλιον δὲ ἐστὶν δερμάτιον.

5 Φαρμακεία γοητείας διαφέρει. Φαρμακεία μὲν γὰρ κυρίως ἡ βλάβη, ἡ διὰ δηλητηρίου τινὸς γενομένη φαρμάκου. γοητεία δὲ ἡ ὑπὸ ἐπικλήσεώς τε, καὶ ἐπασιδῆς φαρμακεύς. φαρμακὸς δὲ ὀξύ-τόνως, ὁ ἐπὶ καθάρσει τῆς πόλεως ῥιπτόμενος.

7. (α) Ὁμ. Ἰλ. Π. 148. (β) Ἰδε § 21 τοῦ Τ. (γ) Ἰδε § 33 τῆς Α.

1. (α) Ἰδε Θωμ. Μαγ. ἐν τῇ λέξει «φακῆ».

3. (α) Θουκυδ. Β'. 77. Ἰδε καὶ Εὐριπ. Ἰππολ. 353.

6 Φάσμα μὲν ἐστὶ τὸ ὅμοιον ἀληθείᾳ. φάντασμα δὲ τὸ ἑτερόμορφον. εἰδῶλον δὲ, τὸ ὅμοιον τῇ σκιᾷ. τέρας δὲ, ἐναργὲς σῶμα ἑτερόμορφον. βρέτας δὲ, τὸ ξόανον.

7 Φάγαινα μὲν λέγεται ἢ κατὰ τὰς νόσους πολυφαγία. φαγαίδενα δὲ φῦμα ἀνήκεστον.

8 Φεύγει καὶ ἀποφεύγει διαφέρει. Φεύγει μὲν γὰρ δίκην ὁ κατηγορούμενος, καὶ γὰρ ὁ κατηγορῶν διώκει, ἀποφεύγει δὲ ὁ νικήσας, καὶ λυθείς τῆς κατηγορίας (α).

9 Φθίοι καὶ φθιώται διαφέρουσι. Φθίοι (α) μὲν γὰρ οἱ ὑπὸ τῷ Πρωτσειάῳ. φησὶ γοῦν Ὅμηρος (6)

Πρὸ φθίωντε μέδονται.

Οἶον δ' οὐκ ἀπὸ πόλεως, οὐδ' ἀπὸ χώρας, ἀλλ' ἀπ' ἀνδρὸς φθίου. φθιώται δὲ οἱ ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ ἀπὸ πόλεως θεσσαλικῆς Φθίας, καὶ χώρας ὁμωνύμου.

Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα,

Ἦγνόησεν οὖν Καλλίμαχος εἰπὼν,

Οὐκέτι τὴν φθίων εἶχεν ἀνακτορίην.

10 Φιλεῖν καὶ κυεῖν διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν κυεῖν τὸ τοῖν χεῖλεσιν ἀσπάζεσθαι. φιλεῖν δὲ τὸ ἀγαπᾶν καὶ ξενίζειν.

11 Φίλος καὶ ἐταῖρος διαφέρει. Φίλοι μὲν γὰρ κοινῶς ἅπαντες οἱ τὰ τῆς φιλίας δίκαια πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντες, ἐταῖροι δὲ ἰδίως οἱ καὶ τῇ ἡλικίᾳ παραπλησίως ἔχοντες, οἱ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ καὶ ἐν τῇ συνεργείᾳ πολὺν χρόνον γεγονότες.

12 * Φλαῦρον καὶ φαῦλον διαφέρει. Φλαῦρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μικρὸν καὶ κοῦφον κακόν. Φαῦλον δὲ τὸ μέγα.

13 Φόρος καὶ φορὸς διαφέρει, Φόρος μὲν γὰρ λέγεται ὁ φέρων, οὕτω καὶ φόρος ἡ ἀναίρεσις. φορὸς δὲ, ὁ τύπος τῆς ἀναίρεσεως, καὶ φορὸς ὁ φερόμενος (α).

8. (α) Ἵδε Πτολ. Ἀσκαλ. § 6.

9. (α) Ἵδε Ὅμ. Ἰλ. N. 686 (β) Ἰλ. I. 475.

13. (α) Διονύς. Θραξ ἄλλο ἐστὶ φορὸς καὶ ἄλλο φόρος. φορὸς μὲν ἐστὶν ἄνεμος ἐπὶ ἐνεργείας, ὁ φέρων τὴν ναῦν. φόρος δὲ ὁ μερόμενος.

14 Φράσον καὶ φράσαι διαφέρει. Φράσον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ εἰπεῖν, φράσαι δὲ, ἀντὶ τοῦ διανοήθητι.

Σὺ δὲ φράσαι εἰ με σωώσεις (α).

15 Φριμάττεσθαι καὶ φρυάττεσθαι διαφέρει. Φριμάττεσθαι μὲν γὰρ τὸν τράγον φαμέν. καὶ φριμαγμός ἡ τοῦ τράγου φωνή, ὡσπερ φρυμαγμός (α) φρυάττεσθαι δὲ, τὸν ἵππον τὸν φουσῶντα καὶ γαυρώμενον (β).

16 Φρονεῖν τοῦ καταφρονεῖν διαφέρει. Φρονεῖν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ λογιζέσθαι τι καὶ ἐνθυμείσθαι. Καταφρονεῖν δὲ τὸ εὐτελίζειν καὶ ὑπερορᾶν.

17 Φερνὴ μὲν ἡ προῖξ. Φέρνιον δὲ τὸ ἀλισυτικὸν σπυρίδιον.

18 Φύλλον καὶ φῦλον διαφέρει. Φύλλον μὲν γὰρ τὸ πέταλον τοῦ δένδρου. φῦλον δὲ τὸ γένος.

19 Φωνεῖν καὶ ὠρεύεσθαι διαφέρει. Φωνεῖν μὲν γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται. ὠρεύεσθαι δὲ, ἐπὶ λύκων. παρατηρητέον δὲ, ἐπὶ τῶν λοιπῶν τὸ οἰκεῖον ἐκάστω. ὅτι βλυχᾶσθαι μὲν γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν προβάτων. μηκᾶσθαι δὲ, ἐπὶ τῶν αἰγῶν διὰ τοῦ η. μυκᾶσθαι δὲ, ἐπὶ τῶν βοῶν διὰ τοῦ υ. βρομᾶσθαι ἐπὶ ὄνων. βρυχᾶσθαι δὲ ἐπὶ λεόντων. χρεμετίζειν δὲ, ἐπὶ ἵππων. ἀραρίζειν δὲ, ἐπὶ κυνῶν παρ' Ἀθηναίους, ἀπὸ τῆς ἀρ φωνῆς, παρ' ἡμῖν δ' ὕλακτεῖν λέγεται.

20 Φωλεός καὶ κοίτη διαφέρει. Φωλεός μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν ἔρπετῶν τάσσεται. κοίτη δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων, ὥστε ἐπὶ μὲν τῶν ἔρπετῶν ῥητέον τὸ φωλεεύειν. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων τὸ κοιτάζειν. ἐπὶ δὲ τῶν ὀρνέων τὸ νοσσεύειν. ὁ γοῦν λέγων νοσσιὰν τῶν τέκνων, ἀκυρολογεῖ. τέκνα μὲν γὰρ ἀνθρώπων. νεοσσοὶ δ' ὀρνίθων. νεβροὶ δὲ ἐλάφων, σκύμνοι δὲ λεόντων. σκύλακες δὲ κυνῶν.

Χάραξ θηλυκῶς μὲν ἐπὶ τῶν τῇ ἀμπέλῳ παραδεσμουμένων. ἀρσενικῶς δὲ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις περιπηγνυμένων. ἀφ' ὧν

14. (α) Ὁμ. ἴλ. Α. 83.

15. (α) Φρυμαγμός παρὰ τοῦ φρυάζω, φρυαγμός, πλεονασμῷ τοῦ μι φρυμαγμός. (β) γαυρώμενον, εὔρηται γαυριώμενον.

λέγουσι χαρκώσαντες, ἀντὶ τοῦ περιφράξαντες. καὶ χαρᾶκώματα τὰ περιφράγματα.

2 Χαρά καὶ εὐφροσύνη καὶ τέρψις καὶ εὐθυμία καὶ ἡδονὴ καὶ ἀπόλαυσις διαφέρουσι. χαρὰ μὲν γάρ ἐστι πρόσφατος ψυχῆς ἔπαρσις καὶ διάχυσις. εὐφροσύνη δὲ πάθος χρονίου μετὰ σωφροσύνης γινόμενον. τέρψις δὲ, οἷον εὖ τέρψις καὶ ψυχαγωγία, ἀπὸ τοῦ ἀηδοῦς ἐπὶ τὸ κρεῖσσον. εὐθυμία δὲ βραχεῖα ψυχῆς χαρὰ. ἡδονὴ δὲ ἐκ ψυχῆς ἀρεστία. ἀπόλαυσις δὲ ἕξις κοινῶς ἐπὶ πάσης μεταλήψεως τασσομένη ἀγαθῆς τε καὶ φαύλης.

3 Χαιμάζειν οὐ μόνον τὸ παραχειμάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνοχλεῖν. ὡς Μένανδρος ἐν ἡνίοχῳ.

4 Χλαῖναν καὶ χλανίδα (α) διαφέρειν φησὶ Τρύφων ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ ἑλληνισμοῦ. καὶ παρατίθεται Ξενοφώντα. χλαῖνας μὲν γάρ φησι λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἐγκοιμητῶν καὶ παχέων, διὸ καὶ Ὅμηρον φάναι (β), Ἐνθάδε τ' ἐκθεῖσε πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνὴν, Δειμνία καὶ χλαῖνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα. χλανίδας δὲ τὰς φορουμένας καὶ μαλακωτέρας.

Ἀντιπίπτει τῷ παρατηρήματι,

Χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπισχών. μήποτε οὖν ἄμεινον λέγειν, τὰς μὲν χλαῖνας ἐπὶ τῶν ἐγκοιμητῶν καὶ φορουμένων, χλανίδας δὲ ἐπὶ μόνων τῶν φορουμένων, οὐκ ἔτι δὲ ἐπὶ τῶν ἐγκοιμητῶν.

7 Χλαμὺς καὶ χλαῖνα διαφέρει, καθὼς διὰ πολλῶν ἀπέδειξε Δίδυμος (α) ἐν ὑπομνήματι δευτέρῳ Ἰλιάδος. ἡ μὲν χλαῖνα ἡρωϊκὸν φόρημα. χλαμὺς δὲ μακεδονικόν, μετὰ ἐξακόσια ἔτη τῶν ἡρωϊκῶν ὀνομασθεῖσα Σαπφώ (β) (αὕτη γὰρ μέμνηται τῆς χλαμύδος) διαφέρειν φησὶ καὶ τῷ σχήματι. ἡ μὲν γὰρ χλαῖνα τετράγωνον φησὶν ἱμάτιον, ἡ δὲ χλαμὺς εἰς τέλειον περὶ τὰ κάτω συνήκται, καὶ τοὺς χρησαμένους πολὺ καὶ ἀπ' ἑλλήνων διε-

4. (α) Πτολ. Ἀσκαλ. Χλαῖνα παχὺ ἐγκοιμητρον καὶ τετράγωνον. Χλανὶς τὸ φορούμενον ἐν τῇ ἐργασίᾳ μαλακώτερον, ἢ δὲ χλαμὺς Μακεδόνων ἐστὶν εὖρημα καὶ ἔχει κυκλωτερὴ τὰ κάτω. καὶ Κύριλ. Χλαῖνα καὶ Χλανὶς διαφέρει. Χλαῖνα μὲν τὸ ἱμάτιον ἀπλῶς. Χλανὶς δὲ ἢ ἐπὶ τοὺς ὤμους ἀπηφωρμένη. Καὶ ἄλλος. Χλαμὺς τὸ περιφερές, [τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον κυκλομάντιον. (β) Ὅμ. Ὀδυσσ. Ψ· 479—480.

5. (α) Δίδυμ.] Ἰδε ὁπισθ. § 9 τῆς Θ. (β) Σαπφ. Ἰδε § 83 τῆς Α.

σπάναι. προσάγεται Ἀριστοτέλῃν, Φύλαρχον (γ), Πολέμωνα, ὅτι πολὺ διαφέρουσι.

6 Χιτώνιον καὶ χιτωνίσκος διαφέρει. Χιτωνίσκος μὲν γὰρ ὁ τοῦ ἀνδρὸς χιτῶν. χιτώνιον δὲ, τὸ τῆς γυναικὸς ἔνδυμα.

7 Χόας συνεσταλμένως τὴν ἑορτήν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν, (α) ἀκούετε λεῶς κατὰ τὰ πάτρια τῆς χάας. χοᾶς δὲ περισπωμένως ἐπὶ μέτρου τοῦ οἴνου.

8 Χορήγιον καὶ χορηγὸς διαφέρει. Χορήγιον (α) μὲν τὸ διδασκαλεῖον, καὶ χορηγὸς ὁ διδάσκαλος. χορὸς δὲ τὸ σύστημα τῶν παιδῶν καὶ τῶν ἀδόντων.

9 Χολάδες καὶ χολίκες διαφέρει. Χολάδες μὲν γὰρ τὰ ἔντερα.

Χύντο χαμαὶ χολάδες (α).

χολίκες δ' αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι. Ἀριστοφάνης βαβυλωνίσις, ἥ βοῦδαρίων τις ἀπέκτεινε ζεύγος, χολίκων ἐπιθυμῶν.

10 Χρήστας καὶ δανειστάς λεκτεον, καὶ τοὺς χρεοφειλέτας.

11 Χρηστήριον ὁ τόπος, καὶ ὁ χρησμὸς καὶ τὸ ἱερόν.

12 Χύτραι καὶ χυτρεῖα διαφέρει. Χύτραι μὲν γὰρ καὶ αὐτὰ τὰ σκεύη, καὶ τὰ χυτροπωλεῖα, χυτρεῖα δὲ τὰ τῶν χυτρῶν ὄστρακα.

† Ψάλλιον καὶ ψέλλιον (α) διαφέρει. ψάλλιον μὲν τὸ τοῦ ἵππου, ψέλλιον δὲ ἄκροις βραχίοσι περιτιθέμενον κόσμιον. οἱ Δωριεῖς ψέλλιον καλοῦσι τὸ ἄκρον. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπ' ἄκρων χειλέων λεγομένην πρωσωδίαν ψιλὴν ἐκαλέσαμεν, ὥσφῃσι Τρύφων.

(γ) Φύλαρχον] γρ. Φίλαρχον.

7. Ἀριστοφ. Ἀχαρν. 999.

8. (α) Χορήγιον] γρ. Χορηγέιον.

9. (α). Ὁμ. Ἰλ. Δ. 526.

1. (α) Πτολ. Ἀσκαλ. § 100 ψέλλιον τὸ τοῖς ἄκροις βραχίοσι τῶν γυναικῶν περιτιθέμενον χρυσοῦν κόσμημα, Ψέλλιον δὲ τὸ τοῖς ἵπποις περιτιθέμενον ἐν τῷ στόματι.

2 Ψάμαθος καὶ ἄμαθος διαφέρει. Ψάμαθον μὲν γὰρ τὴν παρα-
θαλασσίαν ἄμμον.

Ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησιν. (α)

Ἄμαθον τὴν κόνιν.

Τύχε γὰρ ἀμάθοιο βικρίας.

- 1 **Ω**ρα δασέως τοῦ ἔτους, καὶ τῆς ἡμέρας. ψιλῶς δὲ ἡ φροντίς.
2 Ὠνήσασθαι καὶ ἀγοράσαι διαφέρει. Ὠνήσασθαι μὲν γὰρ ἔστι
τὸ πρίασθαι τι τῶν πωλουμένων, ἀγοράσαι δὲ καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ
διατρίψαι.
3 Ὠτειλῇ καὶ οὐλῇ διάφέρει. Ὠτειλῇ μὲν γὰρ ἔστι τὸ πρόσφα-
τον τραῦμα, παρὰ τὸ οὐτᾶσθαι. οὐλῇ δὲ ἡ ὑγιασμένη σὰρξ ἐκ
τραύματος παλαιοῦ. ὡς Ὅμηρος (α).

Οὐλὴν τὴν ποτὲ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.

2. (x) Ὅμ. Ὀδυσσ. Γ. 38.

3. (.) Ὅμ. Ὀδυσσ. Τ. 393.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Κ. σ. 6 παρ. 5 γρ. οἷς. — Κ. σ. 8 παρ. 19 γρ. ἀνθρώπους. — Σ. σ. 8
παρ. 19 γρ. ὃ γέρον. — Κ. σ. 12 π. 34 γρ. οἶον. — Κ. σ. 42 π. 36 γρ.
οἶον. — Κ. σ. 14 π. 49 γρ. Ἀντικρὺ μὲν τὸ ἐπ' — Κ. σ. 14 π. 50 γρ. δια-
πρέπων. ἄνθρωπος δὲ, — Κ. σ. 14 π. 54 γρ. καὶ ἀναγθέντες. — Χ. σ. 15
π. 57 γρ. οἶον. — Κ. σ. 16 π. 66 γρ. οἶον. — Κ. σ. 16 π. 69 γρ. μὴ δύνα-
σθαι. — Σ. σ. 16 π. 69 γρ. ὅπου οἴχονται. — Σ. σ. 17 π. 13 γρ. καὶ ἐν προ-
σηγορίᾳ φιλοσοφίας. — Κ. σ. 21 π. 88 γρ. οἶον. — Σ. σ. 27 π. 5 γρ. πολιο-
κροτάφους. — Σ. σ. 27 π. 5 γρ. ὡς τὸ, — Σ. σ. 27 π. 5 γρ. Δαίην δαίτη —
Σ. σ. 27 π. 5 γρ. Διογ. Λαερ. — Σ. σ. 30 π. 7 γρ. δημῷ — Κ. σ. 34 π. 13
γρ. οἶον. — Σ. σ. 32 π. 19 γρ. οὗτος — Σ. σ. 32 π. 19 γρ. ὦν — Κ. σ. 43
π. 55 γρ. οἶον. — Κ. σ. 43 π. 55 γρ. οἶον. — Σ. σ. 54 π. 4 γρ. τῷ Σπυρίπκω
— Κ. σ. 52 π. 9 γρ. ἐκατέρωθεν — Κ. σ. 52 π. 40 γρ. Εὐ — Σ. σ. 60 π.
13 γρ. πανὸν. — Σ. σ. 63 π. 21 γρ. 22 — Κ. σ. 68 π. 48 γρ. προσάψασθαι
— Κ. σ. 75 π. 34 γρ. Αἰζωνέα — Κ. σ. 76 π. 43 γρ. δοκούτων.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

—0—

ΕΝ ΔΘΗΝΑΙΣ

Πανεπιστήμιον.

Οἱ τῆς Φιλολογίας κκ. φοιτηταί,
 Ἄθαν. Σακελλαρίδης
 Βασίλειος Γ. Βυθούλης
 Ἀλέξ. Ι. Παπαγιαννόπουλος
 Ἰωάννης Κ. Κόντος
 Ξενοφῶν Κ. Ρεμπότης
 Γεώρ. Β. Ἀργυρόπουλος
 Γεώργ. Πολυζωίδης
 Θεόφιλος Κανουράκης Καλύμνιος
 Ἰωάννης Ἀμπελάς »
 Ὅθων Ρέντσος
 Ἡλίας Τσιτσέλης
 Παναγ. Ἰωαννίδης
 Ἀναστ. Κ. Ζωγράφος Μακεδῶν
 Θεμιστ. Παπαδημητρίου
 Γ. Σ. Ἀσπριώτης
 Ἰάκωβος Χ. Δραγάτης
 Γ. Παπασωτηρίου
 Σπυρίδων Παναγιωτόπουλος
 Ἀλεξάνδρος Καρ.
 Παναγιώτης Οἰκονόμου
 Δ. Δημητριάδης
 Ἡλίας Ι. Σάρρας
 Σταῦρος Δ. Κυφιώτης
 Στέφανος Δ. Ρώσης
 Γεώργιος Ἀρπάκης
 Ἐλευθέριος Μυρμιδάνης
 Π. Σ. Μιχαλόπουλος
 Γ. Ἀναγκαστόπουλος

Οἱ τῆς Θεολογίας κκ. φοιτηταί,
 Ἱεροδ. Γρηγόριος Καλλιίδης
 Ἱεροδ. Χαρίτων Σ. Κανελόπουλος
 Ἱεροδ. Εὐσέβιος Σπανός
 Ἱεροδ. Νεόφ. Παναγιωτόπουλος
 Θεόδ. Ἰω. Φανουράκης Χίος
 Ἱεροδ. Ματθαῖος Βαλινάκης
 Ἱεροδ. Νικόδημος Ἀμχεόπουλος
 ἐκ Πανάρμου
 Ἰωάννης Βιρελάς Ἀχαρνεὺς
 Ζήσιμος Τυπάλδος Κεφαλλήν
 Ἰωάννης Μεσολαράς

Οἱ τῆς Νομικῆς κκ. φοιτηταί,
 Κωνσταντῖνος Δημητριάδης
 Ἀλκιβιάδης Ν. Δημητριάδης
 Ἀναστάσιος Οἰκονόμου
 Μ. Γ. Τσελεπίδης Χίος
 Νικόλαος Τριανταφυλλάκης
 Ἄνδρ. Γ. Φαρσῆς
 Παναγῆς Τυπάλδος Ἰακωβάτος
 Κεφαλλήν

Οἱ τῆς Ἱατρικῆς κκ. φοιτηταί
 Ἰωάννης Βασιλείου
 Χ. Εὐαγγελίδης
 Νικόλαος Ἀρσένης
 Οἱ ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ σχολῇ μαθηταί.
 Κωνστ. Δ. Προέδρου Θάσος
 Ἰωάννης Κ. Τσάντης ἐκ Φλαμ-
 πουραρίου τῆς Ἑπείρου
 Ζήσης Παπᾶ Ἀθανασίου ἐκ Βω-

Εούσης τῆς Ἠπείρου
 Γεωργ. Α. Μπαλάφας ἐκ Ζαγο-
 ρίου τῆς Ἠπείρου
 Βασίλειος Ν. Κραστακόπουλος
 Πύλιος
 Σπυρίδων Ἀθηναῖος
 Γεώργιος Δ. Ζαχρήτου ἐξ Ἰωαν-
 νίνων
 Εὐθύμιος Γ. Καββαθάς ἱεροδ. ἐκ
 τῆς μονῆς Δομβοῦ
 Μιχαὴλ Παπαϊωάννου ἐκ Ζαγο-
 ρίου
 Λουκάς Ἀθ. Μπάρλος
 Λέων Μεσσηνέζης
 Ἀθηνάγορας Μ. Κχλαβρός Κα-
 λύμνιος
 Οἱ ἐν τῷ Α'. Γυμνασίῳ κκ μαθηταί.
 Ἰω. Δήμου
 Ν. Δήμου
 Ν. Π. Παρίσης ἐξ Ἰδρας
 Ἀθανάσιος Παππᾶ Ἰωάννου
 Περικλῆς Ἀθ. Μαλαμμάς ἐκ Βητ-
 σοπάρας
 Ἐμμαν. Α. Φουστέρης ἐκ Θήρας
 Παναγ. Ἀσημακόπουλος ἐξ Ἀ-
 κράτης
 Στέφανος Χ.
 Δημήτριος Μαλκούτης
 Σωκράτης Ἰω. Σκέλλης
 Ἀν. Γεωργιάδης
 Σπυρίδων Μερλόκης
 Ἀθανάσιος Βίχος
 Νικ. Ἐμμ. Δηλιγιάννης
 Σωτήριος Ἀλ. Οἰκονόμου
 Κων. Ι. Παμπούκης ἐξ Ἀκράτης
 Κωνστ. Ἰ. ἐκ Θεσσαλ.

Γεώργιος Παππαπάνου
 Κυριακὸς Τσακίρης
 Μισαὴλ Συμεωνίδης
 Δημήτριος Οἰκονομίδης
 Ἐμμανουὴλ Βαλαρής
 Γεωργ. Σταυρίδης
 Γεώργ. Θεολόγης
 Κωνστ. Δαμηράλης
 Ν. Μανουλελης
 Ν. Κατριάς
 Θεμιστοκλῆς Γ. Μεταξᾶς
 Γεώργ. Ἀθαν. Οἰκονόμου
 Ἀλέξανδρος Ζῶτος
 Ἐλευθέριος
 Νικ. Χρ. Ἀποστολίδης
 Κωνστ. Σπυρίδης
 Ἰάκωβος Παππᾶ Ἐμμανουὴλ
 Βασίλειος Ἰω. Λεονάρδος
 Εὐστάθιος Λιδαράτος
 Ἰωάννης Μι.
 Σ. Ν. Πάγκαλος
 Οἱ ἐν τῷ Β'. Γυμνασίῳ κκ μαθηταί.
 Π. Τσάκωνας
 Ἀργύρης Φιλίππιδης
 Σωκράτης Ν. Παππάζογλους
 Αἰνίος
 Γεώργιος Βασιλειάδης Ξάνθιος
 Δημοσθένης Γ. Μιχέλογλος
 Σπυρίδων Πάγκαλος
 Στ. Γεννάδης Χίος
 Μ. Σωτηριάδης Μακεδὼν
 Κωνστ. Πλατανίστης Κῆρος
 Ἰωάννης Πεπῖνος ἐκ Χάλκης
 Χρήστος Γ. Παπαπαναγιώτης
 Ἀθαν. Δ. Ὁθων Λαρισσῆος
 Κ. Ι. Γαρδίκη

Ἀντώνιος Πρωτούλης
 Θεμιστ. Μ. Κανάρης
 Στᾶντος Κουμουτσόπουλος
 Ξενοφῶν Ἀργύρης
 Δημήτριος Μανούσος
 Νικόλαος Βάβρας
 Ἐπαμινώνδας Χ. Μακρῆς
 Σόλων Σμυρνιώτης
 Βασίλειος Στάνλ.
 Κωνσταντῖνος Μ.
 Γεωργίος Ἀποστόλου
 Ν. Ἀρχ. Βοσβόκης
 Γ. Κ. Βελονδάκης
 Νικολ. Βαφειάδης
 Γεώργιος Ν. Στρατηγάκης
 Πέτρος Ν. Ζαλοκώστας
 Νικ. Χ. Δημητριάδης
 Ἰωάννης Γ. Χ. Γιαννάκης
 Γεώρ. Ι. Δαμπουσιάνης
 Περικλῆς Κ. Χριστοδούλου
 Γεώρ. Ἀλευροπώλης Λαρισσαῖος
 Ι. Ν. Ξηρᾶς
 Νικόλαος Κορνάρος
 Χρῆστος Δ. Ἀλέκος Λαρισσαῖος
 Ἰω. Α. Φαρμάκης ἐξ Ἀραχῶνης
 Χρ. Συ.
 Ἀντώνιος Καλούδης
 Ἰωάν. Μόσχος τῆς Γ'. τάξεως
 Ἰπποκρ. Δ. Ἰωαννίδης Κῶος

Οἱ ἐν τῷ Δ'. Σχολαρχεῖν μαθηταί.

Π. Ῥαζέλος
 Ν. Ζουβάρης
 Ἐπαμ. Πυλιώτης
 Δημ. Μελισσιδης
 Μιχ. Καίρης

Π. Γερασίμου
 Κ. Δ. Τρίμης

Παναγ. Γ. Μαντζελόπουλος
 Νικόλαος Α. Μισυρλής
 Ἰωάννης Κριαρής
 Νικόλαος Ι. Δαμπαρᾶς
 Ἰούλιος Ἐννιγγ
 Μιχαήλ Ἀλεξίου Βουρβουτσιώτης
 Θεόδωρος Βασιλειάδης Μακεδῶν
 Ἀχιλ. Γ. Καραβίας ἐξ Ἰδραίλας
 Ν. Γ. Φιλιππίδης Μακεδῶν
 Β. Γ. Βούλγαρης
 Α. Οἰκονόμος
 Ὀδυσσεὺς Ν. Βαρθέρης
 Δ. Ι. Κομ.
 Θεόκλητος ἱεροδ. Πανουσαῖος

2 Ἀ. Θ. Μ.

Α. Ῥικάκης
 Ἀθανάσιος Κ. Οἰκονόμου

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Οἱ ἐν τῷ Γυμνασίῳ μαθηταί.

Γεωργακόπουλος
 Θεόκλητος Ἰωαννίδης ἐκ Λαύρας
 Διονύσιος Βασιλᾶς
 Χαρίλαος Α. Οἰκονόμου ἐκ Κλει-
 τωρίας
 Βασίλειος Δουβας
 Χαρῆλ. Γεωργακόπουλος ἐκ Τε-
 μένης Αἰγίου
 Γεώρ. Χαϊδόπουλος ἐκ Σουδενῶν
 Γεώρ. Ἰω. Κυριάκης ἐκ Σουδενῶν
 Κ. Κ. Παπακωνσταντόπουλος

**ΟΙ ΕΝ ΝΟΙΟΒΙΣΤΗ ΤΗΣ ΜΑ-
ΚΕΔΟΝΙΑΣ.**

Γεώρ. Μ. Φιλιππίδης
Σπυρ. Γ. Τσόμου
Γεώρ. Γιάγκου Φιλίππου
Βασ. Παπαϊωαννίδης Ἀλληλοδι-
δάκτης

ΕΝ ΚΟΥΚΟΥΤΣΙΩ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

Δούκας Ἰωάννου
Ἀναγνώστης Οἰκονομίδης
Χρυστάλης Θηριανοῦ
Ἰωάννης Τολίδης
Γεώργιος Βασιλείου
Ἀναγ. Γεράκη ἐκ Στεφανινῶν
Κωνστ. Γ. Ἰωαννίδης

ΕΝ Τῇ ΘΕΤΤΑΛΟΜΑΓΝΗΣΙΑΙ

Οἱ ἐν Ἀργαλαστῇ μαθηταί.
Εὐάγ. Κ. Σταμούλης φοιτητῆς 2
Δ. Κ. Ἀναστασίου ἑλληνοδιδ. 2
Παπᾶ Πολυχρόνιος οἰκονόμος ἐκ
Τρικίρων
Ἰω. Νικολάου Τσιργάνου
Ἰω. Παπᾶ Ἀνδρέου

Σταμάτης Κωνσταντίνου
Παργαρίτης Παπᾶ Γεωργίου
Ἰωάννης Γεωρ. Νανᾶκη
Γ. Ἰωάννου Ῥινέου
Νικ. Ἰωάννου Κοτρόζου
Ἀλέξ. Ἰωάννου Πέρβου
Ἰω. Κωνσταντ. Χατζηνίκου
Νικ. Δήμου Γιαννούτσου
Ἀπ. Παπᾶ Ἰωάννου
Νικ. Θεοδώρου Καρχαλαῆς
Μαργαρίτης Ἰω. Λαλογιάννης
Ἰω. Παρίση Σκαρλάτου
Γεώρ. Κ. Κοντσιαμάνης
Γεώρ. Δημητρίου Μήτσου
Δημ. Ντούκοιλος

Οἱ ἐν ἁγίῳ Λαυρεντίῳ.

Ν. Κωτῇ Στάμου	3
Ἰω. Κωτῇ Στάμου	2
Ἀποστόλης Κωτῇ Στάμου	
Ἰω. Χρήστου	2
Γ. Καραγιαννάκης	2
Ἀναγν. Γ. Κοντοῖωάννου	

Οἱ ἐν Γαλαζίῳ διαμένοντες κ.
αὐτάδελφοι Ζήτης καὶ Δημήτριος
Δ. Καμπυλάκη ὄντες ἐξ ἁγίου
Λαυρεντίου τῆς Θετταλομαγνη-
σίας. 10

Ἐξαιτοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν Κυρίων συνδρομητῶν, ὧν τὰ
ὀνόματα ἔμεινον ἀδημοσίευτα, διότι δὲν ἐπεστράφησαν αἱ Ἀγγε-
λῆαι ἐγκαιρῶς.

